

JAGODA CIESZYŃSKA ELŻBIETA WIANECKA MARTA KORENDO AGNIESZKA BALA

KOCHAM SZKOLĘ!

PROGRAM NAUCZANIA

DLA KLAS 1-3 SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Eduksiegarnia.pl

WIR

Jagoda Cieszyńska

Marta Korendo

Elżbieta Wianecka

Agnieszka Bala

KOCHAM SZKOŁĘ!

Program nauczania zintegrowanego
w klasach I-III

© Copyright by Jadwiga Cieszyńska-Różek, Marta Korendo, Agnieszka Bala, Elżbieta Wianecka.

© Copyright by WIR Wydawnicwo i Reklama Aleksander Jaglarz

ISBN 978-83-89807-93-9

Kraków 2011

Wydawnictwo WIR

ul. Podedworze 20

30-685 Kraków

www.wir-wydawnictwo.com

Eduksiegarnia.pl

Program edukacji wczesnoszkolnej zawiera:

- I. Informacje o autorkach.
- II. Założenia naukowe, będące podstawą koncepcji programu.
- III. Cele kształcenia i wychowania.
- IV. Założenia ogólne i procedury osiągania szczegółowych celów edukacyjnych w kl. I-III.
- V. Rozkłady materiału (edukacja polonistyczna z etyką i wychowaniem społecznym, edukacja matematyczna, edukacja przyrodnicza, język obcy nowożytny, edukacja plastyczna, edukacja muzyczna, zajęcia praktyczno-techniczne, wychowanie fizyczne i higiena, edukacja komputerowa).

W rozkładach materiału znajdują się:

- Tematyka,
- Treści kształcenia,
- Szczegółowe cele edukacyjne,
- Przewidywane umiejętności dziecka oraz zastosowanie ich w życiu codziennym.

- VI. Kryteria oceniania.

Spis treści

I. INFORMACJE O AUTORKACH PROGRAMU	6
II. ZAŁOŻENIA NAUKOWE, BĘDĄCE PODSTAWĄ KONCEPCJI PROGRAMU.....	8
III. CELE KSZTAŁCENIA I WYCHOWANIA W KLASACH I-III.....	11
IV. ZAŁOŻENIA OGÓLNE I PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW EDUKACYJNYCH	12
Edukacja polonistyczna	12
Edukacja matematyczna	15
Edukacja przyrodnicza	16
Język obcy nowożytny	16
Edukacja plastyczna	17
Edukacja muzyczna	18
Zajęcia praktyczno-techniczne	19
Zajęcia komputerowe	19
Wychowanie fizyczne i kultura osobista	20
V. ROZKŁAD MATERIAŁU	21
KLASA I	
WRZESIEŃ	22
PAŹDZIERNIK	26
LISTOPAD	30
GRUDZIEŃ	33
STYCZEŃ	36
LUTY	39
MARZEC	42
KWIECIEŃ	45
MAJ	48
CZERWIEC	51
WYCHOWANIE FIZYCZNE I KULTURA OSOBISTA	54

KLASA II

WRZESIEŃ	55
PAŹDZIERNIK.....	58
LISTOPAD	62
GRUDZIEŃ	66
STYCZEŃ.....	69
LUTY	73
MARZEC	77
KWIECIEŃ	80
MAJ	83
CZERWIEC	86
WYCHOWANIE FIZYCZNE I KULTURA OSOBISTA	89

KLASA III

WRZESIEŃ	90
PAŹDZIERNIK.....	94
LISTOPAD	98
GRUDZIEŃ	102
STYCZEŃ.....	106
LUTY	110
MARZEC	113
KWIECIEŃ	117
MAJ	120
CZERWIEC	123
WYCHOWANIE FIZYCZNE I KULTURA OSOBISTA	126

VI. KRYTERIA OCENIANIA	127
-------------------------------------	------------

I. INFORMACJE O AUTORKACH PROGRAMU

Prof. dr hab. Jadwiga Cieszyńska

Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie

Psycholog, logopeda, językoznawca. Prowadzi badania naukowe obejmujące zagadnienia dotyczące wczesnej nauki czytania, problemów związanych z dysleksją, dwujęzycznością i dyglosją, nabywania i rozwoju systemu językowego dzieci niesłyszących, metod diagnozowania dzieci z zaburzeniami komunikacji językowej (autystycznych, z alalią, z afazją, z zespołem Aspergera, z porażeniem mózgowym oraz obniżeniem sprawności intelektualnej) i metod badania rozwoju funkcji poznawczych u dzieci w wieku niemowlęcym, poniemowlęcym i przedszkolnym. Jest członkiem:

- Rady Naukowej Polskiego Towarzystwa Logopedycznego,
- Stowarzyszenia Rodziców i Przyjaciół Dzieci Niesłyszących i Autystycznych „Effatha” oraz jego opiekunem merytorycznym,
- Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.

Pełni funkcje Zastępcy przewodniczącego Komisji Zaburzeń Mowy przy Polskim Komitecie Językoznawczym PAN oraz Członka Zarządu Polskiego Towarzystwa Logopedycznego.

Publikacje książkowe:

1. *Nauka czytania krok po kroku. Jak przeciwdziałać dysleksji?*, Wydawnictwo Naukowe AP, Kraków 2001.
2. *Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego. Droga nabywania systemu językowego przez dzieci niesłyszące w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym*, Wydawnictwo Naukowe AP, Kraków 2001.
3. *Metody wywoływania głosek*, Kraków 2003.
4. *Kocham czytać* - seria logopedyczna, Wydawnictwo Edukacyjne, Kraków 2004-2008.
5. *Kocham uczyć czytać. Poradnik dla rodziców i nauczycieli*, Wydawnictwo Edukacyjne, Kraków 2006.
6. *Dwujęzyczność, dwukulturowość – przekleństwo czy bogactwo? O poszukiwaniu tożsamości Polaków w Austrii*, Wydawnictwo Naukowe AP, Kraków 2006.
7. *Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka od noworodka do 6. roku życia*, Wydawnictwo Edukacyjne, Kraków 2007 (publikacja wspólnie z Martą Korendo).
8. *Kocham mówić. Historyjki obrazkowe z tekstami*, Wydawnictwo Edukacyjne, Kraków 2008.
9. *Karty Diagnozy. 10 etapów rozwoju dziecka od 4. do 36. miesiąca życia*, Wydawnictwo Edukacyjne, Kraków 2008.
10. *Wczesna diagnoza i terapia zaburzeń autystycznych*, Omega Stage Systems, Kraków 2011.

Filolog polski, logopeda, terapeuta dzieci z zaburzeniami komunikacji, w tym z zespołem Aspergera, autyzmem, niedosłuchem, dysleksją, upośledzeniem. Była nauczycielem języka polskiego. Pracowała jako terapeuta w Zespole Diagnostyki i Terapii w Krakowie. Od wielu lat stosuje z powodzeniem wczesną naukę czytania prof. Jagody Cieszyńskiej podczas zajęć z dziećmi z różnymi zaburzeniami rozwojowymi, w tym dyslektycznymi i zagrożonymi dysleksją. Jest współautorką książki *Wczesna interwencja terapeutyczna* oraz autorką pomocy dydaktycznych serii *Stymulacja i terapia* (wyd. WIR). Przygotowuje studentów Uniwersytetu Pedagogicznego do pracy z dziećmi z zaburzeniami rozwoju, prowadzi szkolenia dla nauczycieli i terapeutów z zakresu m.in. stymulacji rozwoju, wczesnej interwencji, nauki czytania oraz zapobiegania i terapii dysleksji. Opiekuje się wolontariuszami, prowadzącymi zajęcia z dziećmi potrzebującymi wsparcia terapeutycznego. Bada rozwój systemu językowego dzieci z zaburzeniami komunikacji językowej. W szczególności interesuje się rozwojem systemu językowego osób niesłyszących oraz wpływem języka migowego na język werbalny. Ostatnio rozpoczęte badania dotyczą specyfiki rozwoju języka dzieci z zespołem Aspergera i mają na celu stworzenie nowych kryteriów diagnozowania tego zaburzenia.

Publikacje książkowe:

1. *Wczesna interwencja terapeutyczna. Stymulacja rozwoju dziecka od noworodka do 6. roku życia*, Wydawnictwo Edukacyjne, Kraków 2007 (publikacja wspólnie z J. Cieszyńską).
2. *Jak dzieci niesłyszące czytają teksty podręczników szkolnych?*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków 2009.

Elżbieta Wianecka Gabinet Terapeutyczno-Edukacyjny „Abecadło”

Matematyk, logopeda, pedagog specjalny, terapeuta. Twórczyni metody pracy z dzieckiem autystycznym, metody Manualnego Torowania Głosek®.

Była nauczycielem matematyki w Zespole Diagnostyki i Terapii w Krakowie. Pracowała z dziećmi szczególnie uzdolnionymi matematycznie. Przygotowała do matury dzieci niesłyszące oraz dzieci z afazją. Prowadziła nauczanie indywidualne z matematyki dla dzieci z trudnościami szkolnymi i dla dzieci z zaburzeniami rozwoju. Prowadzi szkolenia i praktyki dla studentów polonistyki z logopedią oraz studentów pedagogiki specjalnej. Autorka pomocy pedagogicznych i logopedycznych wydawanych w wydawnictwie Arson.

Publikacje książkowe:

1. *Manualne torowanie Głosek ®*, Kraków 2008.
2. *Co dzień łatwiej – Ćwiczenia edukacyjne*, Kraków 2010 (publikacja wspólnie z Joanną Masłowską).

Logopeda, specjalista surdologopedii, pedagog specjalny, terapeuta, nauczyciel wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego, metodyk symultaniczno-sekwencyjnej metody wczesnej nauki czytania Jagody Cieszyńskiej. Przez 16 lat zajmowała się dziećmi z zaburzeniami rozwojowymi. Prowadziła zajęcia z grupą dzieci w wieku przedszkolnym, uczyła w klasie zerowej oraz w klasach I-III. W Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Rabce-Zdroju prowadzi Gabinet Wczesnego Wspomagania Rozwoju Dziecka. Prowadzi konsultacje i szkolenia dla terapeutów, nauczycieli i rodziców. Zajmuje się terapią dzieci z wadą słuchu, autyzmem, alalią oraz dziećmi z trudnościami w czytaniu i pisaniu. Współpracuje z Zespołem Diagnostyki i Terapii Języka w Krakowie. Przygotowuje studentów Wydziału Humanistycznego (kierunek polonistyka z logopedią) Uniwersytetu Pedagogicznego do pracy z dziećmi z zaburzeniami językowymi i rozwojowymi, prowadzi ćwiczenia na kierunku Wczesna interwencja terapeutyczna.

Publikacje książkowe:

1. *Czterolatek kocha przedszkole*, Kraków 2009.
2. *Pięciolatek kocha przedszkole*, Kraków 2009.

II. ZAŁOŻENIA NAUKOWE, BĘDĄCE PODSTAWĄ KONCEPCJI PROGRAMU

Kocham szkołę jest nowoczesnym programem nauczania zintegrowanego. Jego powstanie poprzedziły wieloletnie naukowe badania autorek oraz doświadczenia terapeutyczne w pracy z dziećmi z różnorodnymi problemami rozwojowymi.

Nowa rzeczywistość, w jakiej żyją współczesne dzieci, wymaga zastosowania nowych metod nauczania i nowego podręcznika. Owa nowa rzeczywistość to:

- Przewaga bodźców wzrokowych (telewizor, komputer, billboardy, reklamy, emotikony),
- Krótszy czas rozmów z dorosłymi,
- Zaburzony język mediów (postaci z kreskówek z wadami wymowy),
- Opóźniony rozwój mowy.

Z badań psycholingwistycznych wynika, że współczesne dzieci inaczej uczą się języka mówionego i pisanego.

Konstrukcja programu oparta jest na najnowszych badaniach neuropsychologicznych, psychologicznych i psycholingwistycznych. Podejście rozwojowe oparte zostało na koncepcji M. Tomasella oraz koncepcji rozszerzania umysłu Z. Muszyńskiego.

Jako *novum* wprowadzono Symultaniczno-Sekwencyjną Naukę Czytania® oraz rozwojowe nauczanie matematyki. Nauczanie matematyki jest zintegrowane z treściami edukacji polonistycznej i przyrodniczej.

Symultaniczno-sekwencyjna metoda nauki czytania została opracowana przez prof. dr hab. Jagodę Cieszyńską. Teoretyczne podstawy metody oparte są na:

1. Badaniach potwierdzających tezę, że sylaba a nie fonem (głoska) jest najmniejszą jednostką percepcyjną (D. W. Massaro, 1994, *Psychological aspects of speech perception*, [w:] M. A. Gernsbacher (red) *Handbook of Psycholinguistics*, San Diego, P. Łobacz UAM w Poznaniu);
2. Wynikach badań neuropsychologicznych, dotyczących powiązań intermodalnych, budowanych podczas przetwarzania bodźców słuchowych i wzrokowych;
3. Wiedzy na temat funkcji symultanicznych (prawopółkulowych) i sekwencyjnych (lewopółkulowych) oraz kształtowania się struktur umożliwiających przesyłanie informacji między półkulami mózgu (spoidło wielkie, *istmus*);
4. Powtórzeniu sekwencji rozwoju mowy dziecka (od samogłosek, sylab, do wyrazów i zdań);
5. Naśladowaniu trzech etapów nabywania systemu językowego: POWTARZANIA, ROZUMIENIA, NAZYWANIA (samodzielnego czytania);
6. Pobudzaniu „zwierciadlanych neuronów” (*mirror neurons*, *Spiegelneurone*);
7. Wynikach badań przeprowadzanych przez doktorantów i magistrantów Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie (badania wykazały wysoką skuteczność metody oraz negatywny wpływ „głoskowania” na osiągnięcie umiejętności czytania ze zrozumieniem i prawidłowego pisania zgodnie z zasadami ortografii).

Nauka myślenia matematycznego

Nauczanie matematyki oparte jest na koncepcji rozwojowej sformułowanej przez J. Piageta, M. Donaldson, E. Gruszczyk-Kolczyńską oraz na badaniach i doświadczeniach autorki.

Założenia:

1. Nauka matematyki w szkole nie jest pierwszą formą edukacji matematycznej;
2. Dziecko, wykonując czynności w czasie i przestrzeni na realnych przedmiotach, nabywa wiele ważnych umiejętności;
3. Umiejętności różnicowania, klasyfikowania, uogólniania, abstrahowania są podstawą do kształtowania się pojęć matematycznych;
4. Nauczanie szkolne realizowane jest na poziomie obrazkowym (dla dziecka ilustracja nie jest konkretem) i symbolicznym. Program ułatwia przejście z poziomu czynności na konkretach na poziom obrazkowy i symboliczny;
5. Proponowane ćwiczenia zostały tak skonstruowane, aby zapewnić dzieciom możliwość działania na ile pozwalają warunki w klasie;
6. Przewiduje posługiwanie się makietami i ruchomymi elementami do przedstawiania sytuacji zadaniowo, także koledze lub nauczycielowi;
7. Zadania emocjonalnie mają różny stopień trudności w zależności od tego, gdzie dziecko je rozwiązuje – samodzielnie, w parach, w grupie;
8. Uwzględnia poziom percepcji zadania;
9. Daje dziecku możliwość prowadzenia dyskusji i okazji do stawiania problemu do rozwiązania.

Kocham szkołę – program nauczania w klasach I-III, uwzględnia:

- Rozkład materiału w układzie miesięcznym;
- Samodzielne odkrywanie znaczenia wyrazów rozpoznawanych globalnie;
- Globalne czytanie jako przygotowanie do samodzielnego czytania sylab;
- Samodzielne czytanie czasowników – rozwijanie samodzielnego myślenia, rozumowania przez analogię, odkrywania zasad;
- Rozumowanie przez analogię podczas nauki czytania liter drukowanych i pisanych;
- Samodzielne czytanie lektur z przyjemnością (już po dwóch tygodniach nauki w szkole!);
- Wprowadzenie sylab (logotomów) ułatwiających naukę języka obcego;
- Czytanie wyrazów z nowo poznawanych sylab, redukujące niekorzystne dla czytania ze zrozumieniem czytanie z kontekstów;
- Umiejętność budowania wypowiedzi rozbudowanych;
- Możliwości rozwojowe dziecka;
- Naukę pisania równoległe z umiejętnością czytania;
- Naukę ortografii zgodnie z nowymi badaniami neuropsychologicznymi;
- Ćwiczenia pamięci;
- Samodzielne prowadzenie przez uczniów obserwacji i doświadczeń;
- Przeżywanie radości w kontakcie z przyrodą, muzyką, sztuką;
- Kreatywność, indywidualność dzieci;
- Uczenie matematyki w działaniu i przez działanie;
- Kształtowanie prawopółkulowego myślenia matematycznego;
- Formowanie rozumowania przez analogię, myślenia przyczynowo-skutkowego i symbolicznego;
- Pełną integrację treści wychowawczych, przyrodniczych, matematycznych, językowych, kultury fizycznej, techniki i plastyki;
- Poznanie różnych tekstów kultury (literatury, prasy, malarstwa, rzeźby, architektury, muzyki);
- Analizowanie i omawianie dzieł sztuki;
- Ogląd rzeczywistości z różnych perspektyw poznawczych;
- Kształtowanie postaw poprzez wzorce (identyfikacje z osobami znaczącymi);
- Fabularyzację treści czytanek;
- Kształtowanie postawy akceptacji wobec niepełnosprawności i otwartości wobec innych kultur i narodów;
- Kształtowanie kompetencji kulturowej;
- Zróżnicowane możliwości dzieci, zarówno wybitnie zdolnych, jak i ze specyficznymi trudnościami w nauce;
- Możliwości zróżnicowania oceny postępów nauczania;
- Organizowanie pomocy dla dzieci, które z powodu choroby nie mogły uczęszczać do szkoły;
- Dostosowanie materiału do warunków życia w dużym i małym mieście oraz na wsi;
- Możliwość indywidualnej organizacji toku nauczania;
- Stymulację motoryki dużej i małej (w tym także prakcji oralnej);
- Komunikacyjne i kognitywne metody nauczania języka obcego;
- Możliwości rozszerzania treści nauczania dla dzieci zdolnych.

III. CELE KSZTAŁCENIA I WYCHOWANIA W KLASACH I-III

A. Cele kształcenia:

- Przygotowanie dzieci do samodzielnej nauki na dalszych etapach kształcenia;
- Rozwijanie umiejętności czytania z odczuciem przyjemności, radości poznawania i z pełnym rozumieniem treści;
- Kształtowanie umiejętności wypowiadania się;
- Formowanie umiejętności tworzenia opowiadań, bajek, wierszy;
- Rozwijanie umiejętności kształtnego i bezbłędnego pisania;
- Rozwijanie myślenia matematycznego;
- Wdrażanie do wykonywania obliczeń matematycznych;
- Wdrażanie do słuchania muzyki (uwagi słuchowej), także jako przygotowania do słuchania mowy (etnicznej i obcej);
- Zachęcanie do wyrażania swoich myśli, sądów i uczuć w mowie, piśmie, rysunku, muzyce i ruchu;
- Dostarczanie wiedzy o otaczającym świecie przyrody;
- Przekazanie informacji o Ojczyźnie;
- Wykształcenie umiejętności komunikacyjnych w języku nowożytnym;
- Kształtowanie praktycznych umiejętności przydatnych w życiu codziennym;
- Stwarzanie warunków do czynnego rozwijania sprawności fizycznej, czerpania radości z ruchu i wysiłku fizycznego.

B. Cele wychowawcze:

- Kształtowanie przekonania, że dziecko jest częścią wszechświata i może mieć wpływ na swoje życie i życie innych ludzi na Ziemi;
- Uświadomienie odpowiedzialności za własną naukę;
- Wdrażanie do odpowiedzialności za słabszych i niepełnosprawnych;
- Kształtowanie postawy poszanowania wobec innych narodów, języków i obyczajów;
- Rozwijanie postawy ekologicznej wobec przyrody ożywionej i martwej;
- Rozwijanie umiejętności racjonalnej obrony własnych przekonań;
- Respektowanie reguł społecznych;
- Kształtowanie potrzeb estetycznych (formy plastyczne, muzyka, teatr, film, architektura);
- Kształtowanie postawy poszanowania dla pracy innych ludzi (dorosłych i dzieci);
- Kształtowanie postawy poczucia dumy z bycia Polakiem.

Dzieci zdolne będą mogły realizować zadania edukacyjne w wersji rozszerzonej, a także będą zachęcane do udzielania pomocy słabszym kolegom. Otrzymają polecenia przygotowania zadań dla nauczyciela. W celu stymulowania możliwości kognitywnych uczniowie zdolni będą prowadzić rozbudowane zapisy w dzienniku wydarzeń z życia klasy.

Dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (realizujące minimum programowe) będą ćwiczyły przede wszystkim umiejętności zastosowania w życiu najważniejszych umiejętności przewidzianych na dany miesiąc.

IV. ZAŁOŻENIA OGÓLNE I PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW EDUKACYJNYCH

EDUKACJA POLONISTYCZNA

Założenia ogólne

Pierwszoklasista doświadcza radości ucząc się czytania i pisania. Przeżywa pozytywne emocje związane z samodzielnym czytaniem książek. Uczy się współpracować z rówieśnikami, akceptując reguły społeczne. Rozumie, że wiedza współczesnego człowieka pochodzi z tekstów pisanych.

Kształci swą odpowiedzialność za słabszych lub niepełnosprawnych kolegów. Wie, że człowiek powinien dbać o przyrodę i zabytki kultury. Uczy się szacunku dla pracy i doświadczenia starszych. Rozwija swą kreatywność w różnych formach aktywności.

Uczeń klasy drugiej doskonali umiejętności czytania, pisania i konstruowania poprawnych pod względem gramatycznym i stylistycznym wypowiedzi. Uczy się także percepcji różnych tekstów kultury: prozy, poezji, malarstwa, muzyki, architektury, artykułów w gazetach i czasopismach.

Poznając inne kultury i innych ludzi, uczy się tolerancji i szacunku. Poznając swój kraj i jego historię, kształtuje swoje uczucia patriotyczne. Zaczyna rozumieć, że jest częścią świata, o który także musi dbać. Wie, że należy pomagać słabszym.

Realizuje swoje zainteresowania, rozwija talenty. Potrafi zrezygnować z własnych korzyści na rzecz społeczności lub potrzebującej osoby.

Uczy się współpracować z rówieśnikami. Umie w razie potrzeby wyrazić swoje przekonania. Potrafi podporządkować się przyjętym wspólnie zasadom.

Poznaje zasady zachowania podczas koncertu, w muzeum, na wycieczce. Rozumie zasady fair play.

Buduje prawidłowe gramatycznie, rozbudowane zdania. Słucha uważnie pogadanki nauczyciela oraz wypowiedzi rówieśników.

Samodzielnie tworzy krótkie wypowiedzi pisemne na zadany temat. Potrafi odnaleźć w tekście wyrazy nazywające osoby i rzeczy, czynności, cechy osób i obiektów nieożywionych oraz cechy czynności.

W każdym tygodniu nauki drugoklasista:

1. Przeczyta autorską czytankę tematyczną, której bohaterami jest trójka dzieci poznanych w klasie pierwszej (Maja, Kuba i Filip).

2. Przeczyta (do wyboru): fragment tekstu literackiego lub artykułu w gazecie dla dzieci.
3. Zbuduje wypowiedź (do wyboru) dotyczącą obrazu, muzyki, rzeźby, architektury, filmu.
4. Zbuduje wypowiedź dotyczącą treści czytanki i przeczytanego tekstu.
5. Skonstruuje krótką wypowiedź pisemną na zadany temat.

W każdym miesiącu nauki:

1. Przeczyta lekturę z serii *Podróże Jagody i Janka* (seria *Kocham czytać*, J. Cieszyńska).
2. Skonstruuje wypowiedź pisemną na temat związany z treścią lektury.

W każdym semestrze nauki przeczyta jedną lekturę (lub jeden rozdział z książki) dostosowaną do swoich umiejętności czytania i skonstruuje wypowiedź ustną na temat lektury. W zależności od możliwości dziecka należy zaznaczyć, który rozdział książki powinno przeczytać.

W klasie III w każdym tygodniu nauki uczeń:

- Przeczyta autorską czytankę tematyczną, której bohaterami jest trójka dzieci poznanych w klasie pierwszej i drugiej (Maja, Kuba i Filip);
- Przeczyta (do wyboru): fragment tekstu literackiego lub artykułu w gazecie dla dzieci zgodnie z sugestią nauczyciela;
- Zbuduje wypowiedź (do wyboru) dotyczącą obrazu, muzyki, rzeźby, architektury, filmu;
- Zbuduje wypowiedź dotyczącą treści czytanki i przeczytanego tekstu;
- Skonstruuje krótką wypowiedź pisemną na zadany temat;
- Wypełni wpis w pamiętniku.

W każdym miesiącu nauki trzecioklasista:

- Przeczyta fragment gazety lub czasopisma, zgodnie z sugestią nauczyciela;
- Skonstruuje wypowiedź pisemną na temat związany z treścią lektury;

Proponowane lektury w klasie II, do wyboru:

1. A. Milne, *Kubuś Puchatek*, tłum. I. Tuwim.
2. W. Chotomska, *Pięciopsiaczk*.
3. W. Drabik – dowolny tytuł serii *Wśród przyjaciół* lub *Wesołe zwierząt*.

Lektury w klasie III, do wyboru (uczeń przeczyta dwie w każdym semestrze):

1. R. Gościnnny, J. J. Sempe, *Mikołajek* – rozdziały do wyboru.
2. J. Christa, *Kajko i Kokosz* – dowolny komiks do wyboru.
3. W. Widłak, *Pan Kuleczka* – np. rozdział „Skarb”.
4. G. Kasdepke, *Co to znaczy...101 zabawnych historyjek, które pozwolą zrozumieć znaczenie niektórych powiedzeń* – rozdziały do wyboru.
5. M. Jarocka, *Smocze opowieści* – dowolne opowiadanie do wyboru.
6. N. Moost, A. Rudolph, *Co wolno, a czego nie wolno, czyli małego kruka grzeczności nauka* – fragment lub całość.
7. A. Lingren, *Dzieci z Bullerbyn* – fragment.
8. T. Jansson, *Muminki* – dowolne opowiadanie do wyboru.

Procedury osiągnięcia szczegółowych celów edukacyjnych w klasie I:

- Słuchanie siebie, wypowiedzi nauczyciela, rówieśników i dźwięków,
- Spostrzeganie polisensorycznie,
- Rozumienie przekazów werbalnych i niewerbalnych,
- Ćwiczenia artykulacyjne,
- Opisywanie słowne,
- Konstruowanie opowiadania,
- Tworzenie różnych tekstów (mówionych, pisanych),
- Samodzielne tworzenie notatki,
- Obserwacja,
- Odgrywanie ról,
- Recytacja,
- Powtarzanie.

Procedury osiągnięcia szczegółowych celów edukacyjnych w kolejnych latach:

- Słuchanie tekstów czytanych przez nauczyciela,
- Wyraziste czytanie głośne,
- Czytanie ciche ze zrozumieniem,
- Prowadzenie dialogu i polilogu na temat lektury lub na zadany temat,
- Przygotowywanie inscenizacji,
- Uczenie się tekstów na pamięć,
- Tworzenie opisów, sprawozdań,
- Pisanie opowiadań,
- Stosowanie znaków interpunkcyjnych,
- Stosowanie skrótów,
- Odnajdywanie informacji w albumie.

EDUKACJA MATEMATYCZNA

Założenia ogólne

Pierwszoklasista dostrzega problemy związane z usytuowaniem przedmiotów w przestrzeni. Zwraca uwagę na liczebność elementów. Dostrzega i formułuje problemy. Nie boi się zadań matematycznych. Potrafi pytać i samodzielnie poszukiwać odpowiedzi na pytania. Uczy się, działając i formułując problemy. Doświadcza radości podczas samodzielnego poszukiwania rozwiązania problemów. Potrafi formułować zadania dla innych.

W kolejnych latach nauki uczeń doskonali umiejętności wykonywania obliczeń w pamięci. Uczy się dostrzegać zadania matematyczne wokół siebie i samodzielnie tworzyć zagadki matematyczne dla nauczyciela, kolegów i młodszego rodzeństwa.

Procedury osiągnięcia szczegółowych celów edukacyjnych w klasach I-III:

- Liczenie, odliczanie, przeliczanie,
- Porównywanie,
- Rozróżnianie,
- Rysowanie,
- Dopasowywanie,
- Mierzenie,
- Ważenie,
- Szacowanie,
- Przewidywanie,
- Obserwowanie,
- Przesypywanie,
- Przelewanie,
- Dopełnianie,
- Pomniejszanie,
- Powiększanie,
- Odwracanie,
- Włączanie i wyłączanie,
- Odczytywanie wyników

EDUKACJA PRZYRODNICZA

Założenia ogólne

Podstawową zasadą edukacji przyrodniczej jest dostarczanie dziecku wiedzy, która jest zgrupowana wokół tematów związanych z porami roku. Wiedza ta jest poszerzana w kolejnych klasach poprzez stopniowe rozbudowanie treści. Wiadomości dziecko będzie zdobywało poprzez bezpośredni i aktywny kontakt z przyrodą, kształtując w sobie świadomość, iż jest jej częścią oraz że za nią odpowiada.

W klasie I dziecko będzie poznawało przyrodę poprzez obserwację najbliższego otoczenia. Zapozna się ze zjawiskami atmosferycznymi zachodzącymi w Polsce. Pozna podstawowe gatunki roślin, zwierząt i ich zwyczaje.

W kolejnych latach nauki dziecko poszerzy swoje wiadomości przyrodnicze. Pozna kolejne gatunki roślin i zwierząt w wybranych ekosystemach.

Zapozna się z podstawowymi wiadomościami związanymi z funkcjonowaniem i budową organizmów żywych w tym i człowieka. Pozna warunki atmosferyczne, ukształtowanie terenu, zwyczaje w krajach europejskich. Przeprowadzi proste doświadczenia przyrodnicze. Podejmie działania na rzecz ochrony przyrody oraz własnego zdrowia.

Procedury osiągania szczegółowych celów edukacyjnych w klasach I-III:

1. Obserwowanie:

- bezpośredni kontakt z przyrodą,
- dostrzeganie koloru, kształtów, faktur w przyrodzie,
- rozwijanie percepcji poprzez wszystkie zmysły,
- dostarczanie inspiracji do przeżyć estetycznych i twórczej działalności.

2. Doświadczenie:

- poszukiwanie i rozpoznawanie różnych gatunków flory i fauny,
- zbieranie okazów przyrodniczych, porządkowanie ich w kąciку przyrody oraz w klasowym ogródku,
- dokonywanie pomiarów, porównywanie różnych gatunków poprzez wyszukiwanie cech różniących i wspólnych,
- badanie niszczącej działalności człowieka,
- uogólnianie wiadomości i tworzenie pojęć przyrodniczych.

3. Przeżywanie:

- rozwijanie osobowości poprzez kontakt z przyrodą;
- odczuwanie radości, kształtowanie pogody ducha;
- szukanie relaksu, odprężenia, wyciszenia, radości;
- uświadamianie, iż jesteśmy częścią przyrody i za nią odpowiadamy.

JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY

Założenia ogólne

Nauka języka obcego w klasie pierwszej prowadzona jest metodami komunikacyjnymi. Elementy pisania wprowadzane są stopniowo, od marca, tak, by pisanie w języku obcym nie wyprzedzało tych umiejętności w języku etnicznym.

Zgodnie z badaniami neuropsychologicznymi i językoznawczymi w pierwszych latach nauki języka obcego kładzie się nacisk na percepcję (słuchanie i rozumienie wypowiedzi).

Pierwsze trzy lata nauki, zgodnie z badaniami glottodydaktyków powinny opierać się na tekstach tworzonych *tu i teraz*. Podręcznik można zastosować dopiero od klasy drugiej.

W klasie pierwszej i drugiej uczeń osiąga poziom A1 (Breakthrough), w klasie trzeciej A2 (Waystage) (wytyczne ESOP 9 dostosowane do możliwości rozwojowych dziecka w młodszy wieku szkolnym).

Procedury osiągnięcia szczegółowych celów edukacyjnych w klasach I-III:

- Słuchanie,
- Powtarzanie,
- Mówienie,
- Śpiewanie,
- Odgrywanie scenek,
- Pisanie,
- Rysowanie.

EDUKACJA PLASTYCZNA

Założenie ogólne

Działalność plastyczna jest jedną z ważniejszych działalności dziecka. Dzięki niej dziecko ma możliwość wyrażania swoich emocji, myśli, pragnień.

Na zajęciach plastycznych dziecko:

- będzie uczyło się samodzielności, kreatywności, pomysłowości, refleksyjności;
- pozna nowe techniki plastyczne;
- poznając otaczający świat, będzie uwrażliwiane na piękno przyrody, sztuki. W miarę możliwości bezpośrednio będzie obserwowało przyrodę i dzieła sztuki;
- pozna programy multimedialne;
- poprzez proponowane przez nas techniki i ćwiczenia będzie systematycznie przygotowywane (wspomagane) do nauki czytania, pisanie. Będzie rozwijało sprawność manualną i percepcyjną.

Procedury osiągnięcia szczegółowych celów edukacyjnych w klasach I - III:

- Rysowanie,
- Malowanie,
- Wycinanie,
- Lepienie,
- Oglądanie, obserwowanie,
- Wyrażanie przeżyć za pomocą technik plastycznych,
- Poznawanie programów multimedialnych.

Założenia ogólne

Podstawową zasadą nauczania jest uwrażliwienie dziecka na wartości i piękno muzyki. Dostarczanie i poszerzanie wiadomości o muzyce i muzykach.

Proponujemy, by metodę Zoltana Kodaly'a przenieść na grunt metody symultaniczno-sekwencyjnej i określać nuty: całą nutę, półnutę, ćwierćnutę – sylabą otwartą zbudowaną ze spółgłoski i samogłoski A; ósemkę – sylabą otwartą zbudowaną ze spółgłoski i samogłoski I.

Procedury osiągania szczegółowych celów edukacyjnych w klasach I-III:

1. Słuchanie:

- piosenek z repertuaru dziecięcego,
- utworów klasycznych,
- kompozycji współczesnych,
- dźwięków otoczenia,
- dźwięków instrumentów,
- głosów ludzkich.

2. Odtwarzanie muzyki:

- śpiewanie piosenki (przynajmniej jedną w miesiącu),
- granie na instrumentach,
- powtarzanie rytmów.

3. Tworzenie muzyki:

- improwizowaniu rytmu i melodii,
- interpretowanie ich ruchem,
- tworzenie ilustracji muzycznej do opowiadań, wierszy.

ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHNICZNE

Założenia ogólne

Podczas zajęć praktyczno-technicznych dziecko będzie ćwiczyć koordynację wzrokowo-ruchową, sprawność manualną, praktyczną umiejętność rozwiązywania problemów. Dzięki wykonywanym zadaniom uczeń zbuduje wiarę we własne możliwości, ukształtuje poczucie sprawstwa i będzie formować umiejętność myślenia przyczynowo-skutkowego.

Procedury osiągnięcia szczegółowych celów edukacyjnych w klasach I-III:

- Obserwowanie,
- Naśladowanie,
- Wycinanie,
- Mierzenie,
- Klejenie,
- Dopasowywanie,
- Kontrolowanie,
- Porównywanie.

ZAJĘCIA KOMPUTEROWE

Założenia ogólne

Podczas zajęć komputerowych dzieci powinny nauczyć się obsługi komputera, szczególnie te, które nie posiadają urządzeń elektronicznych w domu. Zadaniem nauczyciela jest także formowanie prawidłowej postawy wobec korzystania z komputera i Internetu. Nauczanie wczesnoszkolne powinno ukształtować postawę racjonalnego korzystania z sieci internetowej i rozumienia, że wiedzę współczesny człowiek nabywa przede wszystkim z książek, encyklopedii, almanachów, słowników i albumów.

Procedury osiągnięcia szczegółowych celów edukacyjnych w klasach I-III:

- Naśladowanie,
- Samodzielnie odkrywanie zasad,
- Formułowanie reguł.

WYCHOWANIE FIZYCZNE I KULTURA OSOBISTA

Założenia ogólne

Nauczanie wczesnoszkolne, zgodnie z psychologicznymi badaniami, dotyczącymi mechanizmu pierwszego połączenia ma ogromny wpływ na kształtowanie zachowań człowieka w życiu dorosłym. Ćwiczenia fizyczne są jednym z wymiarów funkcjonowania psychiki małego dziecka, warunkują nie tylko jego sprawność motoryczną (w tym manualną), ale oddziałują także na wszystkie funkcje poznawcze.

Podczas zajęć uczeń pozna symbolikę sportową (znacznik olimpijski, koła olimpijskie, sylwety sportowców, oznaczające różne dyscypliny sportu, kolory medalii).

Pozna nazwiska polskich sportowców, nauczy się sportowych zachowań i przeżywania porażki i zwycięstwa.

Celem tej edukacji będzie:

- Rozwijanie sprawności motoryki dużej,
- Rozwijanie sprawności motoryki małej (sprawności manualnej i praktyki oralnej),
- Kształtowanie rozumienia reguł społecznych,
- Formowanie postaw wobec sytuacji rywalizacji,
- Modelowanie współpracy w grupie,
- Profilowanie indywidualnych preferencji i zdolności.

W klasach I-III zajęcia z kultury fizycznej będą dotyczyły trzech podstawowych form:

- Ćwiczenia indywidualne,
- Ćwiczenia w parach,
- Gry zespołowe.

Procedury osiągnięcia szczegółowych celów edukacyjnych w klasach I-III:

- Obserwowanie,
- Naśladowanie,
- Współpracowanie,
- Tworzenie ruchu,
- Formułowanie reguł gier i zabaw.

V. ROZKŁAD MATERIAŁU

Tabele

WRZESIEŃ

TEMATY: Wspomnienia z wakacji. Bezpieczeństwo na ulicy. Owoce w naszym sadzie. Co rośnie w polu?

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Samogłoska, sylaba, litera drukowana i pisana, litera wielka i mała. Paradygmaty z P i M. Połączenia: samogłoska i sylaba otwarta. Druk, pismo odręczne. Formy przedstawiania się osobom dorosłym i rówieśnikom. Terminy portret i autoportret. Znaki drogowe (przejście dla pieszych, sygnalizator świetlny i przystanek autobusowy, bezpieczeństwo na ulicy, wiedza o zagrożeniu ze strony obcych osób). Pierwsza pomoc. Praca szkolnej pielęgniarki. Zwierzęta dzikie i hodowlane, ptaki odlatujące i zimujące. Warzywa i owoce. Prace w polu.	Czytanie symultaniczne (prawopółkowe), dziecko: – rozpoznaje imiona: MAJA, KUBA, FILIP, imię dziecka; – umie przeczytać czasowniki: JE i PIJE; – umie przeczytać wielkie i małe litery drukowane przedstawiające samogłoski, – umie przeczytać wielkie i małe litery pisane przedstawiające samogłoski, Czytanie sekwencyjne (lewopółkowe), dziecko: – potrafi przeczytać paradygmaty sylab otwartych ze spółgłoskami P i M, – potrafi przeczytać wyrazy typu: samogłoska + sylaba otwarta, – samodzielnie czyta lektury <i>Kocham czytać: Samogłoski i Sylaby 1</i>. Pisanie: – potrafi zapisać samogłoski i sylaby otwarte ze spółgłoską P i M; – potrafi połączyć samogłoskę z sylabami otwartymi zbudowanymi ze spółgłosek P i M.	Dziecko: – podpisuje własnym imieniem (wielkim drukiem) swoje prace plastyczne, – znajduje przystanek autobusowy oznaczony literą A, – wie, jak bezpiecznie przejść na drugą stronę ulicy, – samodzielnie czyta poznane sylaby na szyldach i afiszach, – umie się przywitać z dorosłym i rówieśnikiem, – pomaga, gdy kolega się zrani podczas zabawy, – przygotowuje sałatkę owocową.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Tydzień – nazwy dni tygodnia, określenia: dzisiaj, jutro, wczoraj, następny, poprzedni. Ułożenie obiektów względem siebie – określenia położenia: na, pod, nad, obok, między, wyżej, niżej, bliżej, dalej, na lewo, na prawo, z tyłu, z przodu, w środku, naprzeciw.	Dziecko: – nazywa kolejne dni tygodnia, – podaje nazwy dnia, który jest po i przed danym dniem, – poprawnie używa wszystkich określeń, – rysuje strzałki do danego punktu na kartce,	Dziecko: – ustala spotkanie z najbliższymi na konkretny dzień tygodnia, – łączy lub rysuje, jak dojść do określonego obiektu, – dokonuje przemieszczeń przedmiotów wg instrukcji słownej,

WRZESIEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
E. MATEMATYCZNA C.D.	Kierunki ruchu – określenia: w prawo, w lewo, do góry, na dół, przed siebie, prosto, za siebie, do tyłu, do przodu, do środka. Droga na planie – określenia: lewa strona, prawa strona.	– rysuje drogi na planie wg instrukcji słownej, – tworzy instrukcję słowną wg wykonywanej drogi.	– opisuje ułożenie przedmiotów w najbliższym otoczeniu.
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Podstawowe czynniki pogody (wiatr, opady, zachmurzenie). Kalendarz pogody. Mapa pogody. Owoce i warzywa. Drzewa i krzewy. Części roślin. Narzędzia i maszyny rolnicze. Praca rolnika i sadownika (ogrodnika). Ptaki odlatujące do ciepłych krajów i pozostające w kraju.	Dziecko: – rejestruje zmiany w pogodzie za pomocą obrazkowego kalendarza pogody, – notuje wyniki obserwacji pogody w obrazkowym kalendarzu pogody, – interpretuje prognozę pogody, – opisuje owoce i warzywa. – rozpoznaje i nazywa drzewa, – posługuje się narzędziami ogrodnymi i sprzętem kuchennym, – rozpoznaje podstawowe części roślin, – rozpoznaje jadalne części roślin, – rozpoznaje i nazywa ptaki.	Dziecko: – odczytuje prognozę pogody w różnych środkach masowego przekazu i prawidłowo interpretuje przedstawione symbole. – dostosowuje ubiór do aktualnej pogody. – w codziennej diecie sięga po owoce i warzywa, by dostarczyć organizmowi odpowiednią dawkę witamin i minerałów. – pamięta o myciu owoców i warzyw przed spożyciem. – potrafi przygotować sałatkę owocową.
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Formy powitania i pożegnania się rano, w południe i wieczorem. Formy przedstawiania się: <i>nazywam się..., jestem...</i> Kraj (kraje), gdzie używany jest język, którego dzieci się uczą. Stolica kraju i nazwa mieszkańców kraju.	Dziecko: – umie przywitać dorosłego i rówieśnika w różnych porach dnia; – rozumie pytanie: <i>jak się nazywasz?</i> Potrafi przedstawić się; – zna stolicę kraju, którego język poznaje, umie nazwać mieszkańców tego kraju.	Dziecko: – potrafi użyć zwrotów powitania i pożegnania podczas pobytu za granicą lub wobec cudzoziemców w Polsce. – potrafi powiedzieć, jak ma na imię i jak się nazywa.

WRZESIEŃ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PLASTYCZNA	Estetyka otoczenia. Portret – autoportret. Kreska. Masa solna, masa papierowa. Orgiami.	Dziecko: – wyróżnia przedmioty w otoczeniu, w klasie, określa ich kształt, wielkość, barwę; – dostrzega godło Polski, flagę państwową, określa charakterystyczne cechy; – dba o porządek na stoliku i wokół siebie; – opisuje indywidualne cechy człowieka. – opisuje własne indywidualne cechy, dostrzega pozytywne cechy wyglądu; – rozpoznaje różnicę między portretem a autoportretem; – wypełnia pole ograniczone linią za pomocą kresek; – lepi kształty z wybranej masy. – składa papier metodą origami.	Dziecko: – układa przedmioty codziennego użytku na określonych miejscach, sprząta po sobie; – według własnego pomysłu ozdabia swój pokój lub miejsce do indywidualnej pracy; – rozpoznaje w otoczeniu, w książkach, podręcznikach godło Polski i flagę narodową; – chętnie koloruje kredkami. Stara się nie wychodzić poza linię. – ogląda w albumach, encyklopediach, Internecie portrety znanych malarzy. – chętnie przegląda się w lustrze i uśmiecha do własnego odbicia.
EDUKACJA MUZYCZNA	Dźwięki: ciche – głośne. Źródło pochodzenia dźwięku. Odgłosy otoczenia (ulica, zagroda wiejska, las). Akcent. Echo muzyczne.	Dziecko: – reaguje na dźwięk dzwonka; – powtarza sekwencję dźwięków; – określa słyszane odgłosy; – akcentuje wybraną sylabę; – rozpoznaje, określa i różnicuje dźwięki, odgłosy i na nie reaguje; – słucha i śpiewa piosenki.	Dziecko: – reaguje na dźwięk dzwonka szkolnego, – rozpoznaje dźwięki na ulicy i bezpiecznie na nie reaguje.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO	Zasady bezpiecznego poruszania się po drodze. Prawidłowa reakcja w czasie wypadku. Zasady bezpiecznego korzystania z boiska szkolnego.	Dziecko: – zna zasady prawidłowego przechodzenia przez ulicę; – umie odczytywać sygnalizator świetlny;	Dziecko: – prawidłowo reaguje na ulicy, – bezpiecznie porusza się w najbliższej okolicy domu i szkoły,

WRZESIEŃ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
-TECHNICZNE		– rozpoznaje znak „przejście dla pieszych”; – rozpoznaje znak „STOP”; – potrafi zawiadomić dorosłych o wypadku; – zna numer alarmowy; – prawidłowo wykonuje podstawowe oznakowania drogowe, tworzy makiety ruchu drogowego najbliższej okolicy.	– prawidłowo przechodzi przez oznakowane przejście dla pieszych, – reaguje na oznakowania drogowe.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Nazwy zestawu komputerowego (mysz, komputer, klawiatura, monitor). Zasady bezpiecznej pracy z komputerem – prawidłowa postawa ciała, odległość od monitora. Przeznaczenie komputera i poszczególnych jego części.	Dziecko: – umie nazwać poszczególne elementy komputera i wie, do czego służą; – potrafi prawidłowo usiąść przed komputerem; – potrafi prawidłowo chwycić mysz komputerową; – w przypadku dziecka leworęcznego wie, że może poprosić o dopasowanie działania myszy do potrzeb lewej ręki.	Dziecko: – potrafi w domu bezpiecznie korzystać z komputera, – w przypadku awarii komputera potrafi prawidłowo sformułować prosty komunikat do dorosłego, np. nie działa mysz, zgaś monitor, nie działa klawiatura.

PAŹDZIERNIK

TEMATY: Przetwory (przygotowanie się ludzi do zimy). Książka kucharska tradycyjna i internetowa. Kto chce być nauczycielem? Zawód rodziców i dziadków. Idziemy do teatru. Jesień w parku i w lesie.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
E D U K A C J A P O L O N I S T Y C Z N A	Sylaby zamknięte ze spółgłoską P, M, L. Sylaba, litera drukowana i pisana, litera wielka i mała. Paradygmaty z B i L. Połączenia: samogłoska + sylaba otwarta. Odwrócone obrazy. Przygotowanie do czytania sylab zamkniętych. Przygotowywanie przetworów. Dzień Nauczyciela. Zawody. Wyjście do teatru. Zachowanie w teatrze. Terminy: scena, kurtyna, łoża, rząd. Złota polska jesień w parku i w lesie.	Czytanie symultaniczne (prawopółkulowe), dziecko: – umie rozpoznać globalnie wyrazy: MAMA, TATA, PANI; – czyta czasowniki: CZYTA, PISZE, na podstawie wyodrębniania samogłoski w wygłosie oraz wyodrębnienia sylaby nagłosowej w wyrazie PISZE; Czytanie sekwencyjne (lewopółkulowe), dziecko: – umie przeczytać paradygmat sylab zamkniętych ze spółgłoskami P i M, – potrafi przeczytać paradygmat sylab otwartych ze spółgłoskami B i L, – czyta wyrazy typu: samogłoska + sylaba otwarta, – umie przeczytać paradygmat sylab zamkniętych ze spółgłoską L, – samodzielnie czyta lekturę <i>Kocham czytać: Sylaby 2.</i> Pisanie: – potrafi zapisać sylaby otwarte ze spółgłoskami B i L oraz zamknięte ze spółgłoską L; – potrafi połączyć samogłoskę z sylabami otwartymi zbudowanymi ze spółgłosek B i L.	Dziecko: – wie, dlaczego jesienią przygotowujemy przetwory, – zna różne zawody, – składa życzenia z okazji Dnia Nauczyciela i urodzin kolegi lub koleżanki, – wie, jak należy się ubrać do teatru i jak należy się zachować w teatrze, – zauważa i opisuje piękno jesieni, – samodzielnie czyta sylaby na szyldach i afiszach, – rozumie zasady zmiany obrazów odwróconych.

PAŹDZIERNIK

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Wielkość, długość, szerokość, wysokość i liczba przedmiotów – rozróżnianie, porównywanie i nazywanie. Określenia: większy, mniejszy, grubszy, chudszy, grubszy, cieńszy, szerszy, węższy, dłuższy, krótszy. Ciężar (ocenianie i ważenie na wadze szalkowej bez odważników) i objętość (ocenianie, przelewanie i przesypywanie). Określenia: cięższy, lżejszy, więcej, mniej, taki sam, tyle samo. Czas oraz tempo wykonywanych czynności (klepsydra). Określenia: teraz, najpierw, potem, dłużej, krócej, przedtem, prędzej/szybciej, wolniej. Zasada działania wagi szalkowej. Zasada działania klepsydry. Figury geometryczne – rozróżnianie, nazywanie, rysowanie drugiej części figury symetrycznej, figury pomniejszonej i powiększonej.	Dziecko: – posługuje się wagą szalkową, – posługuje się klepsydrą, – ocenia w przybliżeniu ciężar, objętość i długość, – określa upływu krótkiego czasu.	Dziecko: – wykorzystuje umiejętność oceny ciężaru, objętości i długości podczas manipulowania przedmiotami w najbliższym otoczeniu; – odpowiada na pytanie: czy zdążę?, dotyczące krótkiego odcinka czasu; – rywalizuje w zakresie tempa wykonania zadania.
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Owoce i warzywa. Przetwory. Drzewa liściaste, drzewa iglaste, krzewy. Grzyby. Budowa grzyba. Praca ekspedientki.	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa owoce i warzywa; – rozpoznaje i nazywa drzewa i krzewy; – rozpoznaje i nazywa grzyby; – rozpoznaje przetwory ze względu na sposób przechowywania owoców i warzyw; – opisuje owoce i warzywa; – wie, w jaki sposób można przechowywać warzywa i owoce;	Dziecko: – spożywa przetwory z warzyw i owoców; – przygotowuje suszonki z warzyw i owoców; – potrafi zachować się w lesie i w parku; – nie zrywa sam grzybów i owoców leśnych; – nie zrywa liści, zbiera te, które opadły z drzew; – potrafi zachować się w sklepie, czeka cierpliwie na swoją kolej.

PAŹDZIERNIK			
WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU	
E. PRZYRODN. C.D.	– rozpoznaje grzyby; – wie, które grzyby są trujące; – opisuje budowę grzyba; – opisuje drzewa i krzewy; – opisuje proces zmiany kolorów liści.		
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Zwroty: <i>proszę, przepraszam, dziękuję.</i> Odpowiedź na pytania: <i>Jak się czujesz? Jak się masz?</i> Znajomość liczebników głównych (1-10).	Dziecko: – stosuje adekwatnie zwroty grzecznościowe: <i>proszę, przepraszam, dziękuję;</i> – potrafi odpowiedzieć na pytania: <i>Jak się czujesz? Jak się masz?</i>; – potrafi użyć liczebników głównych w ciągu zautomatyzowanym i w oderwaniu od ciągu.	Dziecko: – będąc za granicą lub podczas rozmowy z cudzoziemcem udziela odpowiedzi na pytanie <i>jak się masz?</i> i stosuje zwroty grzecznościowe; – potrafi, np. grając w grę, przeliczyć ilość oczek na kostce.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Wydzieranka z papieru. Scenografia, kukiełki, afisz. Barwy jesienne. Bukiet.	Dziecko: – wydiera palcami papier różnej wielkości, – wykleja pole ograniczone linią, – projektuje scenografię, – wykonuje scenografię stosując różne techniki malarskie, – wykonuje kukiełki do wybranego przedstawienia, – tworzy afisz informujący o przedstawieniu, – układa suszone liście i trawy.	Dziecko: – planuje swoją pracę; – dba o higienę i estetykę; – ekonomicznie korzysta z materiałów malarskich i papierniczych; – rozpoznaje afisze w otoczeniu; – zbiera kolorowe liście i trawy, przygotowuje je do zasuszenia, a następnie układa z nich kompozycje.
EDUKACJA MUZYCZNA	Instrumenty muzyczne: bębenek, trójkąt, marakas (grzechotka), gong. Wartości rytmiczne: ćwierćnuta, ósemka. Akcent.	Dziecko: – rozpoznaje brzmienie i nazywa instrumenty perkusyjne, – powtarza proste tematy rytmiczne na zasadzie „echa rytmicznego”, – wysłuchuje i odtwarza sekwencje słuchowe, – słucha utworu muzycznego,	Dziecko swobodnie wyraża muzykę ruchem.

PAŹDZIERNIK

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
E. MUZYCZNA C.D.		– zapisuje sekwencję wartości rytmicznych, – słucha i śpiewa piosenki, – akcentuje wybraną sylabę, – wyraża, werbalnie i ruchowo, doznania związane z wysłuchanym utworem muzycznym.	
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHNICZNE	Rola przetworów dawniej i dziś. Jesień w parku i w lesie. Zagrożenia ze strony roślin.	Dziecko: – wie, jakie przetwory wykonuje się jesienią; – zna nazwy przetworów; – umie rozpoznać podstawowe przetwory; – wie, jaka jest rola przetworów, potrafi porównać rolę zapasów dawniej i dziś; – umie rozpoznać oznaki jesieni; – samodzielnie wykonuje ozdoby jesienne, np. liść wyklejany bibułą, ludziki z kasztanów i żołędzi; – zna nazwy trujących roślin i rozpoznaje je.	Dziecko: – korzysta z przetworów domowych; – samodzielnie organizuje sobie zabawę z wykorzystaniem jesiennych atrybutów; – nie dotyka i nie bierze do ust niebezpiecznych roślin. W razie wątpliwości korzysta z pomocy osób dorosłych.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Zasady posługiwania się myszką i klawiaturą. Pojęcie: kursor. Podstawowe klawisze na klawiaturze: enter, spacja, strzałki.	Dziecko: – umie rozpoznać położenie kursora; – zna sposoby zmiany położenia kursora; – umie wskazać podstawowe klawisze klawiatury: enter, spacja, strzałki; – potrafi prawidłowo trzymać mysz i wykonywać nią ruchy; – zna przeznaczenie klawiszy na myszce; – potrafi prawidłowo korzystać z wybranych klawiszy na klawiaturze; – potrafi globalnie odczytać nazwę klawisza enter.	Dziecko: – samodzielnie korzystając z komputera, potrafi przesunąć kursor w dowolne miejsce za pomocą myszy lub klawiatury; – panuje nad ustawieniem kursora, potrafi wybrać dowolny punkt na ekranie; – za pomocą myszy komputerowej łączy dwa punkty na ekranie; – wykorzystuje i ćwiczy zdolność koordynacji wzrokowo-ruchowej; – potrafi samodzielnie skorzystać z klawiszy enter, spacja, strzałki.

LISTOPAD

TEMATY: Święto Zmarłych. Odwiedzamy stare cmentarze. Dbamy o zabytki. Wizyta w filharmonii. Przygotowanie zwierząt do zimy. Weekend w domu.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Paradygmaty z F i W oraz T i D. Połączenia: samogłoska + sylaba otwarta, sylaby odwrotne z F. Święto Zmarłych. Konieczność dbania o groby bliskich, stare cmentarze i groby żołnierzy. Rozumienie znaczenia symbolu światła. Terminy: <i>zabytek, koncert, filharmonia, dyrygent, utwór muzyczny, instrumenty muzyczne</i>. Sposoby spędzania wolnego czasu, zasady gier zespołowych, rozwijanie zainteresowań i hobby. Zapis nazw własnych wielką literą.	Czytanie symultaniczne (prawopółkowe), dziecko: – umie rozpoznać globalnie wyrazy: SOK, MLEKO, SER, JAJKO; Czytanie sekwencyjne (lewopółkowe), dziecko: – umie przeczytać paradygmat sylab otwartych ze spółgłoskami F i W oraz T i D, – potrafi przeczytać dwie sylaby typu: samogłoska + sylaba otwarta, – umie przeczytać sylaby zamknięte ze spółgłoską F, – samodzielnie czyta lektury: <i>Kocham czytać: Sylaby 3 i Sylaby 4</i>. Pisanie: – potrafi zapisać sylaby otwarte ze spółgłoskami F, W, T, D oraz zamknięte ze spółgłoską F; – potrafi połączyć samogłoskę z sylabami otwartymi zbudowanymi ze spółgłosek F, W.	Dziecko: – porządkuje grób; – wymienia instrumenty muzyczne i określa nastroj muzyki; – rysuje nastrojowe ilustracje; – organizuje zabawę indywidualną i zespołową; – respektuje umowy i reguły społeczne; – cieszy się zwycięstwem przeciwnika. – rozumie reguły fair play, akceptuje częściowe zmiany reguł (ułatwienia) dla osób niepełnosprawnych; – organizuje zabawę dla młodszego rodzeństwa; – rozwija własne zainteresowania.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Tworzenie uporządkowanych szeregów trzelementowych. Określenia z przedrostkiem <i>naj...</i> (<i>najgrubszy, najdłuższy</i> itd.). Dwie relacje większości i mniejszości w uporządkowanym szeregu przedmiotów – czerwony jest większy niż różowy i mniejszy niż zielony. Mierzenie długości, objętości i masy (ciężaru) dowolnie wybraną miarą, pojawia się liczba	Dziecko: – ustawia szereg wzrastający lub malejący (przedmiotów i zbiorów); – potrafi stosować czasowiki ubywania i przybywania – dosypać, dołożyć, dodać, dolać, itd; – określa – za mało, za dużo; – stosuje liczebniki porządkowe: kto był pierwszy, kto drugi?	Dziecko: – dokonuje samodzielnych zakupów; – uzyskuje dobra poprzez komunikaty: <i>Dosyp! Chcę mieć tyle samo! Chcę mieć taki sam!</i> – próbuje osiągać pierwszą pozycję w jakimkolwiek rankingu.

LISTOPAD

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MATEMATYCZNA	naturalna w mierzeniu – jeden klocek waży tyle co 4 patyki. Nazwy monet i banknotów. Wartość pieniądza – co można za to kupić? Mierzenie tempa wykonywanej czynności – kto pierwszy? Nazwy liczebników porządkowych – pierwszy, drugi, trzeci.		
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Charakterystyczne cechy złotej jesieni i szarugi jesiennej. Woda w życiu człowieka, zwierząt i roślin. Zachowanie się przedmiotów w wodzie. Zwierzęta żyjące w naturalnym środowisku i hodowlane.	Dziecko: – opisuje złotą jesień i szarugę jesienną, – wyjaśnia rolę wody w życiu człowieka, zwierząt i roślin, – obserwuje zachowania się przedmiotów w wodzie, – rozpoznaje i nazywa zwierzęta żyjące w naturalnym środowisku i hodowlane, – wie, w jaki sposób zwierzęta przygotowują się do zimy.	Dziecko: – dostosowuje ubiór do określonej pogody, – oszczędza wodę i dba o jej czystość, – sięga po wodę mineralną, by ukoić pragnienie, – opiekuje się zwierzętami.
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Nazwy sprzętów szkolnych (tablica, stół, krzesło, książka, zeszyt, ołówek, pióro). Pytanie: <i>Co to jest?</i> Odpowiedź: <i>To jest...</i>	Dziecko: – umie zadać pytanie o przedmioty znajdujące się w klasie. Odpowiada samodzielnie na pytanie o nazwę tych przedmiotów; – potrafi rozpoznać globalnie (czytanie symultaniczne) nazwy sprzętów.	W rozmowie z cudzoziemcem dziecko potrafi zapytać o nazwę przedmiotów.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Ikebana. Plama. Szarość. Malowanie akwarelą. Rysunek. Kredki twarde i miękkie.	Dziecko: – tworzy barwne kompozycje z liści, kwiatów, traw i gałązek; – potrafi domalować przedstawionej plamie kolejne elementy; – wykonuje rysunek za pomocą kolorowych kresek; – wypełnia pole ograniczone linią za pomocą kresek.	Dziecko: – układa barwne kompozycje z liści, traw, kwiatów i gałązek; – poprawnie trzyma kredkę; – rysuje kredkami zwierzęta zachowując odpowiednie proporcje i ilość elementów. Stara się nie wychodzić poza linię.

LISTOPAD			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MUZYCZNA	Nazwy instrumentów perkusyjnych, klawiszowych, dętych, strunowych. Pojęcia – <i>filharmonia, orkiestra</i>. Programy radiowe. Takt na dwa. Akcent.	Dziecko: – słucha utworu muzycznego, – rozpoznaje i nazywa instrumenty muzyczne, – potrafi właściwie zachować się na koncertach i podczas słuchania hymnu państwowego, – reaguje na wartości nut, – słucha i śpiewa piosenki, – akcentuje wybraną sylabę, – czyta sylaby według podanego rytmu, – wyraża w pracy plastycznej doznania związane z wysłuchanym utworem muzycznym, – w trakcie zabaw ruchowych realizuje proste schematy rytmiczne.	Dziecko potrafi odpowiednio zachować się w filharmonii oraz podczas słuchania i śpiewania hymnu narodowego.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHN.	Wykorzystanie sił przyrody dawniej i dziś. Zasady konstrukcji wiatraka. Przeznaczenie wiatraków.	Dziecko: – umie zbudować wiatrak z gotowych elementów; – zna przeznaczenie wiatraka, wie, do czego służyły dawniej i dziś; – umie powiedzieć, jak można wykorzystać wodę, wiatr, słońce.	Dziecko: – wykorzystuje posiadane umiejętności do samodzielnego organizowania zabawy, – za pomocą wiatraczka rozpoznaje kierunek wiatru.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Zasady włączania i wyłączania komputera. Kolejność włączania i wyłączania komputera i monitora. Zasady bezpiecznej pracy z komputerem – bezpieczne włączanie i wyłączanie.	Dziecko: – umie w odpowiedniej kolejności włączyć i wyłączyć komputer i monitor; – wie, że nie należy wyłączać komputera bez zakończenia pracy programów; – umie poprosić osobę dorosłą o pomoc w uruchomieniu i wyłączeniu komputera; – jest świadome niebezpieczeństwa utraty danych przy nieprawidłowym wyłączeniu komputera.	Dziecko: – w sytuacji samodzielnego korzystania z komputera nie stwarza zagrożenia uszkodzenia sprzętu; – prawidłowo włącza i wyłącza komputer. W sytuacji braku pewności prosi o pomoc osobę dorosłą.

GRUDZIEŃ

TEMATY: Do kogo przyjdzie św. Mikołaj? Sprzęty elektryczne w domu. Święta Bożego Narodzenia.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Odczytywanie złożeń: samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską T i D, S i Z. Sylaby zamknięte ze spółgłoską T i S, paradygmaty z S i Z. Porządki domowe. Sprzęt AGD, zachowanie ostrożności podczas posługiwania się urządzeniami elektrycznymi. Domowe urządzenia elektryczne, tradycyjne urządzenia w gospodarstwie domowym. Tradycja obchodzenia Świąt Bożego Narodzenia. Wieczera wigilijna (symboliczny wymiar opłatka i dodatkowego talerza przy stole).	Czytanie symultaniczne (prawopółkulowe), dziecko: – potrafi samodzielnie odczytać, sylaby otwarte i zamknięte oraz globalnie rozpoznać zapisane wersalikami: MIKOŁAJ, CHOINKA, PREZENT, JABŁKA; Czytanie sekwencyjne (lewopółkulowe), dziecko: – umie przeczytać paradygmaty sylab otwartych ze spółgłoskami S i Z, – potrafi przeczytać samodzielnie dwie sylaby typu: samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoskami T i D, – umie przeczytać sylaby zamknięte ze spółgłoską T i S, – samodzielnie czyta lektury: <i>Kocham czytać: Sylaby 4 i Sylaby 5</i>. Pisanie: – potrafi zapisać sylaby otwarte ze spółgłoskami S i Z oraz zamknięte ze spółgłoskami T i S; – potrafi połączyć samogłoskę z sylabami otwartymi zbudowanymi ze spółgłosek T, D, S, Z.	Dziecko: – sprząta swój pokój i pomaga w prostych pracach kuchennych; – zna niebezpieczeństwa związane z posługiwaniem się domowym sprzętem elektrycznym; – używa odkurzacza; – nazywa potrawy wigilijne; – składa życzenia świąteczne dorosłym domownikom, nauczycielom i rówieśnikom.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Rodzaj towarów w sklepie (rodzaje sklepów). Jednostki miary stosowane w sprzedaży (sztuki, kilogramy, litry itp.). Nazwy ogólne i szczegółowe – różne formy określania cech. Określenie – cena towaru. Jeden przedmiot może znajdować się w różnych zbiorach.	Dziecko: – dokonuje segregowania przedmiotów w otoczeniu (sprzątanie, układanie); – potrafi szczegółowo opisać przedmiot – <i>Co chcę dostać od św. Mikołaja? Zabawkę, lalkę, dużą, w czerwonej sukience</i> itd.; – poprawnie zachowuje się w sklepie; – precyzyjnie formułuje wypowiedzi dotyczące zakupu.	Dziecko: – dokonuje samodzielnych zakupów w sklepie, – opisuje otrzymane prezenty, gdy nie ma możliwości ich pokazania.

GRUDZIEŃ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Zjawiska atmosferyczne na Biegunie Północnym. Stany skupienia materii. Woda w różnych stanach skupienia. Śnieg i jego struktura.	Dziecko: – obserwuje różne stany skupienia wody, – opisuje strukturę śniegu, – opisuje zjawiska atmosferyczne charakterystyczne dla zimy, – umiejętnie korzysta ze sprzętu AGD (lodówka, chłódnia, zamrażarka).	Dziecko: – potrafi ocenić, czy śnieg nadaje się do ulepienia bałwana i kul śniegowych, – jeździ na łyżwach w wyznaczonych do tego miejscach, – spożywa świeże produkty spożywcze.
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Nazwa Świąt Bożego Narodzenia. Najpopularniejsza kolęda w poznawanym kręgu kulturowym.	Dziecko: – zna nazwę Świąt Bożego Narodzenia w języku obcym, – umie zaśpiewać jedną zwrotkę kolędy, – potrafi rozpoznać globalnie (czytanie symultaniczne) nazwę Świąt Bożego Narodzenia.	Dziecko: – w kontakcie z cudzoziemcem podczas świąt potrafi wspólnie zaśpiewać kolędę, – potrafi przepisać bez błędów treść kartki z życzeniami świątecznymi.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Biel. Malowanie akwarelą z pastą. Collage. Kartka świąteczna. Kartka multimedialna.	Dziecko: – maluje zimowy krajobraz wyodrębniając subtelną biel, – przedstawia sceny i sytuacje inspirowane utworem literackim, – projektuje kartki świąteczne, – wykonuje kartki metodą collage, – projektuje kartki multimedialne.	Dziecko: – ilustruje przedstawiony utwór literacki, – dostrzega uroki zimowych barw, – samodzielnie przygotowuje kartki świąteczne, – pisze adres odbiorcy i nadawcy, – wysyła kartki świąteczne drogą elektroniczną. – racjonalnie korzysta z komputera.
EDUKACJA MUZYCZNA	Źródło pochodzenia dźwięku. Dźwięki otoczenia (sprzęt AGD). Dźwięki: niski – wysoki. Akcent. Kolędy, pastorałki,	Dziecko: – rozpoznaje, określa i różnicuje dźwięki, odgłosy i na nie reaguje, – śpiewa utwory muzyczne, – akcentuje wybraną sylabę.	Śpiewa znane kolędy.

GRUDZIEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHNICZNE	Obowiązujące zwyczaje świąteczne. Zasady działania urządzeń domowych. Zasady bezpiecznej obsługi urządzeń domowych.	Dziecko: – umie bezpiecznie skorzystać z odkurzacza, komputera, suszarki do włosów; – zna zasady bezpieczeństwa podczas obsługi urządzeń domowych; – umie wykonać choinkę z gotowych elementów; – potrafi wykonać ozdoby choinkowe.	Dziecko: – bezpiecznie korzysta z urządzeń domowych, – samodzielnie przygotowuje wystrój świąteczny swojego pokoju.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Zasady uruchomienia programu graficznego. Podstawy obsługi programu.	Dziecko: – umie rozpoznać ikonę programu; – potrafi w prosty sposób uruchomić program – poprzez kliknięcie na pulpicie lub wskazanie w podstawowym menu START; – umie postawić ślad myszą komputerową, zmienić położenie kursora; – umie zakończyć pracę programu bez zapisywania danych; – umie skorzystać z pomocy dorosłych podczas uruchamiania i zamykania programu.	Dziecko: – podczas samodzielnego korzystania z komputera umie prawidłowo rozpoznać znak graficzny właściwego programu. – potrafi uruchomić wybrany program i wykonać podstawowe czynności myszką. – w przypadku pojawienia się nieznanego okna dialogowego prosi o pomoc osobę dorosłą.

STYCZEŃ

TEMATY: Nowy Rok, nowy kalendarz. Co to znaczy być zdrowym jak ryba? Jak dziadek leśniczy dba o zwierzęta? Jak wnuki dbają o babcię i dziadka? Spotkanie w bibliotece.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Paradygmaty z K i G oraz złożenia: samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską K i G, J i N, sylaby zamknięte ze spółgłoską K. Zmiana daty w nowym roku, nowy kalendarz. Zasady dbania o zdrowie, szczepienia ochronne, lekarstwa, stosowanie się do zaleceń lekarza, profilaktyka przeziębień. Dzień Babci i Dziadka. Pomoc zwierzętom podczas zimy. Praca leśniczego. Zbiory biblioteczne. Zasady wypożyczania książek.	Czytanie symultaniczne (prawopółkowe): – rozpoznaje globalnie wyrazy: BABCIA, DZIADEK; – umie odczytać czasowniki JEDZIE i IDZIE, na podstawie wyodrębnienia nagłosowej sylaby; Czytanie sekwencyjne (lewopółkowe): – umie przeczytać paradygmaty sylab otwartych ze spółgłoskami K i G oraz J i N, – potrafi przeczytać sylaby typu: samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoskami K i G oraz J i N, – umie przeczytać paradygmaty sylab zamkniętych ze spółgłoską K, – samodzielnie czyta lektury: <i>Kocham czytać: Sylaby 6 i Sylaby 7</i>. Pisanie: – potrafi zapisać sylaby otwarte ze spółgłoskami K, G, J, N oraz zamknięte ze spółgłoską K; – potrafi połączyć samogłoskę z sylabami otwartymi, zbudowanymi ze spółgłosek K, G, J, N.	Dziecko: – rozpoznaje kalendarz z datą nowego roku, – wie, jak należy zapobiegać przeziębieniom, – potrafi odpowiednio zachować się w gabinecie lekarskim, – umie złożyć życzenia dziadkom. Zna ich imiona i nazwisko dziadków ze strony matki, – wie, jak pomóc zwierzętom w mieście i na wsi, – potrafi wypożyczyć książkę w bibliotece szkolnej.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Nazwy miesięcy. Nazwy liczebników głównych. Określenia: o jeden mniej, o jeden więcej. Miejsce liczby w ciągu określają dwie relacje. Świadomość, że układ nie zmienia liczebności zbioru.	Dziecko: – potrafi wyliczyć kolejno nazwy miesięcy, – nazywa następny i poprzedni miesiąc po danym, – przelicza elementy w dowolnych sytuacjach – zapamiętuje liczebniki. – umie podać następną i poprzednią liczbę po danej, – potrafi liczyć wspak, – przelicza złączone zbiory.	Dziecko: – wybiega w przyszłość: <i>co będę robić w marcu?</i> – udziela odpowiedzi o ilość przedmiotów znajdujących się w otoczeniu.

STYCZEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Pory roku. Podstawowe czynniki pogody (wiatr, opady, zachmurzenie). Zachowania prozdrowotne. Zwierzęta żyjące na wolności. Zwierzęta pod ochroną.	Dziecko: – notuje wyniki obserwacji pogody w obrazkowym kalendarzu pogody; – opisuje i porównuje cechy pogody w różnych porach roku; – rozumie potrzebę zastosowania zasad prozdrowotnych; – rozpoznaje zwierzęta żyjące na wolności oraz zwierzęta objęte ochroną. Rozumie potrzebę opiekowania się zwierzętami i potrzebę ochrony zwierząt.	Dziecko: – odczytuje prognozę pogody w różnych środkach masowego przekazu i prawidłowo interpretuje przedstawione symbole, – dostosowuje ubiór do aktualnej pogody, – w razie potrzeby bez lęku poddaje się zaleceniom lekarskim, – dokarmia zwierzęta w najbliższym otoczeniu.
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Nazwy gier i zabaw popularnych w danym kręgu kulturowym. Wylizanki.	Dziecko: – potrafi nazwać dwie gry i dwie zabawy rówieśników z kraju, którego język poznaje, – umie powiedzieć z pamięci jedną wylizankę-rymówkę.	Podczas pobytu za granicą lub w kraju z rówieśnikami obcokrajowcami potrafi zainicjować zabawę.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Estetyka otoczenia. Karnawałowa dekoracja. Plakat. Wycinanka z papieru. Plastelina. Ilustracja. Kredki pastelowe.	Dziecko: – projektuje i wykonuje dekorację karnawałową. Określa kształt, wielkość, barwę; – wykonuje plakat zachęcający do zdrowego stylu życia; – wypełnia kontur plasteliną i przykleja patyczki, wykonując karmnik dla ptaków lub paśnik dla zwierząt; – przedstawia sceny i sytuacje inspirowane utworem literackim.	Dziecko: – dba o estetykę otoczenia, – dostrzega informacje prozdrowotne, znajdujące się na plakatach, afiszach, – promuje zdrowy styl życia, – rysuje kredkami pastelowymi, – lepi z plasteliny.

STYCZEŃ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MUZYCZNA	Płytoteka domowa. Akcent.	Dziecko: – wyraża w pracy plastycznej doznania związane z wysłuchanym utworem muzycznym, – realizuje proste schematy rytmiczne, – czyta sylaby według podanego rytmu, – akcentuje wybraną sylabę, – słucha i śpiewa piosenki.	Słucha ulubionych piosenek.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHN.	Zakres porządków domowych. Czynności podczas porządków. Wykorzystanie sprzętu domowego w czasie porządków. Zasady przygotowania uroczystości rodzinnych – Dzień Babci i Dziadka.	Dziecko: – potrafi zaplanować prace porządkowe w swoim pokoju, – dba o czystość najbliższego otoczenia, – potrafi zrobić laurkę okolicznościową.	Dziecko: – samodzielnie sprząta swój pokój i najbliższe otoczenie, – pomaga w domowych obowiązkach, – prawidłowo korzysta z urządzeń domowych, – pamięta o Dniu Babci i Dziadka, samodzielnie przygotowuje okolicznościowe laurki.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Podstawy rysowania kształtów – koło, kwadrat, trójkąt, prostokąt. Łączenie punktów na płaszczyźnie. Wypełnianie wybranym kolorem. Usuwanie pomyłek.	Dziecko: – przy pomocy myszki potrafi w programie graficznym narysować podstawowe kształty, – zna sposób usunięcia pomyłki, – umie wybrać kolor i wypełnić nim kształt, – potrafi koordynować pracę myszki tak, aby łączyć wybrane punkty na ekranie.	Dziecko: – podczas samodzielnej obsługi komputera potrafi właściwie koordynować pracę myszki, – wykazuje opanowanie używania myszki komputerowej, – wykorzystuje myszkę do wybierania podstawowych opcji (klikanie) oraz do stawiania śladów ciągłych (rysowanie), – samodzielnie wybiera kolory z palety barw i wypełnia nimi kształty, – w przypadku pomyłek umie samodzielnie skorygować błąd.

LUTY

TEMATY: Teatr – kukiełki. Sporty zimowe.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Sylaby odwrócone ze spółgłoskami J i N. Paradygmaty z SZ, RZ i Ż. Teatr kukiełkowy: terminy – kukielka, aktor, scena, kurtyna. Znajomość tekstu <i>Pinokio</i>. Sposoby uczenia się tekstu na pamięć. Normy społeczne i etyczne, kategorie: kłamstwo/prawda, dobro/zło. Zachowanie w teatrze. Różnica między teatrem kukielkowym a teatrem tradycyjnym. Rodzaje sportów zimowych i zimowych aktywności. Sposoby dożywiania zwierząt w zimie	Czytanie symultaniczne (prawopółkulowe), dziecko: – umie globalnie odczytać rzeźbowniki: ŚNIEG, NARTY, SANKI. Czytanie sekwencyjne (lewopółkulowe), dziecko: – umie przeczytać paradygmaty sylab zamkniętych ze spółgłoskami J i N, – umie przeczytać paradygmaty sylab otwartych ze spółgłoskami SZ, RZ, Ż, – umie samodzielnie przeczytać prosty tekst złożony z poznanych sylab, – umie opowiedzieć krótki tekst literacki, – potrafi samodzielnie przeczytać lektury <i>Kocham czytać: Sylaby 7 i Sylaby 8</i>, – umie nazwać zimowe aktywności, Pisanie: – umie zapisać sylaby zamknięte ze spółgłoskami J i N, – umie zapisać sylaby otwarte ze spółgłoskami SZ, RZ, Ż,	Dziecko: – przygotowuje przedstawienie kukiełkowe i wciela się w rolę postaci, – dokonuje kategoryzacji dobro/zło, prawda/kłamstwo, – stosuje zasady zachowania się w teatrze, pomaga niepełnosprawnym w miejscu publicznym, – rozwija swoje zainteresowania, potrafi zorganizować sobie wolny czas, zainspirować rówieśników do zabawy, – zna rodzaje zimowych aktywności – wie, jak można spędzić czas w zimie, – pomaga zwierzętom, zna zasady dokarmiania zwierząt, – prawidłowo stosuje zasady „kibicowania” – wie, jak wesprzeć kolegów uprawiających sport.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Nazwy liczebników porządkowych. Pytania – <i>Który z kolei? Na którym przystanku? Na którym piętrze?</i> Określenia: <i>piętro wyżej, piętro niżej, schodek (stopień) niżej i wyżej.</i>	Dziecko: – wymienia liczebniki wzrastające i malejąco, – podaje następny i poprzedni od danego, – określa liczebności zbioru na podstawie liczebnika porządkowego, – odpowiada na pytania o kolejność.	Dziecko: – poprawia omyłki, gdy wysiadzie na niewłaściwym piętrze – schodzi lub wychodzi, – odszukuje miejsce w kolejce – byłem czwarty, a więc stanę za trzecim lub przed piątym,

LUTY			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
E. MATEMATYCZNA C.D.			– podaje informację o numerze przystanku, na którym trzeba wysiąść, – pilnowanie kolejności w sytuacjach kiedy jest to ważne.
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Zimowe dyscypliny sportowe. Zachowania prozdrowotne.	Dziecko: – nazywa zawodników uprawiających sporty zimowe, – planuje spędzanie wolnego czasu na świeżym powietrzu.	Dziecko: – chętnie uczy się i jeździ na nartach, sankach, łyżwach, – jeździ na sprzęcie sportowym w wyznaczonych do tego miejscach, – codziennie spędza czas na świeżym powietrzu.
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Nazwy posiłków. Czasownik <i>jeść</i> w liczbie pojedynczej czasu teraźniejszego. Spójnik <i>i</i> .	Dziecko: – potrafi nazwać główne posiłki (śniadanie, obiad, kolacja); – formułuje zdania: <i>Ja jem..., On/ona je...;</i> – potrafi rozpoznać globalnie (czytanie symultaniczne) nazwy posiłków; – potrafi zbudować zdanie ze spójnikiem <i>i</i>.	Będąc za granicą lub podczas rozmowy z cudzoziemcem używa nazw posiłków.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Krajobraz zimowy. Ilustracja. Malowanie akwarelą. Rysowanie „mokre na mokre”.	Dziecko: – charakteryzuje zimowy krajobraz. Określa barwy i kształty, – przedstawia sceny i sytuacje inspirowane utworem literackim, – rysuje płatki śniegowe patyczkiem na mokrym papierze.	Dziecko: – chętnie wyraża swoje myśli i emocje w pracach plastycznych, – dba o estetykę swoich prac oraz czystość wokół siebie.

LUTY			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MUZYCZNA	Instrumenty muzyczne: kołatka, talerze. Pauza ćwierćnutowa.	Dziecko: – rozpoznaje brzmienie i nazywa poznane instrumenty perkusyjne, – realizuje proste tematy rytmiczne na instrumentach perkusyjnych, – wykonuje łatwe akompaniamenty do piosenek, – wysłuchuje i odtwarza sekwencje słuchowe, – przedstawia ruchem wartości nut, – realizuje proste schematy rytmiczne, – słucha i śpiewa piosenki.	Dziecko: – chętnie gra na instrumentach muzycznych, – śpiewa piosenki, – tworzy instrumenty perkusyjne wykorzystując otaczające przedmioty.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHNICZNE	Rekwizyty teatralne. Zasady zachowania się w teatrze. Zasady przygotowania kukielki.	Dziecko: – umie rozpoznać i nazwać teatralne rekwizyty, – zna zasady zachowania w teatrze, – umie wykonać kukielkę z gotowych elementów.	Dziecko: – samodzielnie organizuje zabawę w teatrzyk kukielkowy, – przygotowuje rekwizyty i kukielki.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Wybór kształtów do stworzenia rysunku tematycznego. Koordynacja wzrokowo-ruchowa w posługiwaniu się myszką. Wybór ikony „drukuj”.	Dziecko: – potrafi samodzielnie przygotować prosty rysunek tematyczny, – umie adekwatnie dobrać kolory, – potrafi wydrukować skończony rysunek.	Dziecko: – podczas samodzielnego korzystania z komputera w domu, potrafi wykorzystać zdobyte do tej pory umiejętności do przygotowania rysunku tematycznego, – wykorzystuje te umiejętności do przygotowania obrazków okolicznościowych, np. prostej laurki dla najbliższych.

MARZEC

TEMATY: Dentysta. Szukamy wiosny – kwiaty, ptaki. Marzanna. Święta.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Odczytywanie złożów samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską SZ, RZ i Ż. Sylaby zamknięte ze spółgłoską SZ. Paradygmaty z C i DZ. Odczytywanie złożów samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską C, DZ. Sylaby zamknięte ze spółgłoską C. Zasady dbania o higienę zębów. Zasady zachowania się w gabinecie dentystycznym. Właściwe/niewłaściwe przyzwyczajenia żywieniowe i higieniczne. Pierwsze oznaki wiosny – zmiana (następstwo) pór roku. Zwyczaje wiosenne ludzi i zwierząt (porządki wiosenne, powrót zwierząt do aktywności). Święta Wielkanocne – zwyczaje świąteczne, symbolika świąt, właściwe zachowania.	Czytanie sekwencyjne (lewopółkowe), dziecko: – umie odczytać paradygmaty ze spółgłoskami SZ, RZ, Ż, C, DZ; – umie odczytać złożenia: samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską SZ, RZ i Ż, C, DZ; – umie odczytać sylaby zamknięte ze spółgłoskami C i SZ; – potrafi samodzielnie przeczytać lektury <i>Kocham czytać: Sylaby 9</i>; Pisanie: – potrafi zapisać paradygmaty ze spółgłoskami SZ, RZ, Ż, C, DZ; – potrafi zapisać złożenia: samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską SZ, RZ i Ż, C, DZ; – potrafi zapisać sylaby zamknięte ze spółgłoskami C i SZ;	Dziecko: – właściwie zachowuje się w gabinecie dentystycznym, – zna zasady dbania o higienę jamy ustnej, – wie, do czego służy aparat ortodontyczny i dlaczego należy z niego korzystać, – rozpoznaje niewłaściwe przyzwyczajenia higieniczne, – zauważa pierwsze oznaki wiosny, – pomaga w przedświątecznych porządkach, – nazywa tradycje (zwyczaje) świąteczne i tradycyjne potrawy, – przygotowuje pisanki i świąteczny koszyczek, – właściwie zachowuje się podczas świąt – składa życzenia, przygotowuje świąteczne kartki. – właściwie kultuuje zwyczaje świąteczne, np. śmigus-dyngus.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Liczbę większą niż jeden można przedstawić przy pomocy dwóch zbiorów różnej liczebności. Łącznik „i” oznacza, że trzeba policzyć elementy wszystkich zbiorów.	Dziecko: – konstruuje zbiór, którego liczebność podana jest za pomocą zapisu, – przelicza zbiór i podpisuje odpowiednią liczbą, – konstruuje zbiory do zapisu z łącznikiem „i”, – potrafi zapisać cyfry.	Rozwiązuje problemy w życiu codziennym wymagające złączenia zbiorów.

MARZEC

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Praca dentysty. Profilaktyka zdrowia. Warunki atmosferyczne wiosną. Nazwy ptaków. Zachowania zwierząt wiosną. Wiosenne kwiaty. Kwiaty chronione. Podstawowe części roślin. Warunki konieczne dla prawidłowego wzrastania roślin.	Dziecko: – rozpoznaje i określa warunki atmosferyczne wczesną wiosną, – rozpoznaje na ilustracji i nazywa ptaki, – rozpoznaje w najbliższym otoczeniu i na ilustracji kwiaty chronione, – rozpoznaje podstawowe części roślin, – określa warunki konieczne do prawidłowego wzrostu roślin.	Dziecko: – nie zrywa kwiatów chronionych, – dostosowuje ubiór do aktualnych warunków atmosferycznych. – dostrzega w najbliższym otoczeniu ptaki i się im przygląda.
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Nazwy podstawowych napojów (sok, woda, herbata, kawa, mleko, kakao). Pytanie: <i>co chcesz pić?</i> Odpowiedź: <i>proszę o...</i> Czasownik <i>pić</i> w liczbie pojedynczej czasu teraźniejszego.	Dziecko: – potrafi nazwać napoje, sformułować prośbę o konkretny napój; – formułuje zdanie <i>Ja piję..., On/ona pije;</i> – potrafi rozpoznać globalnie (czytanie symultaniczne) nazwy napojów; – potrafi zapisać nazwy napojów.	Podczas pobytu za granicą potrafi poprosić o napoje w sklepie i w kawiarni.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Kompozycje przestrzenne – sztuka ludowa. Łączenie różnych elementów wybranymi technikami (zaplatanie, wiązanie). Bibuła. Faktura, barwa. Palma wielkanocna. Pisanka wielkanocna (jajka malowane, kraszanki).	Dziecko: – wykonuje z gałązek i traw gniazdko, – składa bibułę w kwiaty, – ozdabia gałązki, tworząc wiosenne drzewko, – wybiera charakterystyczne kolory dla kwitnących drzew, – łączy gałązki, trawy w palmę, – ozdabia palmę wykonanymi kwiatami z bibuły, – ozdabia pisanki.	Dziecko: – dba o wystrój klasy, – dostosowuje ozdoby do aktualnej pory roku, – kultywuje tradycje świąteczne, – dostrzega barwy wiosenne w swoim otoczeniu.
EDUKACJA MUZYCZNA	Echo rytmiczne. Dźwięki otoczenia (łąka). Wartości rytmiczne – półnuta.	Dziecko: – słucha utworu muzycznego, – reaguje na wartości nut, – odtwarza rytmy, – realizuje proste schematy rytmiczne, – słucha i śpiewa piosenki, – powtarza proste rytmy, – akcentuje wybraną sylabę.	W trakcie wycieczki rozpoznaje odgłosy otoczenia.

MARZEC			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
ZAJĘCIA PRAKT.-TECHN.	Znajomość dawnych obrzędów – Marzanna.	Dziecko: – umie opowiedzieć o obrzędzie topienia Marzanny i wyjaśnić jego symbolikę, – potrafi samodzielnie wykonać Marzannę z gotowych elementów.	Przygotowuje Marzannę i bierze udział w obrzędzie jej topienia.
	Zasady uruchamiania pliku zapisanego na pulpicie. Przechowywanie danych.	Dziecko: – umie rozpoznać własny plik zapisany na pulpicie (nazwa pliku: imię dziecka); – umie uruchomić plik poprzez kliknięcie myszką; – zna zasady przechowywania danych – wie, że można przechować wykonaną częściowo pracę; – umie poprosić osobę dorosłą o pomoc w zapisaniu niezakończonych pracy.	Dziecko: – w przypadku samodzielnego korzystania z komputera w domu potrafi powrócić do rozpoczętej pracy, – samodzielnie rozpoznaje plik i potrafi go uruchomić kliknięciem myszy, – w przypadku trudności prosi o pomoc osobę dorosłą.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA			

KWIECIEŃ

TEMATY: Prace wiosenne w ogrodzie. Poczta – korespondencja: list, sms, mail. Dzień Ziemi – zagrożenia stwarzane przez ludzi. Emocje – smutek, radość, złość, zdziwienie.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Paradygmaty z Ł, H i CH. Odczytywanie złożów samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską Ł, H i CH. Sylaby zamknięte ze spółgłoską Ł, H i CH. Paradygmaty z CZ, DŻ, DRZ. Praca w ogrodzie. List, mail, sms – zasady korespondencji. Nazwy i przyczyny emocji.	Czytanie sekwencyjne (lewopółkowe), dziecko: – umie przeczytać paradygmaty sylab ze spółgłoskami Ł, H, CH, CZ, DŻ, DRZ; – umie odczytać złożenia samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską H, CH, CZ, DŻ, DRZ; – umie odczytać sylaby zamknięte ze spółgłoskami Ł, H, CH, CZ; – potrafi samodzielnie przeczytać lektury <i>Kocham czytać: Sylaby 10 i 11</i>. Pisanie: – potrafi zapisać paradygmaty sylab ze spółgłoskami Ł, H, CH, CZ, DŻ, DRZ; – potrafi zapisać złożenia samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską H, CH, CZ, DŻ, DRZ; – potrafi zapisać sylaby zamknięte ze spółgłoskami Ł, H, CH, CZ.	Dziecko: – pomaga w pracy w ogrodzie, – samodzielnie wykonuje podstawowe prace ogrodowe, – pisze krótką wiadomość sms, – pisze i odczytuje krótkie maile, – pisze i wysyła krótkie listy, – potrafi przygotować kartkę okazjonalną, – rozpoznaje emocje innych osób i właściwie reaguje, – rozpoznaje własne emocje i panuje nad nimi, – nazywa obserwowane u siebie i innych emocje, – w sytuacjach emocjonalnych łączy przyczynę ze skutkiem.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Przyswojenie znaczenia symboli +, –, =. Czasowniki przybywania i ubywania. Pytania dotyczące wyniku działania	Dziecko potrafi przełożyć sytuację z życia na język symboli.	Radzi sobie w sytuacjach życiowych, których pomyślne zakończenie wymaga dodawania i odejmowania, typu: przyszedł trzy koleżanki i trzech kolegów, ile ciastek trzeba kupić?

KWIECIEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Prace wiosenne w ogrodzie. Zwierzęta pożyteczne dla środowiska. Wiosenne kwiaty. Hodowla roślin. Skutki działalności człowieka na Ziemi. Działalność proekologiczna. Zasady segregacji śmieci.	Dziecko: – prowadzi prace porządkowe w ogródku, w kącie przyrody; – rozpoznaje w najbliższym środowisku kwiaty i je nazywa; – zapewnienia im odpowiednie warunki; – rozpoznaje w najbliższym środowisku zwierzęta pożyteczne dla środowiska; – prowadzi hodowlę roślin; – rozpoznaje pozytywne i negatywne skutki działalności człowieka wpływające na środowisko; – umie segregować śmieci i dbać o środowisko; – prezentuje postawę proekologiczną.	Dziecko: – prowadzi prace porządkowe w kącie przyrody, ogródku; – przygląda się bez obaw pszczołom, dżdżownicom, mrówkom; – opiekuje się roślinami doniczkowymi; – wyrzuca śmieci do pojemników do tego przeznaczonych, segreguje śmieci, korzysta z torebek biodegradowalnych; – racjonalnie korzysta z wody.
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Nazwy podstawowych pokarmów (chleb, bułka, masło, ser, szynka, kiełbasa,) Wyrażenia: <i>chleb/bułka z...</i>	Dziecko: – potrafi nazwać podstawowe produkty oraz sformułować zdanie: <i>proszę chleb/bułkę z...</i>; – potrafi rozpoznać globalnie (czytanie symultaniczne) nazwy pokarmów; – potrafi zapisać nazwy pokarmów.	Dziecko: – będąc za granicą potrafi poprosić o kanapkę z wybranym produktem, – podczas kontaktu z cudzoziemcem proponuje poczęstunek.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Ogrody ozdobne, użytkowe, zieleń towarzysząca. Barwy wiosenne. Malowanie kolorowymi tuszami. Obrazek multimedialny. Wydzieranka z gazety. Rytm. Zakładka dla kolegi.	Dziecko: – podziwia architekturę zieleni w najbliższym otoczeniu, – tworzy makietę ogrodu lub parku, – wykorzystuje intensywność kolorów w pracy plastycznej, – projektuje obrazkowy list w postaci multimedialnej, – wydziera palcami gazetę, – tworzy sekwencję motywów wiosennych.	Dziecko: – zwraca uwagę na barwy wiosennych kwiatów, – chętnie spaceruje w parku, ogrodzie, – korzysta z różnych narzędzi multimedialnych, – racjonalnie korzysta z komputera, – wykorzystuje kolorowe gazety w pracach plastycznych.

KWIECIEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MUZYCZNA	Takt na trzy. Dźwięki otoczenia (las, ulica). Dźwięki: ciche – głośne. Charakter muzyki: wesoła – smutna.	Dziecko: – odtwarza rytmy, – słucha i śpiewa piosenki, – określa odgłosy, – rozpoznaje, określa i różnicuje charakter i nastrój muzyki.	Dziecko: – dobiera muzykę do słuchania w zależności od nastroju i potrzeb, – dba o estetykę i higienę odbioru muzycznego.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNE	Znajomość zwyczajów związanych ze Świętami Wielkanocnymi. Zasady zachowania się podczas Świąt.	Dziecko: – umie rozpoznać i nazwać zwyczaje wielkanocne; – potrafi przygotować świąteczne elementy wystroju; – potrafi właściwie kultywować wielkanocne zwyczaje.	Dziecko: – samodzielnie przygotowuje świąteczny wystrój, – pomaga w przygotowaniach do Świąt, – akceptuje i kultywuje świąteczne zasady.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Zasady przygotowania nowego pliku. Zasady bezpiecznego zapisania pliku.	Dziecko: – umie wybrać ikonę „nowy plik”; – zna pojęcie „plik” – umie skojarzyć to pojęcie z innym pojęciem spoza terminologii informatycznej, np. paczka, teczka; – potrafi zapisać plik na dysku w miejscu wskazanym przez dorosłego; – potrafi wpisać nazwę pliku, wykorzystując własne imię; – potrafi odnaleźć zapisany na pulpicie plik.	Dziecko: – samodzielnie korzystając z komputera, potrafi zapisać niezakończoną pracę i powrócić do niej w odpowiedniej chwili, – przygotowuje nowy plik i rozumie zasady przechowywania danych.

MAJ

TEMATY: Urodziny. Kraków – zabytki. Wieś – piknik (domki – szałas, majówka). Dzień Matki i Ojca. Rekreacja – rower, hulajnoga, rolki.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Złożenia: samogłoska + sylaba otwarta z CZ, DŻ, DRZ. Sylaby zamknięte ze spółgłoską CZ. Paradygmaty ze spółgłoskami SI, ZI, CI, DZI. Sylaby zamknięte ze spółgłoską Ś, Ź, Ć, DŹ. Zasady świętowania uroczystości rodzinnych. Zasady szanowania zabytków. Rodzaje architektury. Dzień Matki i Ojca. Zasady i formy organizowania wolnego czasu. Rekreacja – sposoby, zasady zachowania, zasady bezpieczeństwa.	Czytanie sekwencyjne (lewopółkowe), dziecko: – umie odczytać paradygmaty ze spółgłoskami SI, ZI, CI, DZI; – umie odczytać złożenia samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską CZ, DŻ, DRZ, DZI; – umie odczytać sylaby zamknięte ze spółgłoskami Ś, Ź, Ć, DŹ; – potrafi samodzielnie przeczytać lektury <i>Kocham czytać: Sylaby 12 i 13</i>. Pisanie: – potrafi zapisać paradygmaty ze spółgłoskami SI, ZI, CI, DZI; – potrafi zapisać złożenia samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską CZ, DŻ, DRZ, DZI; – potrafi zapisać sylaby zamknięte ze spółgłoskami Ś, Ź, Ć, DŹ.	Dziecko: – właściwie zachowuje się na uroczystości rodzinnej, np. urodzinach, – przygotowuje (pakuje) prezenty i składa życzenia osobie, która ma urodziny (imieniny), – właściwie zachowuje się na urodzinach rówieśnika, – rozpoznaje miejską i wiejską zabudowę, – wie, co to jest zabytek i jak należy traktować zabytki, – samodzielnie organizuje czas wolny, – wie, jak należy odpoczywać i dlaczego odpoczynek jest ważny, – stosuje różnorodne formy rekreacji, – stosuje zasady bezpieczeństwa podczas rekreacji.
EDUKACJA MATEMATYKA	Liczebniki porządkowe i zapis cyfrowy. Zegar – pełne godziny. Rozszerzenie zakresu liczb do 20. Zadania tekstowe – przedstawianie ich w teatryku, na zbiorach zastępczych, w postaci zapisu symbolicznego.	Dziecko: – potrafi odczytywać pełne godziny na zegarze; – nastawia zegar na określoną godzinę; – rejestruje upływ czasu – za godzinę będzie..., godzinę temu była...;	Dziecko: – organizuje zajęcia i czas wolny, korzystając z zegara, – rozwiązuje zadania tekstowe za pomocą symboli.

MAJ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
TYCZNA		– przelicza powyżej 10, liczy wspak, podaje poprzednią i następną liczbę po danej; – zapisuje zadanie tekstowe za pomocą symboli.	
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Zmiany zachodzące w przyrodzie wiosną. Ptaki, które żyją w Polsce cały rok. Rośliny ogrodowe. Kwiaty polne. Rola i znaczenie Słońca. Zachowania prozdrowotne.	Dziecko: – rozpoznaje na ilustracji i nazywa ptaki, – rozpoznaje w najbliższym otoczeniu lub na ilustracji i nazywa rośliny ogrodowe oraz polne kwiaty, – planuje spędzanie wolnego czasu na świeżym powietrzu, – umiejętnie korzysta z promieni słonecznych.	Dziecko: – dostrzega piękno otaczającej przyrody i wyraża to w pracach artystycznych, – nie zrywa kwiatów bez potrzeby i bez dorosłego, – codziennie spędza czas na świeżym powietrzu, – racjonalnie i bezpiecznie korzysta z promieni słonecznych.
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Nazwy pokarmów (mięso, zupa, kurczak, pomidor, ryż, makaron).	Dziecko: – potrafi nazwać podstawowe pokarmy obiadowe i sformułować zdania: <i>Ja jem...; On/ona je...; Proszę o...; Lubię ...; Nie lubię...</i>; – potrafi rozpoznać globalnie (czytanie symultaniczne) nazwy pokarmów; – potrafi zapisać nazwy pokarmów.	Dziecko: – będąc za granicą potrafi poprosić o konkretny posiłek. – podczas kontaktu z cudzoziemcem proponuje poczęstunek. – potrafi w karcie menu rozpoznać nazwy pokarmów.
EDUKACJA PLASTYCZNA	3 Maja. Barwy narodowe. Architektura najbliższego otoczenia. Architektura zabytkowa w okolicy. Zabytki Krakowa i Warszawy. Zabytki Paryża i Rzymu. Malarstwo. Rzeźba. Rysunek. Kreska. Rodzaje kredek. Ogródki, parki.	Dziecko: – wypełnia kredkami: czerwoną i białą kontury flagi, godła Polski, – rozpoznaje architekturę charakterystyczną dla otoczenia. – podziwia architekturę zabytkową w swojej okolicy, – rozpoznaje architekturę Krakowa i Warszawy, – rozpoznaje zabytkową architekturę Paryża i Rzymu,	Dziecko: – chętnie przebywa wśród zieleni, – dba o piękno i czystość ogródka, parku i innych środowisk roślinnych, – chętnie zwiedza zabytki, ogląda obrazy i rzeźbę, – prawidłowo trzyma kredkę,

MAJ		
WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
E. PLASTYCZNA C.D.	– rozpoznaje malarstwo i rzeźbę, – planuje szatę roślinną w ogródku szkolnym. Z pomocą nauczyciela komponuje ogródek szkolny, – rysuje wiosenne kwiaty.	– stosuje rozległą paletę barw w swoich pracach plastycznych, – rozpoznaje flagę i godło Polski, – z szacunkiem odnosi się do symboli narodowych.
EDUKACJA MUZYCZNA	Improwizacja ruchowa. Echo rytmiczne. Dziecko: – reaguje ruchem na zmiany występujące w utworze muzycznym, – określa utwory charakterystyczne dla Krakowa, – rytmizuje wybrane teksty, – odtwarza rytmy, – gra na instrumentach perkusyjnych.	Dziecko: – chętnie gra na instrumentach perkusyjnych. – rozpoznaje ze słuchu Hejnał z Wieży Mariackiej.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHN.	Bezpieczeństwo podczas pikniku. Zasady budowania szataśu i namiotu. Przygotowanie zabaw piknikowych. Przygotowanie urodzin. Dziecko: – umie zbudować szataś z gałęzi; – umie zbudować namiot z koca i dowolnych podpórek; – potrafi przygotować piknikowe zabawy; – potrafi wykonać latawiec; – potrafi wykonać czapeczkę urodzinową; – zna zasady bezpieczeństwa podczas piknikowych i urodzinowych zabaw.	Dziecko: – bierze aktywny udział w przygotowaniach pikniku lub urodzin, – samodzielnie przygotowuje elementy zabaw piknikowych i urodzinowych – szataś, namiot, latawiec, – przestrzega zasad bezpieczeństwa.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Zasady bezpiecznego korzystania z komputera – postawa ciała, odległość od monitora, ustawienie monitora (podsumowanie). Czasowe ograniczenia korzystania z komputera. Zasady bezpieczeństwa – prawidłowe włączanie i wyłączanie komputera. Dziecko: – potrafi przyjąć właściwą postawę ciała podczas pracy, – umie panować nad czasem spędzonym przed komputerem, – potrafi właściwie włączyć i wyłączyć komputer.	Dziecko: – podczas samodzielnej pracy przyjmuje prawidłową postawę ciała, – stosuje samodyscyplinę czasową, – prawidłowo włącza i wyłącza komputer, a w razie niepewności prosi osobę dorosłą o pomoc.

CZERWIEC

TEMATY: Dzień Dziecka – wycieczka pociągiem do Słowacji. Wizyta Ubu. Wakacyjne plany.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Paradygmaty ze spółgłoskami NI i R. Sylaby zamknięte ze spółgłoską Ń i R. Złożenia: samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską NI i R. Zapis i wymowa samogłosek nosowych. Zasady zachowania się na wycieczce klasowej. Wyjazd za granicę. Pojęcie tolerancji i odmienności kultury.	Czytanie sekwencyjne (lewopółkowe), dziecko: – umie odczytać paradygmaty ze spółgłoskami NI i R; – umie odczytać złożenia: samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską NI i R; – umie odczytać sylaby zamknięte ze spółgłoskami Ń i R; – potrafi samodzielnie przeczytać lekturę <i>Kocham czytać: Sylaby 14</i> i <i>Samogłoski nosowe</i>; Pisanie: – potrafi zapisać paradygmaty ze spółgłoskami NI i R; – potrafi zapisać złożenia: samogłoska + sylaba otwarta ze spółgłoską NI i R; – potrafi zapisać sylaby zamknięte ze spółgłoskami Ń i R;	Dziecko: – właściwie zachowuje się podczas wycieczki szkolnej i zagranicznej, – dostrzega atrakcje turystyczne i właściwie z nich korzysta, – pisze i wysyła wido-kówkę z wycieczki i kupuje pamiątkę, – dostrzega odmienności kulturowe i szanuje je, – posiada i okazuje właściwy stopień tolerancji, – rozpoznaje elementy kultury (architektura, zwyczaje, kulinaria), – opowiada o planach, o najbliższej przyszłości, – dba o bezpieczeństwo podczas wakacyjnych aktywności.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Układanie zadań tekstowych dla kolegów i nauczyciela. Rozwiązywanie zadań tekstowych w pamięci. Dodawanie i odejmowanie w pamięci do 10.	Dziecko rozumie, że każdemu można postawić problem do rozwiązania.	Rozwiązuje samodzielnie małe życiowe zadania dotyczące czasu, mierzenia, dodawania i odejmowania.

CZERWIEC			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Zwierzęta egzotyczne. Planowanie czasu wolnego. Bezpieczne zachowania w okresie wakacji.	Dziecko: – rozpoznaje na ilustracji lub w ZOO zwierzęta egzotyczne; – planuje spędzanie wolnego czasu podczas wakacji; – dostrzega pozytywne aspekty spędzenia wakacji w lesie, parku, na wsi; – zna zasady bezpiecznego zachowania się podczas wypraw wakacyjnych.	Dziecko: – nie dokarmia zwierząt w ogrodzie zoologicznym; – nie podchodzi do zwierząt, których nie zna; – nie bierze słodyczy ani innych podarunków od obcych osób; – nie podchodzi do nieznajomych; – szuka osób zaufanych (policjant, ratownik, sprzedawca itp.) w razie zagubienia się; – pamięta swoje imię i nazwisko, adres zamieszkania, numer telefonu do bliskiej osoby.
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Czyność. Schemat przemieszczanie: <i>Co robi? Idzie, jedzie, pływa, lata.</i>	Dziecko: – potrafi sformułować zdanie z czasownikami <i>idzie, jedzie, pływa, lata</i> w czasie teraźniejszym w osobie pierwszej i trzeciej; – potrafi przeczytać czasowniki i zapisać je; – rozumie pytanie: <i>co robisz?</i> i <i>co robi?</i>	Będąc za granicą lub podczas kontaktu z cudzoziemcem umie użyć podstawowych czasowników.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Pejzaż wiejski, miejski. Praca w plenerze. Architektura krajobrazu. Szkic. Rysowanie ołówkiem.	Dziecko: – podziwia i charakteryzuje najbliższy krajobraz, – szkicuje widziany krajobraz, – dostrzega różnicę krajobrazu wiejskiego i miejskiego, – charakteryzuje krajobraz jezior, morski, górski.	Dziecko: – szkicuje widziane krajobrazy, które mogą stać się formą pamiątki, – chętnie wolny czas spędza na świeżym powietrzu.

CZERWIEC			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MUZYCZNA	Akcent. Takt na cztery.	Dziecko: – odtwarza rytmy, – akcentuje wybraną sylabę, – słucha i śpiewa piosenki.	Dziecko: – samodzielnie odtwarza rytmy, – gra i bawi się zgodnie z dziećmi, – rozpoznaje różne odgłosy przyrody.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHNICZNE	Bezpieczeństwo podczas wyjazdów wakacyjnych. Zasady zachowania w czasie podróży i pobytu, np. za granicą. Różnice kulturowe między różnymi krajami.	Dziecko: – umie przygotować się do wyjazdu na wakacje; – potrafi dokonać wyboru swoich rzeczy osobistych na wyjazd, biorąc pod uwagę cel podróży; – rozpoznaje elementy charakterystyczne dla miejsca, gdzie wyjeżdża; – umie rozpoznać charakterystyczne różnice kulturowe i akceptuje je; – potrafi samodzielnie wykonać z gotowych elementów maskę afrykańską.	Dziecko: – właściwie zachowuje się w miejscach o odmiennej kulturze, – szanuje nieznane sobie zwyczaje, – chętnie poznaje inne kuchnie, – samodzielnie organizuje zabawę z wykorzystaniem rekwizytów typowych dla innych kultur.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Wykonanie rysunku okolicznościowego. Ćwiczenia usprawniające nabyte umiejętności.	Dziecko potrafi przygotować, korzystając ze zdobytych informacji i wiedzy, rysunek okolicznościowy.	Wykorzystuje komputer do samodzielnego przygotowania rysunku okolicznościowego, np. laurki, kartki urodzinowej, kartki świątecznej.

WYCHOWANIE FIZYCZNE I KULTURA OSOBISTA

WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
W sferze <i>Ćwiczenia indywidualne</i>: – Ćwiczenia aerobowe przy muzyce, – Ćwiczenia prakcji oralnej (narządów artykulacyjnych), – Ćwiczenia oddechowe, – Ćwiczenia rozgrzewające mięśnie (przygotowanie do jazdy na nartach, łyżwach i rowerze), – Układy taneczne, – Rzuty do pudełka, kosza. W sferze <i>Ćwiczenia w parach</i>: – Ćwiczenia z piłką, – Układy taneczne, – Gry stolikowe z kostką i pionkami. W sferze <i>Gry zespołowe</i>: – Wyścigi rzędami (slalomy, wyścigi z przedmiotami, wyścigi czasowe, wyścigi połączone z wykonywaniem działań manualnych, wyścigi z szarfami); – Sztafety.	W sferze <i>Ćwiczenia indywidualne</i>, uczeń potrafi: – wykonać ćwiczenia ruchowe przy muzyce; – umie kontrolować ruchy synchroniczne i asynchroniczne rąk; – potrafi naśladować ruchy narządów artykulacyjnych (żuchwy, języka, języczka); – zna podstawowe ćwiczenia oddechowe; – potrafi wykonać ćwiczenia rozgrzewające mięśni nóg, rąk, barków i szyi; – umie koordynować ruchy rąk w czasie rzucania do celu. W sferze <i>Ćwiczenia w parach</i>, uczeń potrafi: – dostosować siłę rzutu do odległości i wielkości piłki; – współpracować z niepełno-sprawnym partnerem; – wspólnie z partnerem powtórzyć krok dwóch wybranych tańców; – zapamiętać i przestrzegać reguł gry stolikowej; – posługiwać się kostką do gry; – przeliczyć i zapisać punktację. W sferze <i>Gry zespołowe</i>, uczeń potrafi: – zapamiętać ustaloną przez nauczyciela lub dzieci regułę gry; – koordynować pracę nóg i rąk; – stosować zasady gry fair play; – zorganizować grę zespołową.	Uczeń klasy I potrafi: – przygotować sobie strój sportowy do ćwiczeń w sali i w plenerze, – przed jazdą na nartach, łyżwach i rowerze wykonuje ćwiczenia rozgrzewające mięśnie, – po biegu potrafi uspokoić oddech, – umie wytłumaczyć rodzeństwu i młodszemu kolegom zasady gier i zabaw zespołowych, – czerpie radość z ruchu fizycznego, a nie z własnej wygranej, – nie smuci się swoją przegraną, potrafi gratulować zwycięstwa przeciwnikowi, – potrafi w pamięci dodać cyfry w rzutach kostką.

WRZESIEŃ

TEMATY: Opowiadania o wakacyjnych przygodach. Jak się uczą dzieci w innych krajach? Kolory jesieni w malarstwie. Owoce i warzywa – zdrowe jedzenie.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Schemat wypowiedzi na zadany temat. Opowiadanie historyjki obrazkowej, dotyczącej zdarzenia podczas wakacji. Części mowy (rzeczownik i czasownik). Pytanie o rzeczownik i czasownik w tekście. Różnorodność szkół (specyfika nauczania w australijskich szkołach, szkoły w krajach Trzeciego Świata.) Malarstwo (do wyboru): J. Chełmońskiego „Jesień”, A. Chmielowski „Jar podolski jesienią”, J. Fałat „Mój ogród - jesień w Bystrej”, A. Gieryski „Człowiek w alei”, T. Makowski „Odłot jaskółek”, J. Mehoffer „Jezioro jesienią”, Z. Stryjeńska „Zbieranie jabłek”, S. I. Witkiewicz „Pejzaż jesieniny”, L. Wyczółkowski „Kopanie buraków”. Wartości odżywcze warzyw i owoców. Sposoby przechowywania i przetwarzania.	Dziecko: – potrafi opowiedzieć o zdarzeniu wakacyjnym; – układa historyjkę obrazkową uwzględniając chronologię wydarzeń; – odnajduje w zdaniu części mowy, odpowiadające na pytania: kto? co? kogo? czego? komu? czemu? z kim? z czym? o kim? o czym? co robi? co robił? co będzie robił?; – rozumie specyfikę nauczania w Australii, konieczność samodyscypliny uczniów w tych szkołach; – potrafi opisać szkołę w wybranym kraju Trzeciego Świata, poznaje wartość edukacji; – opowiada o tym, co widzi na obrazie. Potrafi opisać swoje doznania i emocje związane z malarstwem; – umie przygotować posiłek z surowych warzyw i owoców; – potrafi wyjaśnić młodszemu koledze lub rodzeństwu konieczność dostarczania organizmowi witamin.	Dziecko: – opowiada o swoich przeżyciach, zachowując chronologię wydarzeń; – układając zdania, pamięta o prawidłowej formie czasownika. – stara się samodzielnie pamiętać o obowiązkach szkolnych; – dzieli się przyborami szkolnymi z potrzebującymi kolegami; – z przyjemnością ogląda malarstwo; – czerpie inspirację do własnej twórczości oglądając przyrodę; – przygotowuje sobie owocowy lub warzywny podwieczorek.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Znaki mniejszości i większości <, >. Porównywanie masy, objętości i długości. Rozwiązywanie zadań tekstowych z zastosowaniem znaków <, >.	Dziecko: – potrafi postawić znaki mniejszości i większości w różnych zadaniach, – umie przygotować zadania ilustrujące stałość wielkości, objętości i ciężaru, – rozumie znaki: <, >, – rozwiązuje zadania tekstowe.	Dziecko dostrzega różne symbole w gazetach, programach komputerowych i w miejscach publicznych.

WRZESIEŃ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Morze, jeziora, góry. Charakterystyczne cechy pogody w krajach europejskich. Roślinność pól, łąk, parków, lasów jesienią. Owoce i warzywa.	Dziecko: – wymienia elementy krajobrazu jezior, nadmorskiego, górskiego. - Wskazuje na mapie określone rejony; – określa charakterystyczne cechy pogody w krajach Europy południowej i północnej; – poznaje granice Europy na mapie oraz określone kraje europejskie; – opisuje i porównuje cechy pogody w krajach europejskich; – rozpoznaje i nazywa gatunki roślin występujących na polach, łąkach, w parkach i lasach; – dostrzega fakturę, kolory wybranych ekosystemów; – rozpoznaje i nazywa owoce, warzywa występujące w Polsce i krajach europejskich. Ma świadomość wartości odżywczych owoców i warzyw.	Dziecko: – chętnie spędza wolny czas wśród przyrody, – powraca wspomnieniami do wydarzeń wakacyjnych, – dostrzega piękno otaczającej przyrody, – wyraża swoje emocje za pomocą różnych technik artystycznych, – wzbogaca swoją dietę owocami i warzywami, – przyrządza i spożywa sałatki, surówki, soki, – pije herbatki ziołowe i owocowe.
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Znajomość pytania z użyciem czasu przeszłego. Znajomość konstruktów odpowiedzi z użyciem przyimka.	Dziecko: – rozumie pytania: <i>Gdzie byłeś? Gdzie on był? Gdzie ona była?</i>; – umie zbudować odpowiedzi: <i>byłem... , był..., była...;</i> – umie samodzielnie zadać pytania; – potrafi zapisać pytania i odpowiedzi.	Dziecko potrafi w kontakcie z cudzoziemcem zainicjować rozmowę o wakacjach.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Krajobraz. Malowanie farbami. Inicjał. Kształt liter. Pejzaż. Malarstwo. Masa papierowa.	Dziecko: – charakteryzuje krajobrazy różnych środowisk przyrodniczych, – maluje farbami plakatowymi, – zachowuje porządek wokół siebie, – poznaje sposoby ozdabiania ksiąg średniowiecznych,	Dziecko: – powraca wspomnieniami do przeżyć wakacyjnych, – chętnie wyraża emocje i wspomnienia w pracy plastycznej, – podpisuje się swoimi inicjałami,

WRZESIEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
E. PLASTYCZNA C.D.		– projektuje i wykonuje inicjały swojego imienia i nazwiska, – rozpoznaje jesienne pejzaże w malarstwie, – wykonuje owoce i warzywa z masy papierowej.	– chętnie ogląda obrazy, reprodukcje w muzeach, Internecie, encyklopediach, – czerpie radość z kontaktu ze sztuką.
EDUKACJA MUZYCZNA	Improwizacja ruchowa. Rytmiczna recytacja tekstów. Hymn Unii Europejskiej.	Dziecko: – reaguje ruchem na zmiany występujące w utworze muzycznym, – rozpoznaje charakterystyczne cechy utworów krajów europejskich, – rozpoznaje i nazywa charakterystyczne tańce europejskie, – rozpoznaje i słucha hymnu Unii Europejskiej, – stosuje różne środki wyrazu muzycznego w trakcie recytacji tekstu, – słucha i śpiewa piosenki.	Dziecko: – wyraża swoje emocje w tańcu, – potrafi zachować się podczas słuchania hymnu Unii Europejskiej i hymnu narodowego.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNE	Architektura. Krajobrazy. Środki transportu. Wspomnienia lata i wakacji.	Dziecko: – umie odróżnić podstawowe style architektury i scharakteryzować je, – potrafi opisać krajobraz, – zna środki transportu.	Dziecko: – obserwuje miejsca, w których się znajduje, – zwraca uwagę na zmiany w otoczeniu, – prowadzi rozmowy o tym, co obserwuje, – rozpoznaje środki transportu.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Zasady bezpiecznej pracy z komputerem. Kontrola czasu pracy z komputerem. Prawidłowa postawa ciała przed komputerem. Zasady działania klawiatury komputerowej. Uruchamianie edytora tekstu.	Dziecko: – umie bezpiecznie korzystać z komputera, – potrafi kontrolować czas spędzany przed komputerem, – potrafi przyjąć właściwą postawę ciała podczas pracy z komputerem, – w podstawowym zakresie zna zasady działania klawiatury komputerowej, – potrafi samodzielnie uruchomić edytor tekstu.	Dziecko: – samodzielnie kontroluje czas spędzany przed komputerem, – prawidłowo ustawia krzesło komputerowe, – samodzielnie uruchamia edytor tekstu.

PAŹDZIERNIK

TEMATY: Jesień w górach. Dzień Nauczyciela - spotkanie z nauczycielem pisma Brailla. Przetwory domowe w krajach południowych. Pożegnanie ptaków odlatujących, przywitanie ptaków z północy.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Zmiany w przyrodzie zachodzące w górach. Zachowanie zwierząt, przygotowanie do zimy. Praca nauczycieli w szkole dla dzieci niewidomych i słabowidzących. Zasady pisma Brailla. Książki dla osób z wadami wzroku. Owoce i warzywa krajów południowych (Włochy, Grecja, Egipt, Ameryka Południowa – suszone: winogrona, daktyle, morele, pomidory, banany, papryka, ananas, przechowanie owoców i warzyw w oliwie). Zasady i sposoby suszenia owoców. Wartości odżywcze. Pytanie o przymiotnik w tekście. Budowanie zdań z przymiotnikami (opis owoców i warzyw). Wędrowki ptaków. Ptaki pozostające, odlatujące i przylatujące.	Dziecko: – potrafi rozpoznać i nazwać zmiany jesienne w górskiej przyrodzie; – zna nazwy zwierząt bezczadzkich i tatrzańskich; – dostrzega piękno jesieni w górach; – potrafi opisać pracę nauczyciela w szkole dla dzieci z wadami wzroku. Rozumie trudności osób pozbawionych zmysłu wzroku. Potrafi opowiedzieć o problemach tych osób w życiu codziennym; – zna nazwy owoców i warzyw specyficznych dla krajów południowych. Potrafi wytłumaczyć proces produkowania suszonych owoców i warzyw; – rozumie ich wartość odżywczą; – umie objaśnić sposób konserwowania warzyw w oliwie; – zadaje pytanie o przymiotnik w tekście, rozumie jego funkcję opisanie cech rzeczownika; – potrafi poszukać w Internecie informacji o wybranym gatunku ptaka, wpisując nazwę do wyszukiwarki.	Dziecko: – rozpoznaje oznaki nadchodzącej jesieni w górach; – rozumie niebezpieczeństwo związane z wędrowką górską. Wie, jak ubrać się w góry; – rozpoznaje książki pisane alfabetem Brailla, ceni pracę swoich nauczycieli i pedagogów w szkołach specjalnych; – reaguje adekwatnie w sytuacjach spotkania z dzieckiem lub dorosłą osobą niewidomą; – przygotowuje suszone jabłka i śliwki na zimę; – odnajduje w Internecie potrzebne informacje korzystając z wyszukiwarki.

PAŹDZIERNIK

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Pojęcie jedności i dziesiątki. Nazwy liczebników głównych 11-20 – dodawanie i odejmowanie od 1 do 20. Zapis cyframi liczebników głównych 11-20. Zadania z tekstem w zakresie do 20 bez przekraczania progu dziesiątkowego. Zapis obliczeniowy. Formułowanie odpowiedzi.	Dziecko: – umie wydzielić jedności i dziesiątki w podanych liczbach 11-20, – potrafi użyć liczebników głównych i porządkowych 11-20, – potrafi podać liczebność zbioru na podstawie liczebnika porządkowego, – rozwiązuje zadania tekstowe w zakresie do 20 bez przekraczania progu dziesiątkowego, – zapisuje poprawnie dane z zadania, obliczenia i wyniki.	Dziecko: – dostrzega i potrafi określić swoje miejsce w szeregu (kolejka); – rozpoznaje liczebniki główne do 20 w życiu codziennym – numery środków lokomocji, numery domów, piętra, numery gazet; – wykorzystuje znajomość liczebników porządkowych podczas obserwacji zawodów, np. sportowych.
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Pasma górskie. Zwierzęta i rośliny terenów górskich. Skały i minerały. Przetwory krajów południowych. Ptaki odlatujące do ciepłych krajów oraz ptaki przylatujące do Polski z północy.	Dziecko: – wskazuje na mapie Polski pasma górskie; – określa rzeźbę terenu; – wymienia najwyższe szczyty masywu; – rozpoznaje i nazywa gatunki flory i fauny terenów górskich; – nazywa przetwory krajów południowych. Wie, w jaki sposób się je przechowuje; – rozpoznaje przetwory krajów południowych w polskich sklepach spożywczych; – ma świadomość wartości odżywczych przetworzonych produktów; – rozpoznaje na obrazkach i nazywa ptaki odlatujące z i przylatujące do Polski na zimę.	Dziecko: – w miarę możliwości uczestniczy w wycieczkach, rajdach i wyprawach górskich; – sporządza potrawy z wykorzystaniem przetworów południowych; – spożywa przetwory południowe. Pije zieloną, czerwoną, białą herbatę.

PAŹDZIERNIK

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Nazwy kolorów (biały, czarny, czerwony, żółty, niebieski, zielony). Rozumienie pytania: <i>jaki?</i> Konstrukcja odpowiedzi z użyciem przymiotnika np. <i>sok jest..., pomidor jest...</i> Znajomość piosenki lub wierszyka.	Dziecko: – potrafi nazwać kolory przedmiotów, owoców, pisaków, kredek, farb; – udziela odpowiedzi na pytania o kolor przedmiotów; – samodzielnie konstruuje pytanie o kolor; – potrafi odczytać i zapisać nazwy kolorów.	Dziecko: – swobodnie śpiewa jedną zwrotkę piosenki lub recytuje wierszyk; – nazywa kolory i potrafi je odczytać na szyldach i napisach.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Kompozycja rytmiczna. Barwy podstawowe i pochodne. Formy przestrzenne. Malarstwo. Józef Chełmoński.	Dziecko: – odbija malowane liście na kartce według określonego rytmu (sekwencji); – tworzy z liści, traw, kwiatów bukiet; – zna podstawowe barwy; – łączy kolory w barwy pochodne; – wyodrębnia jesienne barwy w pracy plastycznej; – tworzy różne kształty z papieru poprzez zaginanie, nacinanie; – poznaje sylwetkę Józefa Chełmońskiego; – rozpoznaje jego dzieła m.in. „Bociany”, olej na płótnie; „Żurawie”, pejzaż z łąką, olej, płótno, tektura; „Odlot żurawi”, olej na płótnie; „Kaczki nad wodą”, olej na płótnie; – określa nastrój dzieł.	Dziecko: – podziwia barwy jesienne; – zbiera liście i trawy, suszy je; – wycina nożyczkami różne faktury; – podziwia malarstwo Józefa Chełmońskiego; – wyszukuje jego prace w Internecie, encyklopediach, podręcznikach.
	Muzyka Podhala. Wartości rytmiczne: ćwierćnuta, ósemka, półnuta, cała nuta, pauza ćwierćnutowa. Dźwięk akcentowany. Pięciolinia, klucz wiolinowy.	Dziecko: – rozpoznaje i śpiewa utwory charakterystyczne dla Podhala, – określa środki wyrazu prezentowanych utworów, – z uwagą słucha fragmentów wybranych utworów oryginalnych nagrań muzyki z Podhala,	Poznaje utwory folklorystyczne, charakterystyczne dla regionu, w którym mieszka.

PAŹDZIERNIK

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
E. MUZYCZNA C.D.		– z uwagą słucha fragmentu „Tańce góralskie” z baletu „Harnasie” Karola Szymanowskiego oraz reaguje na zmiany melodii, – różnicuje akcent muzyczny, – rysuje po śladzie klucz wiolinowy.	
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHN.	Zasady świętowania Dnia Nauczyciela. Rodzaje miłych niespodzianek.	Dziecko: – potrafi zaplanować i zorganizować Dzień Nauczyciela, – umie wymyślić miłą niespodziankę dla swojego nauczyciela.	Dziecko: – samodzielnie planuje elementy uroczystości Dnia Nauczyciela, – przygotowuje niespodziankę dla nauczyciela, samodzielnie ją projektuje i wykonuje.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Podstawy wiedzy o edytorze tekstu. Podstawy pisania za pomocą klawiatury. Zapis pierwszych słów. Przechowywanie informacji w plikach. Zasady zapisu pliku.	Dziecko: – wie, co oznacza termin: edytor tekstu, – potrafi w podstawowym zakresie posługiwać się klawiaturą, – potrafi napisać pojedyncze słowa, np. swoje imię, – zna pojęcie pliku, – wie, że informacje można przechowywać, – potrafi zapisać plik, nadając mu nazwę, – potrafi odszukać zapisany plik.	Dziecko: – samodzielnie zapisuje swoje imię za pomocą klawiatury, – rozpoczętą pracę zapisuje w postaci pliku, – w dowolnej chwili wraca do rozpoczętej pracy.

LISTOPAD

TEMATY: Polskie cmentarze we Włoszech, na Ukrainie i Litwie. Muzyka jesiennych wieczorów. Zakupy w księgarni. Poezja o jesieni.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Zna polskie cmentarze pod Monte Cassino, cmentarz Łyczakowski we Lwowie i na Rosie w Wilnie. Rozumie konieczność ochrony i zachowania zabytkowych nekropolii. Wie, jak wygląda grób F. Chopina w Paryżu. Potrafi wyjaśnić, dlaczego serce kompozytora znajduje się w Kościele Św. Krzyża w Warszawie. Polonez cis-moll lub es-moll F. Chopina. Pytanie o przysłówkę (jak? artysta gra, jaka? jest muzyka). Opozycja przymiotnik – przysłówki. Przysłówki jako część mowy opisująca czasownik. Wartość muzyki w życiu człowieka. Księgarnia w najbliższej okolicy zamieszkania. Sposoby ekspozycji książek. Poezja o jesieni (K. Daukszewicz, <i>Jesień</i>). Rymy i rytmy w poezji i piosence. Znaki interpunkcyjne.	Dziecko: – potrafi nazwać trzy polskie nekropolie we Włoszech, Lwowie i Wilnie; – potrafi powiedzieć dlaczego i jak należy dbać o te zabytki; – umie opowiedzieć o pracach porządkowych na cmentarzu; – potrafi wysłuchać w skupieniu utworu muzycznego; – umie, z wykorzystaniem przysłówków, odpowiedzieć na pytanie, jak pianista wykonuje utwór; – potrafi opisać swoje doznania emocjonalne i estetyczne podczas słuchania muzyki; – potrafi podać, gdzie w jego miejscowości jest księgarnia; – wie, jak zachować się w księgarni, by nie uszkodzić książek; – umie w skupieniu wysłuchać odczytanego przez nauczyciela wiersza; – potrafi opowiedzieć o czym pisał poeta i jakie uczucia wzbudził u słuchacza; – umie opowiedzieć o skojarzeniach z obrazem i muzyką po wysłuchaniu wiersza; – potrafi nauczyć się jednej zwrotki wiersza na pamięć; – potrafi stwierdzić obecność rymu. Umie znaleźć rymujące się słowa do podanych przez nauczyciela lub rówieśnika; – potrafi wyjaśnić znaczenie znaków interpunkcyjnych i zastosować je.	Dziecko: – potrafi uporządkować grób na cmentarzu, – umie w skupieniu i ciszy wysłuchać utworu muzycznego, – potrafi odpowiednio zachować się na koncercie muzyki poważnej, – odróżnia muzykę poważną od muzyki rozrywkowej, – umie wyjaśnić młodszemu koledze lub rodzeństwu, jak zachować się podczas szukania książek w księgarni, – rozpoznaje teksty poetyckie i prozatorskie w książkach i czasopiśmie, – wie, jaką technikę zastosować ucząc się tekstu na pamięć, – potrafi ułożyć prostą rymowaną, – umie zastosować znaki interpunkcyjne.

LISTOPAD

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Rozkład liczby na składniki (powtórzenie z klasy I). Dopełnianie do 10. Przekroczenie progu dziesiętkowego. Dodawanie i odejmowanie do 20 z przekroczeniem progu dziesiętkowego. Zadania tekstowe w zakresie do 20.	Dziecko: – potrafi podać drugi składnik liczby przy podanym pierwszym składniku; – umie odpowiedzieć na pytanie <i>ile brakuje do..., gdy mam...?</i>; – zapisuje daną liczbę przy pomocy dwóch składników; – sprawnie dodaje i odejmuje w zakresie 20 z przekroczeniem progu dziesiętkowego; – rozwiązuje zadania tekstowe z działaniami w zakresie 20.	Dziecko: – radzi sobie w sytuacjach życiowych – zadania typu: ile krzeseł trzeba dostawić aby było...?; – dokonuje zakupów i obliczeń – czy wystarczy? (w zakresie 20, operując złotówkami); – ocenia, co jest droższe a co tańsze i o ile w zakresie 20.
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Charakterystyczne cechy późnej jesieni. Warunki atmosferyczne jesienią. Cechy złotej jesieni i szarugi jesiennej. Zachowanie się zwierząt późną jesienią.	Dziecko: – określa charakterystyczne cechy jesieni – opadające liście, owoce, zmiana koloru traw, krótsze dni, dłuższe noce, chłodne wieczory i poranki; – wymienia jesienne czynniki pogody – zachmurzenie, opady, wiatr; – potrafi dostosować ubiór do warunków atmosferycznych; – wymienia cechy wspólne i różniące dwóch rodzajów jesieni; – wie, w jaki sposób zwierzęta przygotowują się do zimy.	Dziecko: – zbiera liście i owoce drzew wzrastających w parku i lesie, – tworzy barwne kompozycje, – chętnie spaceruje po parku i lesie, – ubiera odzież stosowaną do warunków atmosferycznych.
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Nazwy ubrań – buty, spodnie, spódnica/sukienka, kurtka, czapka. Schemat posiadanie – pytania: <i>Co masz? Co on/ona ma? Czego nie masz? Czego on/ona nie ma?</i>	Dziecko: – potrafi nazwać części ubrania; – rozumie pytanie o posiadanie; – konstruuje odpowiedź z użyciem czasownika <i>mieć</i> w czasie teraźniejszym w osobie pierwszej i trzeciej; – potrafi podpisać z pamięci części ubrania i zapisać zdanie wg schematu <i>ja mam...</i>	Potrafi, będąc za granicą, poprosić o ubranie w sklepie lub w domu.

LISTOPAD

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PLASTYCZNA	Pomnik. Architektura cmentarzy. Farba. Barwy ciepłe – zimne. Ilustracja. Malowanie farbami plakatowymi. Rysowanie piórkiem.	Dziecko: – rozpoznaje architekturę cmentarza w swojej okolicy, – rozpoznaje dzieła rzeźbiarskie wzniesione dla uczczenia człowieka oraz wydarzenia, – rozpoznaje charakterystyczną architekturę polskich cmentarzy oraz europejskich, – poznaje rodzaje farb, – przedstawia emocje, wrażenia muzyczne w pracy plastycznej, – kojarzy barwy z jesiennym utworem muzycznym, – ilustruje wybrane dzieła poetyckie, – dostrzega wspólne elementy środków wyrazu artystycznych.	Dziecko: – odwiedza groby bliskich, – dba o estetykę i porządek cmentarzy, – czuje się odpowiedzialny za miejsca pamięci o bliskich i sławnych osób. – w miarę możliwości odwiedza groby sławnych osób, – jest wrażliwy na piękno muzyki i twórczości poetyckiej.
EDUKACJA MUZYCZNA	Muzyka klasyczna. Fryderyk Chopin. Utwory muzyczne o tematyce jesiennej. Dźwięk C1. Środki wyrazu wspólne dla poezji i muzyki. Recytacja. Oddech. Artykulacja.	Dziecko: – poznaje sylwetkę Fryderyka Chopina; – słucha jego dzieła m. in: Polonez cis-moll, es-moll, Preludium Des-dur op. 28 nr 15 zwane „Deszczowym”; – słucha i śpiewa utwory o tematyce jesiennej; – interpretuje ruchem tematy muzyczne; – określa wspólne środki wyrazu dla poezji i muzyki; – recytuje teksty poprawnie pod względem artykulacyjnym. Reguluje oddech; – zapisuje dźwięk do (c) na pięciolinii; – słucha i śpiewa piosenki.	Dziecko: – z dumą i uwagą słucha utworów F. Chopina, – recytuje wiersze.

LISTOPAD

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHNICZNE	Sposoby przechowywania wiedzy o przeszłości. Album o cmentarzach we Włoszech, na Ukrainie i na Litwie.	Dziecko: – wie, jak przechowywana jest pamięć o przeszłości, – umie korzystać z wybranych źródeł historycznych, – potrafi zaprojektować i wykonać album o cmentarzach we Włoszech, na Ukrainie i na Litwie.	Dziecko: – samodzielnie zdobywa informacje o przeszłości, – buduje swoje poczucie tożsamości, rozwija swoje zainteresowania.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Podstawy formatowania tekstu – duża/mala litera, wielkość i rodzaj czcionki. Zapis krótkich zdań. Uzyskanie wielkiej litery. Zmiana wielkości czcionki. Różne kroje czcionki. Zapisywanie informacji.	Dziecko: – umie zapisać proste zdania; – wie, jak uzyskać np.: wielką literę, spację, przeniesienie do następnej linii; – potrafi zmienić wielkość czcionki; – potrafi zmienić krój czcionki.	Dziecko: – samodzielnie zapisuje proste zdania i zmienia wielkość oraz wzór czcionki; – potrafi odczytać różne typy czcionki; – samodzielnie uzyskuje za pomocą kombinacji klawiszy określone efekty w tekście, np. wielką literę, spację, przeniesienie.

GRUDZIEŃ

TEMATY: Ślady na śniegu – spotkanie w lesie. Zimowe pejzaże w obrazach. Święta Bożego Narodzenia w krajach Europy.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Życie zwierząt w zimowym lesie. Rozpoznawanie śladów na śniegu. Rysunki symboliczne. Praca leśniczego. Malarstwo o tematyce zimowej (do wyboru): J. Fałat „Krajobraz zimowy z rzeką”, J. Chełmoński „Zima”, S. Wyspiański „Widok z okna pracowni na Kopiec”. Opis obrazu. Zwyczaje świąteczne w krajach Europy (do wyboru). Scherzo h-moll op. 20 F. Chopina, kolęda „Cicha noc”. Choinka, św. Mikołaj, opłatek, szopka, wieczerza. Potrawy świąteczne w różnych krajach.	Dziecko: – potrafi rozpoznać ślady na śniegu pozostawione przez zającą, wronę, sarnę i lisa; – zna zachowania zwierząt w zimowym lesie, rozumie konieczność udzielenia pomocy zwierzętom przez człowieka; – potrafi opisać obraz przedstawiający zimowy krajobraz; – umie wymienić zwyczaje i potrawy świąteczne w Polsce i w wybranym kraju w Europie; – odmiennosc obyczajów kolęd i innych narodów wywołuje jego ciekawość poznawczą.	Dziecko: – potrafi pomóc zwierzętom w czasie zimowego głodu, – chętnie maluje zimowe pejzaże, – przygotowuje jedną potrawę wigilijną, – potrafi wspólnie zaśpiewać kolędę „Cicha noc”.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Nazwy liczebników głównych 10, 20 itd. – do 100. Dodawanie i odejmowanie po 10. Zapis cyframi liczebników głównych 20-100 (dziesiątki). Liczenie w przód i w tył do 100 (po 10). Rozwiązywanie zadań tekstowych w zakresie 100 z zastosowaniem dodawania i odejmowania po 10.	Dziecko: – potrafi odczytać zapis cyframi liczebników w zakresie 100 (dziesiątki), – umie zapisać podany liczebnik do 100 (dziesiątki), – potrafi podać poprzedni i następny liczebnik do danego w zakresie 100 (dziesiątki), – dodaje i odejmuje po 10 w zakresie 100, – rozwiązuje zadania tekstowe w zakresie 100, dodając i odejmując po 10.	Dziecko: – odczytuje ceny w zakresie 100 (dziesiątki), – odczytuje numery środków komunikacji (dziesiątki), – radzi sobie z liczeniem do stu w grach planszowych (po 10).
EDUKACJA	Warunki życia zwierząt w lesie. Życie roślin zimą. Zima w krajach europejskich.	Dziecko: – wymienia zwierzęta aktywnie żyjące w lesie zimą; – wie, w jakich warunkach żyją zwierzęta;	Dziecko: – rozpoznaje gatunki zwierząt w atlasach, albumach,

GRUDZIEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
PRZYRODNICZA		– rozpoznaje zwierzęta na podstawie śladów pozostawionych na śniegu; – obserwuje rośliny zimą. Wie, jakie ma znaczenie pokrycie roślin śniegiem; – porównuje warunki życia w krajach europejskich zimą.	– opowiada o warunkach atmosferycznych panujących w krajach europejskich zimą.
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Treść świątecznych życzeń. Dwie zwrotki kolędy.	Dziecko: – potrafi z pamięci napisać kartkę z życzeniami świątecznymi, – potrafi zaśpiewać dwie zwrotki kolędy.	Dziecko: – potrafi złożyć życzenia przy świątecznym stole, – nie boi się włączyć we wspólne śpiewanie kolęd podczas pobytu za granicą lub wizyty obcokrajowca w domu lub w szkole.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Stemple. Farba klejowa. Malarstwo. Julian Fałat. Formy przestrzenne.	Dziecko: – tworzy za pomocą stempli (gąbka, gazeta) wzory na papierze; – odbija ślady stempli (ziemniak, korek) na kartce pokrytej farbą klejową; – poznaje sylwetkę Juliana Fałata. Rozpoznaje jego dzieła min. „Krajobraz zimowy”, „Krajobraz zimowy z rzeką”, „Śnieg”; – tworzy ozdoby świąteczne charakterystyczne dla regionu.	Dziecko: – wykorzystuje różne materiały w pracach plastycznych; – obserwuje kształty, wzory na śniegu. Chodząc po śniegu tworzy wzory; – podziwia malarstwo Juliana Fałata; – wyszukuje jego prace w Internecie, encyklopediach, podręcznikach; – kultywuje tradycje świąteczne.
EDUKACJA MUZYCZNA	Tempo: szybkie, umiarkowane, wolne. Dźwięk: re (d). Kolędy.	Dziecko: – różnicuje tempo; – rozpoznaje, słucha i śpiewa kolędy; – słucha Scherzo h-moll op. 20 Fryderyka Chopina, kolędy „Cicha noc”; – słucha i śpiewa piosenki; – zapisuje dźwięk re (d) na pięciolinii.	Dziecko: – kolęduje, – kultywuje tradycje.

GRUDZIEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
ZAJĘCIA PRAKT.-TECHN.	Boże Narodzenie. Zwyczaję świąteczne. Ozdoby świąteczne. Wystrój pomieszczeń i ogrodów.	Dziecko: – potrafi scharakteryzować polskie zwyczaje świąteczne, – umie zaproponować i wykonać ozdoby świątecznego stołu i pomieszczeń.	Dziecko: – samodzielnie wykonuje ozdoby świąteczne, – projektuje i pomaga w wykonaniu świątecznych dekoracji.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Podstawy formatowania tekstu – pogrubienie, podkreślenie. Życzenia świąteczne.	Dziecko: – potrafi uzyskać tekst pogrubiony, – potrafi podkreślić wybrany fragment tekstu, – stosuje poznane sposoby formatowania tekstu.	Samodzielnie przygotowuje tekst życzeń świątecznych z wykorzystaniem znanych sposobów formatowania.

STYCZEŃ

TEMATY: Kalendarze. W zdrowym ciele zdrowy duch – sporty zimowe. Kolacja dla Babci i Dziadka.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Nazwy miesięcy. Budowa kalendarza. Różne rodzaje kalendarzy (dzienny, tygodniowy, miesięczny, ścienny, kieszonkowy). Skróty w kalendarzu. Rodzaje sportów zimowych. Wpływ sportu na zdrowie człowieka. Prawidłowy sposób odżywiania się i ubierania w zimie. Polscy sportowcy (A. Małysz). Trening sportowy jako kształtowanie charakteru człowieka. Dzień Babci i Dziadka – wartość prezentu samodzielnie wykonanego.	Dziecko: – potrafi wymienić sekwencję 12 miesięcy; – potrafi wytłumaczyć skąd pochodzi nazwa listopad, grudzień, lipiec i kwiecień; – umie odczytać znaczenie skróconych nazw dni tygodnia; – zna nazwy sportów zimowych; – wie, jak należy dbać o zdrowie zimą; – zna zasady treningu sportowego; – potrafi opowiedzieć o wybranym przez siebie sportowcu.	Dziecko: – znajduje w kalendarzu datę swoich urodzin, Dzień Nauczyciela, Dzień Babci, Dziadka, Matki i Ojca; – rozumie sens i znaczenie skrótów. Pyta o nazwy skrócone, które odczytuje w gazecie, w sklepie lub na ulicy; – ubiera się stosownie do pogody, przypomina młodszemu kolegom lub rodzeństwu o czapce, szaliku, rękawiczkach; – przygotowuje na święto Babci i Dziadka samodzielnie wykonaną niespodziankę.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Nazwy liczebników głównych 20-100 (o jeden więcej). Liczenie do tyłu i do przodu do 100 po 1. Podawanie poprzedniego i następnego liczebnika od danego w zakresie 100. Dodawanie jedności do pełnych dziesiątek. Odejmowanie jedności i dziesiątek bez przekraczania progu dziesiątkowego. Rozwiązywanie zadań tekstowych w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego.	Dziecko: – zna nazwy liczebników głównych do 100; – potrafi odczytać i zapisać słowami dowolną liczbę w zakresie 100; – potrafi zapisać za pomocą cyfr podany słowami liczebnik główny do 100; – umie liczyć do przodu i do tyłu w zakresie 100; – umie podać liczbę następną i poprzednią do danej w zakresie 100; – wykonuje obliczenia w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego; – rozwiązuje zadania tekstowe z poprawnym zapisem i udzieleniem odpowiedzi.	Dziecko: – odczytuje ceny towarów w sklepie, – odczytuje numery środków lokomocji, – odczytuje numery zawodników podczas sprawozdań sportowych.

STYCZEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Charakterystyczne cechy czterech pór roku. Zachowania sprzyjające zdrowiu. Mięśnie, stawy, kości. Zasady racjonalnego odżywiania. Serce, żołądek, wątroba.	Dziecko: – wymienia pory roku, – określa charakterystyczne cechy danej pory roku, – zwraca uwagę na zacieranie się granic pojawiających się pór roku, – obserwuje nietypowe zachowanie się pogody w określonych porach roku, – uczy się i rozwija umiejętności jazdy na nartach, sankach, łyżwach, – wymienia sporty zimowe, – wie, jakie ma znaczenie aktywny wypoczynek dla organizmu, – odpowiednio ubiera się do warunków atmosferycznych oraz rodzaju uprawianego sportu, – potrafi nazwać części ciała, – dba o sprawność, – układa urozmaicony jadłospis, dostosowany do wieku, pory roku, – zna zasady spożywania posiłków w ciągu dnia, – wie, jakie ma znaczenie spożywane jedzenie dla organizmu, – określa rolę organów wewnętrznych dla funkcjonowania organizmu.	Dziecko: – jeździ na nartach, sankach, łyżwach, – chętnie spędza czas na świeżym powietrzu, – w codziennej diecie sięga po zdrową żywność, – racjonalnie się odżywia.
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Czasowniki ze schematu działania: <i>Co robi? Czyta, pisze, rysuje, śpiewa, mówi.</i> Rozumienie pytania przez inwersję (<i>Czy on/ona pisze? Czy ty piszysz?</i>). Odpowiedzi na pytanie z użyciem czasownika w czasie teraźniejszym w osobie pierwszej i trzeciej liczby pojedynczej.	Potrafi udzielić odpowiedzi na pytanie o czynności oraz skonstruować poprawne gramatycznie odpowiedzi.	Na pytanie rodzimych użytkowników języka potrafi odpowiedzieć na pytanie <i>co robisz?</i> lub przytaknąć/zanegować pytanie czy <i>robisz...</i>?

STYCZEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PLASTYCZNA	Kalendarz. Ilustracje, rysunki, zdjęcia, reprodukcje, grafika. Wydrapywanka kolorowa. Wystrój stołu. Obrus, serwetki, ozdoby. Symetria. Wycinanka z papieru.	Dziecko: – ogląda kalendarze; – rozpoznaje kalendarze ściennie, terminarze; – analizuje oprawę kalendarzy; – dzieli kalendarze na rodzaje oprawy plastycznej (techniki pla- styczne; elementy; tematyka prac plastycznych); – wykonuje rysunek do kalenda- rza wydrapując wzory na brystolu pokrytym farbą, woskiem i tuszem; – wycina z papieru serwetki; – zwraca uwagę na układ syme- tryczny; – projektuje i wykonuje ozdoby na stół.	Dziecko: – kupuje kalendarze o ciekawej grafice, – wykorzystuje ilu- -stracje do ozdabiania pomieszczeń, – dba o estetykę poda- wania posiłków.
EDUKACJA MUZYCZNA	Dźwięk mi (e). Instrumenty – fortepian. Pojęcia – orkiestra. Rytm. Rytmiczne recytowanie tekstów.	Dziecko: – słucha i śpiewa piosenki. – zapisuje dźwięk mi (e) na pięciolinii. – rozpoznaje dźwięk fortepianu. – słucha koncertu fortepianowe- go e-moll F. Chopina, rozpoznaje fragmenty grane przez samą or- kiestrę oraz fortepian z orkiestrą.	Słucha muzyki klasycznej.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHNICZNE	Kalendarz. Dzień Babci i Dziadka. Sposoby odmierzania czasu. Rodzaje kalendarzy i zegarów. Sposoby świętowania Dnia Babci i Dziadka.	Dziecko: – zna sposoby odmierzania czasu, – rozpoznaje różne rodzaje kalen- darzy i zegarów, – planuje obchody Dnia Babci i Dziadka	Dziecko: – samodzielnie posłu- -guje się kalendarzem i zegarkiem, – przygotowuje dla Babci i Dziadka niespodzianki z okazji ich święta.

STYCZEŃ		
WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
PRACOWNIA KOMPUTEROWA Wyrównywanie tekstu za pomocą ikon. Oburęczne pisanie na klawiaturze.	Dziecko: – potrafi wyrównać tekst do lewej, do środka i do prawej strony, używając odpowiednich ikon; – potrafi wyjustować tekst; – stara się pisać na klawiaturze oburęcznie.	Dziecko: – pisze na klawiaturze, próbując używać obu rąk, – pisze proste teksty i formatuje je.

LUTY

TEMATY: Ptasia stołówka. Wizyta w muzeum. Księgarnia – spotkanie z pisarzem. Gazetka szkolna.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Ptaki zimujące w Polsce. Różne rodzaje pokarmu dla ptaków. Muzeum – malarstwa, etnograficzne, historyczne, przyrodnicze, specjalistyczne. Zbiory domowe – np. albumy fotograficzne lub zbiory muszelek, znaczków itp. Praca pisarza. Pisarze polscy i obcojęzyczni. Czasopisma dla dzieci i dorosłych. Funkcje gazety codziennej. Praca redaktora gazetki szkolnej.	Dziecko: – zna sposoby przygotowania karmy dla ptaków podczas silnych mrozów; – rozpoznaje na zdjęciach sikorkę, gila, łabędzia, dzięcioła; – potrafi opowiedzieć o życiu ptaków w zimie w mieście i na wsi; – wie, jakie muzeum znajduje się w jego miejscowości lub w najbliższej większej miejscowości; – potrafi opowiedzieć o wybranym ekspozycie muzealnym; – potrafi przygotować pytania wywiadu z pisarzem lub poetą; – umie znaleźć w Wikipedii informację o ulubionym autorze; – wie, na czym polega praca redaktora naczelnego gazety; – zna wartość pracy zespołowej.	Dziecko: – potrafi przygotować zimowy poczęstunek dla łabędzi, sikorek i wróbli; – potrafi założyć małe domowe muzeum i opowiedzieć o swoich zbiorach; – umie rozmawiać z nowo poznanymi osobami dorosłymi formułując pytania na temat wykonywanej przez nich pracy; – organizuje wspólną pracę grupy rówieśników; – potrafi podporządkować się wspólnie przyjętym zasadom.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Dodawanie jedności do pełnych dziesiątek. Odejmowanie od danej liczby dziesiątek i jedności bez przekraczania progu dziesiątkowego. Podawanie ilości dziesiątek i jedności w danej liczbie. Zapisywanie danej liczby cyframi po podaniu liczby dziesiątek i jedności. Rozwiązywanie zadań tekstowych w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego.	Dziecko: – potrafi dodawać i odejmować dziesiątki i jedności w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego; – umie napisać liczbę cyframi znając liczbę dziesiątek i jedności; – umie podać liczbę dziesiątek i jedności dla danej liczby; – rozwiązuje zadania tekstowe w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego.	Radzi sobie z zakupami przy pomocy banknotów 10, 20, 50-złotowych i monet 1,2,5-złotowych.

LUTY			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Zwierzęta żyjące w różnych rejonach Polski. Warunki życia zwierząt zimą. Opady śniegu. Śnieżyca, zawieja, zamieć. Lawina.	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa zwierzęta żyjące w różnych terenach Polski (szczególnie w rejonie, który zamieszkuje); – zna sposoby pomocy zwierzętom; – uczestniczy w akcjach pomocy zwierzętom; – rozpoznaje różne rodzaje opadów śniegu; – potrafi zachować się w czasie śnieżycy, zawiei, zamieci; – zna zasady zachowania się w górach w czasie zimy; – słucha komunikatów TOPR; – zna zasady zachowania się w sytuacji schodzącej lawiny.	Dziecko: – pomaga zwierzętom w swoim terenie zamieszkania, – słucha i ogląda prognozę pogody, – odpowiednio interpretuje prognozę, – na wędrowki górskie wybiera się tylko z osobami dorosłymi, – słucha komunikatów TOPR, – nie wędruje po górach i nie zjeżdża na nartach w czasie zagrożenia lawinowego.
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Czasowniki ze schematu doznania: <i>Co czuje? Co widzi?</i> Patrzy/widzi, lubi, słucha/słysz. Rozumienie pytania przez inwersję – <i>Czy on/ona słyszy? Czy ty słyszysz?</i> Odpowiedzi na pytanie z użyciem czasownika w czasie teraźniejszym w osobie pierwszej i trzeciej liczby pojedynczej.	Dziecko: – rozumie pytania z użyciem czasownika w osobie drugiej w czasie teraźniejszym, – potrafi udzielić odpowiedzi na pytanie o czynności oraz skonstruować poprawne gramatycznie odpowiedzi.	Dziecko: – potrafi przekazać informację o tym co lubi robić, jeść, pić, – umie przekazać swoje doznania w sferze wzrokowej i słuchowej.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Mozaika. Techniki układania mozaik. Znanie mozaiki. Muzeum. Rodzaje muzeów. Skansen. Ekspozyty. Kolekcje. „Noc Muzeów”. Ilustrator. Gazeta. Książka.	Dziecko: – poznaje techniki układania mozaik; – ogląda na stronach Internetowych znane mozaiki min. mozaikę grecką Marca Chagalla, mozaikę Antonio Gaudi,	Dziecko: – poszukuje możliwości oglądania kolorowych mozaik, – poznaje historię poprzez zwiedzanie muzeów,

LUTY

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PLASTYCZNA C.I.D.		Małą Kapliczkę Mezopotamia, Kamienny Ogród Neka Chanda, Mozaikowe schody do nieba i inne; – wykonuje mozaikę z pestek, nasion, kamyczków; – zna muzea w swojej okolicy; – dzieli muzea na rodzaje; – rozpoznaje eksponaty muzealne; – ogląda kolekcje muzealne; – rozumie potrzebę gromadzenia, konserwowania, ochrony dzieł i zbiorów muzealnych; – gromadzi własne kolekcje; – rozpoznaje formy ilustracji zdarzeń, relacji dziennikarskich w gazetach; – projektuje oprawę plastyczną szkolnej gazetki; – wie, jaką rolę pełni ilustrator książki; – ilustruje dowolny fragment opowiadania, bajki lub historyjki dowolną techniką plastyczną.	– ma świadomość ochrony dziedzictwa kulturowego, – ogląda ilustracje w książkach, podręcznikach.
EDUKACJA MUZYCZNA	Dźwięk fa (f). Zabytkowe instrumenty muzyczne. Muzea instrumentów muzycznych. Pozytywka, katarynka, szafa grająca. Dźwięk ciągły – przerywany.	Dziecko: – słucha i śpiewa piosenki, – zapisuje dźwięk fa (f) na pięciolinii, – rozpoznaje i nazywa zabytkowe instrumenty muzyczne, – ogląda zabytkowe instrumenty w muzeum lub w Internecie, – słucha charakterystycznych melodii i odgłosów dla pozytywki, katarynki, szafy grającej.	Dziecko: – zwiedza muzea, – poszukuje możliwości oglądania instrumentów, – poznaje historię poprzez zwiedzanie muzeów, – ma świadomość ochrony dziedzictwa kulturowego.

LUTY			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHNICZNE	Zasady druku książek i gazetek. Przygotowanie gazetki do druku. Projekt strony tytułowej.	Dziecko: – wie, jak odbywa się druk książek, – zna podstawowe maszyny drukarskie, – wie, jak przygotować gazetkę szkolną lub klasową do druku, – potrafi zaprojektować stronę tytułową.	Dziecko: – szanuje czytane książki, – współuczestniczy w przygotowaniu gazetki szkolnej lub klasowej, – projektuje i wykonuje strony gazetki szkolnej lub klasowej.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Zasady zmiany koloru czcionki. Oburęczne pisanie na klawiaturze c.d.	Dziecko: – potrafi zmienić kolor czcionki, – doskonali umiejętności pisania oburęcznego.	Samodzielnie pisze krótki tekst za pomocą edytora, formatuje go w poznanym zakresie.

MARZEC

TEMATY: Wiosna w ogrodzie. Kwiaty malowane – obrazy na płótnie i szkłe. Zwyczaje świąteczne.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Zmiany w przyrodzie. Przysłowia opisujące pogodę w marcu. Wiosenne prace w ogrodzie i w polu. Kwiaty malowane: przez S. Wyspiańskiego (freski), V. van Gogh'a „Irysy”, na ścianach domu (Zalipie), na ścianach pałacu w Knossos (Kreta) na szkłe (Podhale), na płótnie (spódnice strojów regionalnych). Zwyczaje wielkanocne, święcenie pokarmów, symbolika odnowy życia.	Dziecko: – dostrzega i opisuje wiosenne zmiany w przyrodzie na wsi i w mieście, – potrafi opowiedzieć o pracach przygotowawczych w ogrodzie i w polu, – potrafi opisać różne techniki utrwalania kwiatów w sztuce, – umie opisać zwyczaje świąteczne swojej rodziny, – rozumie symbolikę święcenia pokarmów i jajka jako początku nowego życia, – chętnie poznaje obyczaje polskich rodzin i innych krajów.	Dziecko: – rozumie cykliczność zmian w przyrodzie, – potrafi zachwycić się wiosennymi kwiatami i utrwalić ich piękno w różnych formach, – umie przygotować potrawę na świąteczny, wielkanocny stół.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Dodawanie i odejmowanie w zakresie 100 z przekroczeniem progu dziesiątkowego. Sprawdzanie wyniku odejmowania przy pomocy dodawania. Rozwiązywanie zadań tekstowych w zakresie 100. Układanie zadań tekstowych.	Dziecko: – potrafi wykonać działania dodawania i odejmowania w zakresie 100, – umie sprawdzić wynik dokonanego odejmowania, – rozwiązuje zadania tekstowe z poprawnym zapisem i zapisem odpowiedzi, – potrafi ułożyć zadanie tekstowe do podanego zapisu działania.	Dziecko: – wykonuje poprawne obliczenia w sytuacjach z życia – zakupy, gry na punkty, kolejność zawodników; – stawia problemy dla dorosłych wykorzystując zapisy działań.
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Przedwiośnie. Oznaki nadchodzącej wiosny. Wiosenne prace w ogrodzie. Narzędzia ogrodnicze. Pierwsze kwiaty. Kwiaty drzew owocowych.	Dziecko: – poznaje pierwsze oznaki nadchodzącej wiosny; – omawia oznaki nadchodzącej wiosny – przylot ptaków, pąki na gałązkach, dłuższe i cieplejsze dni, zazielenienie traw, pierwsze kwiaty; – omawia prace wiosenne w ogrodzie;	Dziecko: – pomaga w pracach wiosennych w ogrodzie domowym, rabatce przydomowej, – dba o własne rośliny.

MARZEC			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PRZYRODNICZA		– wykonuje prace wiosenne w szkolnym ogródku, kąciku przyrody; – rozpoznaje i nazywa narzędzia wykorzystywane w pracy w ogrodzie – łopata, grabie, motyka, pazurki, szpadle, sekator, nożyce; – rozpoznaje i nazywa pierwsze kwiaty wiosenne; – rozpoznaje kwiaty drzew owocowych; – nazywa drzewa.	
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Czasownik: <i>jest, nie ma</i> . Pytania: <i>kogo nie ma? czego nie ma?</i>	Dziecko: – potrafi bawić się w grę Memory zadawać pytanie <i>kogo nie ma? czego nie ma?</i> (z wykorzystaniem rzeczowników poznanych w klasie I); – umie odpowiedzieć na pytania kolegów lub nauczyciela; – potrafi zapisać odpowiedzi.	W kontakcie z obcokrajowcem potrafi przekazać swoje potrzeby i zrozumieć informacje na temat braku kogoś lub czegoś.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Architektura ogrodów. Znane ogrody. Malowanie farbami. Malarstwo. Vincent van Gogh. Malowanie na szkle. Witraże. Sztuka ludowa. Kontur.	Dziecko: – rozpoznaje architekturę ogrodów i zabytkowych zespołów zieleni w swojej okolicy; – analizuje architekturę znanych ogrodów na podstawie zdjęć i obrazów zawartych w Internecie, encyklopediach, podręcznikach; – obserwuje ogrody przydomowe w swojej okolicy; – maluje farbami wiosenny ogród; – poznaje sylwetkę Vincenta Van Gogha . Rozpoznaje jego dzieła m. in. „Słoneczniki”, „Irysy”; – przedstawia w pracy plastycznej ulubione kwiaty;	Dziecko: – spaceruje wśród ogrodów, – podziwia dzieła Vincenta Van Gogha, Józefa Mehoffera oraz Włodzimierza Tetmajera, – ozdabia butelki, słóiczki malując na szkle w celach dekoracji otoczenia oraz przygotowania upominków dla najbliższych.

MARZEC			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
E. PLASTYCZNA C.D.		– poznaje sztukę malowania na szkle; – ogląda witraże min. witraże Józefa Mehoffera oraz Włodzimierza Tetmajera; – zwraca uwagę na kontur; – maluje kwiaty na szkle;	
EDUKACJA MUZYCZNA	Dźwięk sol (g). Tańce – krakowiak. Rytmiczne recytowanie tekstów.	Dziecko: – słucha i śpiewa piosenki, – zapisuje dźwięk sol (g) na pięciolinii, – rozpoznaje i określa charakterystyczne cechy dla krakowiaka, – słucha krakowiaka, – zna podstawowe kroki i figury krakowiaka, – rytmicznie recytuje teksty.	Kultywuje tradycje.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNE.	Zwyczaje świąteczne. Ozdoby wielkanocne. Wielkanocny wystrój stołu.	Dziecko: – zna zwyczaje świąteczne, – potrafi zaproponować różne rodzaje ozdób świątecznych.	Dziecko: – uczestniczy w przygotowaniach do świąt, – wykonuje elementy wystroju świątecznego.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Zasady wprowadzania numeracji wersów. Zasady wprowadzania punktów. Życzenia świąteczne.	Dziecko: – umie wprowadzić numerowanie do tekstu, – potrafi wprowadzić punkty do tekstu.	Dziecko: – wprowadza do tekstu numerację i punkty, – potrafi napisać plan dnia, – samodzielnie przygotowuje tekst życzeń świątecznych, formatuje go.

KWIECIEŃ

TEMATY: Wiosenne muzykowanie. Album o mojej miejscowości. Historia cebulki tulipana. Na ratunek Ziemi.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Wiosenne ptasie śpiewy. Fragment koncertu A. Vivaldiego „Wiosna”. Fotografia – utrwalanie zdarzeń i miejsc. Konstrukcja albumu o miejscowości.	Dziecko: – potrafi zbudować wypowiedź o wysłuchanym utworze muzycznym; – umie przekazać słowami swoje odczucia; – rozpoznaje sylwetki słowika i skowronka. Potrafi opisać ich śpiew porównując do gry na instrumentach muzycznych; – wie, czym różni się album od encyklopedii; – potrafi zaprezentować album o swojej miejscowości; – umie współpracować w grupie podczas wykonywania zadań; – potrafi wybrać dla siebie rodzaj aktywności podczas przygotowywania gazetki klasowej.	Dziecko: – zauważa ptasie koncerty; – rozpoznaje w muzyce poważnej fragmenty naśladujące śpiew ptaków, szum wiatru i plusk wody; – wie, jaka jest różnica między fotografią reportażową a fotografią krajozrazu lub architektury; – potrafi sformułować notatkę informacyjną dla domowników.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Pojęcia i określenia – po tyle samo, po równo, jednakowo. Dodawanie wielu składników, różnych i jednakowych. Termin – mnożenie, jako dodawanie takich samych składników. Tabliczka mnożenia do 100.	Dziecko: – potrafi ocenić, czy wszędzie jest po tyle samo, – umie wykonać dodawanie wieloskładnikowe, – zna termin mnożenie i rozumie jego związek z dodawaniem, wprowadzenie symbolu, – tabliczka mnożenia, – rozwiązuje zadania tekstowe przy pomocy dodawania takich samych składników lub mnożenia.	Dziecko: – rozwiązuje problemy życiowe związane z mnożeniem – ile trzeba ciastek dla 6 osób jeżeli dla każdej osoby mają być dwa ciastka? – zauważa sytuacje z wykorzystaniem mnożenia.
EDUKACJA	Etapy wzrastania roślin. Nasionko (bulwa); kiełkowanie; siewka – pierwsze pąki kwiatowe; kwiaty; starzenie i obumieranie.	Dziecko: – omawia wzrost i rozwój roślin, – zakłada hodowlę tulipana lub innej rośliny,	Dziecko: – hodzi rośliny w ogródku, w kąci przyrody, w domu;

KWIECIEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
PRZYRODNICZA	Hodowla roślin. Prawa przyrody. Niszcząca działalność człowieka. Etapy rozwoju kwiatów cebulkowych. Zasady rozdzielania śmieci. Zasady ekologii w życiu codziennym w domu i w szkole. Degradacja. Efekty degradacji. Zagrożenia dla przyrody nieożywionej i ożywionej. Proekologiczna działalność człowieka.	– obserwuje fazy rozwoju rośliny, – wymienia czynniki niezbędne do rozwoju roślin, – notuje wyniki obserwacji, – potrafi wyjaśnić zasady segregowania śmieci; – dba o hodowane rośliny, – prowadzi obserwacje niszczącej działalności człowieka, – wyciąga wnioski z obserwacji, – uznaje prawa przyrody do jej ochrony, – wie, w jaki sposób należy dbać o przyrodę, – ma świadomość, iż jest częścią przyrody i za nią odpowiada.	– pielęgnuje rośliny; – segreguje śmieci; – wrzuca śmieci do kosza; – oszczędza wodę, energię; – zwalcza nieprawidłowe zachowania u innych.
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Czasowniki: <i>pada, świeci</i> (słońce). Pytanie: <i>jaka jest pogoda?</i>	Dziecko: – potrafi skonstruować zdania: <i>Pada deszcz/śnieg. Nie pada. Świeci słońce;</i> – potrafi zapytać o pogodę i zapisać, jaka jest pogoda.	Dziecko: – rozumie z przekazu telewizyjnego lub w gazecie informacje o opadach, – potrafi przekazać obcokrajowcowi takie informacje na piśmie i ustnie.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Ilustracja do utworu muzycznego. Kolorowy batik. Zabytki, muzea i ciekawe miejsca mojego miasta. Ulotka informująca.	Dziecko: – wyraża za pomocą technik plastycznych emocje i wrażenia wywołane utworem muzycznym; – wyszukuje zdjęcia, rysunki, reprodukcje zabytków i miejsc swojego miejsca zamieszkania; – ilustruje album o swoim mieście wybranymi technikami plastycznymi; – projektuje i wykonuje ulotkę proekologiczną; – czuje się odpowiedzialny za swoje miejsce zamieszkania, dba o jego estetykę.	Dziecko: – wyraża swoje emocje, myśli dowolnymi technikami artystycznymi, – zwiedza miejsca zabytkowe w swojej okolicy, – aktywnie dba o czystość swojego otoczenia.

KWIECIEŃ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MUZYCZNA	Barwy dźwięków wydawanych przez ptaki. Barwy dźwięków instrumentów. Instrumenty – skrzypce. Dźwięk la (a).	Dziecko: – słucha i śpiewa piosenki; – określa nastrój wybranych utworów; – zapisuje dźwięk la (a) na pięciolinii; – rozpoznaje, opisuje i różnicuje śpiew ptaków i porównuje do gry na instrumentach muzycznych; – rozpoznaje dźwięki skrzypiec; – słucha fragmentów „Czterech pór roku” A. Vivaldiego („Wiosna”), – rozpoznaje śpiew ptaków grany na skrzypcach z towarzyszeniem orkiestry i odgłosy przyrody.	W czasie wycieczek rozpoznaje ptaki.
ZAJĘCIA PRAKT.-TECHN.	Album o swojej miejscowości – okładka. Historia miejscowości. Projekt okładki. Sposób wykonania albumu.	Dziecko: – potrafi zdobyć informacje o historii miejscowości, w której mieszka, – umie zaprojektować i wykonać album.	Dziecko: – samodzielnie zbiera informacje o miejscowości, w której mieszka, – projektuje i wykonuje album z informacjami historycznymi i aktualnymi o miejscu zamieszkania.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Zasady drukowania. Rodzaje gier komputerowych. Zasady uruchamiania gier komputerowych. Zasady bezpiecznego korzystania z gier komputerowych.	Dziecko: – umie wydrukować napisany tekst; – zna zasady bezpiecznego korzystania z gier komputerowych; – umie uruchomić grę komputerową.	Dziecko: – samodzielnie drukuje napisany tekst, – potrafi uruchomić zainstalowaną grę komputerową.

MAJ

TEMATY: Ruch to zdrowie – piesze wycieczki. Jak powstaje książka? Co w trawie piszczy. Co można zrobić dla mamy – Dzień Matki.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Zasady zdrowego życia. Higiena codzienna i sport na świeżym powietrzu. Piesze wycieczki jako forma wspólnego z rodziną spędzania czasu. Etapy powstawania książki. Książki w miękkich i twardych okładkach. Manuskrypty. Owady żyjące na łące. Ekwiwalenty prezentu kupowanego w sklepie.	Dziecko: – zna zasady zdrowego odżywiania się, – rozumie konieczność ruchu na świeżym powietrzu, – wie, jak należy się ubrać na pieszą wędrowkę, – potrafi zaplanować prowiant na całodniową wycieczkę za miasto lub do lasu, – potrafi opisać różnicę między książką drukowaną a rękopisem, – zna nazwy owadów żyjących na łące, – umie wymyślić niespodziankę dla mamy, – rozumie wartość wykonanej pracy dla drugiej osoby.	Dziecko: – dostosowuje swoje ubranie do pogody, – rozsądnie gospodaruje wolnym czasem, – przestrzega zasady spędzania czasu przed komputerem, – dba o książki, – przestrzega zasad pożyczania książek od kolegów i z biblioteki szkolnej, – będąc na łące zauważa życie owadów i rozumie konieczność dbania o przyrodę, – potrafi znaleźć sposób na obdarowanie bliskich, bez konieczności kupowania prezentu.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Pytania: <i>Co dzielimy? Na ile części? Po ile w każdej części?</i> Zadania praktyczne związane z podziałem. Termin – <i>dzielenie</i>. Wprowadzenie symbolu. Sprawdzanie wyniku mnożenia za pomocą dzielenia. Zadania tekstowe z wykorzystaniem mnożenia i dzielenia.	Dziecko: – potrafi podać wynik (iloczyn) dwóch liczb w zakresie 100; – umie podać odpowiedzi na pytania: <i>Co dzielimy? Na ile części? Po ile w każdej części?</i> do przedstawionej sytuacji; – radzi sobie z podziałem określonej ilości elementów na określoną ilość części (konkrety); – podaje wynik dzielenia; – sprawnie stosuje mnożenie i dzielenie w zadaniach tekstowych.	Dziecko: – w sytuacjach życiowych stosuje mnożenie (ciastka dla gości, cukierki dla kolegów, podział oszczędności, zakup jednakowych produktów); – wykorzystuje świadomość podziału na równe części (jednakowa ilość).

MAJ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Turystyka (wypoczynkowa, sportowa, oświatowa, rodzinna). Piesze wycieczki górskie i nizinne. Mapa. Szlaki turystyczne. Przewodniki. Ekwipunek. Zwierzęta i rośliny występujące na łące wiosną. Etapy rozwoju żaby.	Dziecko: – definiuje pojęcia: turystyka, turysta; – wymienia rodzaje i cele turystyki; – porównuje cechy charakterystyczne pieszych wycieczek w związku z ukształtowaniem terenu; – potrafi rozpoznać szlaki. Określa ich trudność; – wie, do czego służą mapy i przewodniki; – rozpoznaje i nazywa gatunki zwierząt i roślin występujących na łące wiosną; – wymienia etapy rozwoju żaby.	Dziecko: – spaceruje, podróżuje; – ubiera odzież odpowiednią do rodzaju wyprawy; – zabiera z sobą odpowiednie wyposażenie; – korzysta z map i przewodników w czasie wycieczek.
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Pytania: <i>Jak się nazywasz?</i> <i>Gdzie mieszkasz?</i>	Dziecko: – rozumie pytania: <i>Jak się nazywasz?</i> <i>Gdzie mieszkasz?</i> – potrafi na nie odpowiedzieć pisemnie i ustnie.	W sytuacji kontaktu z obcokrajowcem potrafi odpowiedzieć na pytanie o tożsamość.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Kolorowa kreda. Perspektywa. Ilustrator, rysownik. Kompozycja. Materiał papierowy. Materiał pasmanteryjny.	Dziecko: – tworzy barwne rysunki na asfalcie; – ustala miejsce i wielkość przedmiotów, osób na płaszczyźnie; – wie, jaką rolę pełni ilustrator i rysownik; – zna nazwy programów multimedialnych, którymi posługuje się współcześnie ilustrator; – wciela się w rolę ilustratora książki; – tworzy kompozycje z kolorowych włóczek, nici, kordonków, papieru.	Dziecko: – ciekawie spędza czas podczas wycieczek, – analizuje ilustracje książkowe, – zwraca uwagę na różnorodność odmian gatunków zwierząt i roślin.

MAJ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MUZYCZNA	Dźwięk si (h). Barwy głosów ludzkich: sopran, bas. Barwy dźwięków dobiegających z łąki. Śpiew solowy, zespołowy.	Dziecko: – słucha i śpiewa piosenki; – zapisuje dźwięk si (h) na pięciolinii; – rozpoznaje dźwięki dobiegające z łąki; – rozpoznaje i różnicuje głosy ludzkie; – słucha fragmentów muzyki Arii Królowej Nocy z opery „Czarodziejski flet” W. A. Mozarta (sopran) oraz pieśni „Dziad i baba” S. Moniuszki (bas); – rozpoznaje utwory wykonane: solowo i zespołowo; – opisuje doznania związane z wysłuchanym utworem muzycznym.	W czasie wycieczek rozpoznaje owady.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNE	Dzień Matki i Ojca. Sposób przygotowania i wykonania niespodzianki dla rodziców.	Dziecko: – potrafi wymyślić rodzaj niespodzianki dla rodziców, – umie wykonać wymyśloną niespodziankę.	Dziecko: – pamięta o święcie rodziców, – samodzielnie przygotowuje dla nich upominki.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Zasady formatowania tekstu – podsumowanie. Rodzaje gier edukacyjnych.	Dziecko: – potrafi właściwie wykorzystać sposoby formatowania tekstu, – zna podstawowe rodzaje gier komputerowych (np. edukacyjne, strategiczne, sportowe).	Samodzielnie wybiera właściwą grę komputerową.

CZERWIEC

TEMATY: Listy do dzieci z innych krajów. Lato w muzyce i obrazach. Piszemy pamiętnik.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Życie codzienne dzieci w Meksyku i w wybranym kraju europejskim. Lato w obrazach (do wyboru) J. Pankiewicz „Lato”, „Kraj obraz z wozem siana”, J. Mehoffer „Ogród kwiatowy”, J. Malczewski „Ogród latem”. A. Vi- valdi fragment koncertu „Lato” lub nokturn F. Chopina. Pamiętniki – źródło wiedzy o życiu ludzi.	Dziecko: – potrafi opowiedzieć o życiu dzieci w Meksyku i w kraju euro- pejskim, – dostrzega różnice możliwości edukacyjnych dzieci, – umie dostrzec piękno rozkwita- jącego lata, – potrafi opisać obraz i doznania związane z słuchaniem muzyki, – potrafi opowiedzieć o dźwię- -kach charakterystycznych dla lata, – umie opisać słowami obrazy kojarzące się z muzyką i dźwięki kojarzące się z obrazami, – wie, jak pisze się pamiętnik.	Dziecko: – umie opowiadać o swoim życiu i o życiu dzieci w innych krajach. – potrafi słuchać muzyki poważnej i ogląda aktyw- nie obrazy, – umie zapisać w kilku zdaniach ważne wydarze- nia ze swojego życia.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Obliczenia pieniężne w złotych- kach. Nazwy – cena, ilość, wartość. Porządkowanie chronologiczne dat. Obliczenia kalendarzowe. Odczytywanie temperatur – termometr. Rysowanie figur geometrycz- -nych i odcinka. Rysowanie drugiej połowy figury symetrycznej. Rysowanie figur w pomniejsze- niu i w powiększeniu. Kontynuowanie regularności.	Dziecko: – zna pojęcia ceny i wartości towarów; – umie dokonać obliczeń dotyczą- cych zakupów; – potrafi obliczyć ilość tygodni na podstawie ilości dni i odwrotnie (dzielenie bez reszty); – potrafi podać datę (miesiąc) za określoną ilość dni (miesiący) od danego, przed określonym dniem (miesiącem); – wie, co to jest termometr i do czego służy; – podaje temperaturę używając określeń: stopnie zimna, stopnie ciepła; – wykonuje bez pomocy rysunki figur, części symetrycznych oraz figur w pomniejszeniu i w powięk- szeniu; – kontynuuje szlaczki.	Dziecko: – dokonuje zakupów pod nadzorem, ocenia wartość nabywcą posia- danych pieniędzy, – podaje kolegom daty spotkania, – wyznacza daty imie- -nin, urodzin ważnych uroczystości przy pomocy kalendarza, – ubiera się odpowie- -dnio do wskazań na termometrze.

CZERWIEC

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Zmiany zachodzące w przyrodzie. Anomalie pogodowe. Powódź, huragan, grad. Zachowanie się w czasie niebezpieczeństw.	Dziecko: – określa charakterystyczne cechy pogody w zależności od pory roku; – rozpoznaje anomalie pogodowe. Wymienia przyczyny anomalii pogodowych; – wie, w jaki sposób zachować się w czasie niebezpieczeństw.	Przygotowuje sobie ubranie na wycieczkę, przewidując zmiany aury.
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Pytanie: <i>Ile masz lat?</i> Piosenka śpiewana podczas urodzin.	Dziecko: – potrafi zaśpiewać odpowiednik polskiego „Sto lat”, – umie zadać pytanie o wiek rozmówcy, – odpowiada na pytanie o wiek, – potrafi napisać ile ma lat.	Uczestnicząc w urodzinach rówieśnika z kraju, którego języka się uczy, potrafi wykazać się wiedzą kulturową.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Składanie papieru według wzoru. Formy ozdabiania kartek listownych. Malarstwo. C. Monet. Rysunki. Szkice.	Dziecko: – samodzielnie skleja kopertę; – tworzy ozdobny wzór; – poznaje sylwetkę C. Moneta; – rozpoznaje jego dzieła m. in. „Lilie wodne”, „Pole maków w dolinie Giverny”, „Stóg siana w Giverny” i inne; – przedstawia w pracy plastycznej letni pejzaż; – ilustruje wydarzenia, przemyslenia, emocje.	Dziecko: – podziwia dzieła C. Moneta, – pisze listy w sposób tradycyjny, – zapisuje i ilustruje swoje przemyślenia w pamiętniku.
EDUKACJA MUZYCZNA	Tańce – polka. Dźwięk do (c). Gama.	Dziecko: – słucha i śpiewa piosenki, – zapisuje dźwięk do (c) na pięciolinii, – gra gamę na dzwonkach lub innym instrumencie, – rozpoznaje i określa charakterystyczne cechy dla polki, – zna podstawowe kroki i figury polki.	Dziecko: – kultywuje tradycje, – chętnie tańczy, – gra na wybranym instrumencie.

CZERWIEC			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHN.	Plan wakacyjnego wyjazdu. Przygotowanie mapy podróży. Plan etapów podróży.	Dziecko: – zna cel planowanej podróży, – potrafi wymienić nazwę kraju i podać jego stolicę, – umie zaplanować wspólnie z dorosłymi etapy podróży, – potrafi zrobić ogólną mapę podróży.	Dziecko: – interesuje się planowaną podróżą, – zna główne etapy, co pozwala na łatwiejszą organizację podróży, – interesuje się odwiedzanymi po drodze miejscami.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Plany wakacyjne – samodzielne przygotowanie i wydrukowanie tekstu. Formatowanie tekstu. Wybrana gra edukacyjna o tematyce geograficznej. Zasady korzystania z gry komputerowej o tematyce geograficznej.	Dziecko: – umie napisać krótki tekst, sformatować go i wydrukować, – zna zasady korzystania z geograficznej gry komputerowej, – słucha ze zrozumieniem instrukcji w grze.	Dziecko: – samodzielnie pisze i drukuje prosty tekst, np. plan przygotowań do wyjazdu na wakacje, listę przedmiotów, które należy zabrać; – podczas korzystania z geograficznej gry komputerowej zdobywa informacje o miejscu, gdzie spędzi wakacje.

WYCHOWANIE FIZYCZNE I KULTURA OSOBISTA

WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
W sferze Ćwiczenia indywidualne: – ćwiczenia aerobowe przy muzyce, – ćwiczenia praktyki oralnej (narządów artykulacyjnych), – ćwiczenia oddechowe, – ćwiczenia rozgrzewające mięśnie (przygotowanie do jazdy na nartach, łyżwach i rowerze), – układy taneczne, – rzuty do pudełka, kosza. W sferze Ćwiczenia w parach: – ćwiczenia z piłką, – układy taneczne, – gry stolikowe z kostką i pionkami. W sferze Gry zespołowe: – wyścigi rzędami (slalomy, wyścigi z przedmiotami, wyścigi czasowe, wyścigi połączone z wykonywaniem działań manualnych, wyścigi z szarfami); – sztafety.	W sferze Ćwiczenia indywidualne, uczeń: – potrafi wykonać ćwiczenia ruchowe przy muzyce, – umie kontrolować ruchy synchroniczne i asynchroniczne rąk, – potrafi naśladować ruchy narządów artykulacyjnych (żuchwy, języka, języczka), – zna podstawowe ćwiczenia oddechowe, – potrafi wykonać ćwiczenia rozgrzewające mięśni nóg, rąk, barków i szyi, – umie koordynować ruchy rąk w czasie rzucania do celu. W sferze Ćwiczenia w parach, uczeń: – potrafi dostosować siłę rzutu do odległości i wielkości piłki, – umie współpracować z niepełnosprawnym partnerem, – potrafi wspólnie z partnerem powtórzyć krok dwóch wybranych tańców, – potrafi zapamiętać i przestrzegać reguł gry stolikowej, – posługuje się kostką do gry, – potrafi przeliczyć i zapisać punktację. W sferze Gry zespołowe, uczeń: – potrafi zapamiętać ustaloną przez nauczyciela lub dzieci regułę gry, – potrafi koordynować pracę nóg i rąk, – rozumie zasady gry fair play, – umie zorganizować grę zespołową.	Uczeń: – potrafi przygotować sobie strój sportowy do ćwiczeń w sali i w plenerze, – przed jazdą na nartach, łyżwach i rowerze wykonuje ćwiczenia rozgrzewające mięśnie, – po biegu potrafi uspokoić oddech, – umie wytłumaczyć rodzeństwu i młodszemu kolegom zasady gier i zabaw zespołowych, – czerpie radość z ruchu fizycznego, a nie z własnej wygranej, – nie smuci się swoją przegraną, potrafi gratulować zwycięstwa przeciwnikowi, – potrafi w pamięci dodawać cyfry w rzutach kostką.

WRZESIEŃ		
TEMATY: Wakacyjny pamiętnik. Pamiątki z różnych stron świata. Jesień w sztuce (muzyka, malarstwo, wiersz). Jesień w ogrodzie – zbiory.		
WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA Forma pamiętnika. Nazwy krajów europejskich. Stolice państw sąsiadujących z Polską. Elementy odmiennych kultur. Termin – <i>pejzaż</i>. Elementy pejzażu jesiennego. Elementy nastroju jesiennego. Kolory jesieni i kojarzone z nimi emocje. Znaki jesieni w ogrodzie. Jesienne zbiory. Nauka alfabetu. Liczba pojedyncza i mnoga rzeczowników.	Dziecko: – umie napisać tekst w formie kartki z pamiętnika, – poprawnie stosuje czas przeszły i określenia czasu, – nazywa wybrane kraje europejskie, – prawidłowo nazywa stolice wybranych krajów europejskich, – prawidłowo identyfikuje elementy kulturowe z wybranymi krajami europejskimi, – poprawnie stosuje termin pejzaż, – umie wymienić elementy typowe dla pejzażu jesiennego, – potrafi nazwać nastrój dzieła malarskiego i muzycznego, – umie kojarzyć barwy i emocje, – potrafi rozpoznać oznaki jesieni, – zna warzywa i owoce zbierane jesienią, – zna przeznaczenie jesiennych zbiorów, – potrafi rozpoznać po formie gramatycznej nazwę jednego i wielu przedmiotów lub osób, – potrafi z pamięci powiedzieć alfabet, – zna terminy – litera, głoska.	Dziecko: – samodzielnie prowadzi pamiętnik; – w czasie podróży wie, w jakim kraju się znajduje, jak nazywa się stolica tego kraju; – potrafi zauważyć różnice kulturowe, chętnie je poznaje i akceptuje; – w czasie wizyt w muzeum rozpoznaje pejzaże; – potrafi nazwać typ oglądanego pejzażu; – w czasie kontaktu z dziełem sztuki (malarstwem lub muzyką) prawidłowo odbiera i charakteryzuje nastrój i emocje; – potrafi określać nastrój poprzez barwy; – zna i stosuje frazeologizmy typu: czarny charakter; – samodzielnie rozpoznaje oznaki jesieni; – aktywnie obserwuje zmiany w przyrodzie; – potrafi dostosować swój ubiór do jesiennego pogody; – pomaga w przygotowaniu przetworów; – samodzielnie korzysta z przetworów (przygotowuje np. kanapkę z powidłami); – potrafi korzystać ze spisów alfabetycznych.

WRZESIEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Cyfry rzymskie I-XII i arabskie. Miesiące i cyfry rzymskie. Pojęcia – część czegoś, połowa czegoś, ćwiartka.	Dziecko: – potrafi podać cyfrę arabską mając daną rzymską i odwrotnie; – umie podać nazwę miesiąca do odpowiedniej cyfry rzymskiej i odwrotnie; – zna pojęcia – połowa, część, ćwiartka; – potrafi pokazać lub nazwać określoną część całości.	Dziecko: – rozpoznaje cyfry rzymskie w środkach masowego przekazu, – wykorzystuje zapisy dat w zaproszeniach i listach, – dokonuje podziału na części na konkretach.
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Wybrzeża. Plaże. Pustynie. Piasek. Ziarenka piasku. Liście. Zmiana koloru liści jesienią. Zbiór owoców i warzyw.	Dziecko: – wymienia wybrzeża: Polski i innych krajów Świata, – wie, skąd się bierze piasek i jak tworzy się plaża, – nazywa pustynie, – zna cechy charakterystyczne pustyni, – obserwuje liście późnym latem i jesienią, – określa czynniki wpływające na zmianę koloru liści, – rozpoznaje owoce i warzywa, które nadają się do zbiórki, – rozpoznaje i segreguje owoce dojrzałe i przejrzałe, – posiada wiedzę na temat uszkodzonych warzyw i owoców, – wie, w jaki sposób można wykorzystać owoce i warzywa zdrowe i uszkodzone.	Dziecko: – obserwuje barwę, fakturę pisaku, – buduje z piasku ciekawe budowle, – obserwuje barwę, fakturę liści, – zbiera i suszy liście, – wybiera owoce i warzywa odpowiednie pod względem jakości do przyrządzanych posiłków, – pomaga wykonać dżem, powidlą, marmoladę, – spożywa owoce i warzywa w różnej postaci, – wie, jakie znaczenie dla człowieka, zwierząt, roślin ma ziemia.
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Opowiadania o wakacjach. Rozumienie prostej wypowiedzi ze słuchu.	Dziecko: – rozumie krótką wypowiedź nauczyciela na temat wakacji, – buduje dwu- lub trzyzdaniową wypowiedź o swoich wakacjach.	W kontakcie z rodzimym użytkownikiem języka opowiada o swoich wakacjach.

WRZESIEŃ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PLASTYCZNA	Ekslibris. Kredki twarde i miękkie. Kartka z pamiętnika. Szkic. Ołówek miękki i twardy. Pejzaże w malarstwie. Masa solna.	Dziecko: – projektuje graficzny znak, który umieszcza na wewnętrznej stronie pamiętnika; – wykonuje szkic do pamiętnika, będący wspomnieniem z wakacji; – wykorzystuje ołówki o różnej miękkości; – analizuje i omawia dzieła artystyczne przedstawiające krajobraz jesienny; – poszukuje w encyklopediach, podręcznikach, Internecie wybranych dzieł; – wykonuje owoce i warzywa z masy solnej; – wzbogaca ekspozycję w kąciку przyrody.	Dziecko: – wyraża swoje przeżycia i emocje w pracy plastycznej, – chętnie rysuje ołówkiem, – podziwia dzieła sztuki.
EDUKACJA MUZYCZNA	Elementy muzyczne: tempo, dynamika. Ruch przy muzyce. Słuchanie muzyki. Wartości rytmiczne: szesnastka.	Dziecko: – poprawnie śpiewa piosenki z uwzględnieniem zmian tempa i dynamiki; – rozpoznaje zmiany tempa i dynamiki w słuchanych utworach; – powtarza proste rytmy na instrumentach perkusyjnych z uwzględnieniem wartości rytmicznych na zasadzie „echa rytmicznego”; – realizuje ruchem tematy rytmiczne w metrum 2, 3, 4; – rozpoznaje utwory muzyczne o tematyce jesienniej i określa ich nastrój; – rozumie potrzebę dbania o narząd słuchu; – wie, że zbyt głośne słuchanie muzyki jest szkodliwe dla zdrowia.	Dziecko: – śpiewa piosenki, – chętnie tańczy, – słucha muzyki o umiarkowanej głośności.

WRZESIEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHNICZNE	Pamiątki z wakacji – ślady odwiedzanych miejsc. Pamiątki – sposoby zatrzymania wspomnień. Muszelki, kamyki, zdjęcia – wykonanie ozdób z wakacyjnych pamiątek.	Dziecko: – umie powiązać wydarzenia i miejsca z pamiątkami, – potrafi opowiedzieć o odwiedzanych miejscach na podstawie przywiezionych pamiątek, – projektuje ozdoby z wykorzystaniem przywiezionych elementów.	Dziecko: – samodzielnie wykonuje ozdoby z użyciem przedmiotów przywiezionych z wakacji (np. wisiorzek z muszelek, przycisk do papieru z kamykiem, koszyk ozdobiony muszlami); – samodzielnie wykonuje prezent z okazji urodzin kogoś bliskiego.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Podstawy działania Internetu. Przeznaczenie Internetu. Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu.	Dziecko: – zna podstawy funkcjonowania Internetu, – wie, do czego można wykorzystać Internet, – potrafi bezpiecznie korzystać z Internetu, – wie o niebezpieczeństwie ze strony innych osób, z którymi może spotkać się w Internecie.	Dziecko: – samodzielnie kontroluje czas korzystania z Internetu, – nie podaje obcym informacji o sobie i swojej rodzinie.

PAŹDZIERNIK

TEMATY: Jesień w lesie. Dzień Nauczyciela – autorytety. Nastrój w sztuce – dźwięki, kolory, słowa. W restauracji i kawiarni.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Znaki jesieni w lesie. Jesienne zachowania zwierząt. Forma opowiadania. Pojęcie – autorytet. Dzień Nauczyciela – zasady organizacji święta. Jesienny nastrój w sztuce – rozpoznawanie emocji w muzyce, malarstwie, utworach literackich. Wizyta w restauracji i kawiarni – zasady dobrego zachowania. Liczba pojedyncza i mnoga czasowników. Czytanie z podziałem na role.	Dziecko: – potrafi wskazać i nazwać oznaki jesieni w lesie; – umie scharakteryzować jesienne zachowania zwierząt; – potrafi zastosować w formie ustnej i pisemnej opowiadanie; – potrafi wyjaśnić pojęcie autorytet. – umie wskazać kilka autorytetów i uargumentować swój wybór; – umie właściwie uczcić Dzień Nauczyciela; – potrafi zinterpretować nastrój dzieła sztuki; – potrafi zauważyć relacje między nastrojem dzieła sztuki a porą roku, której dotyczy; – umie nazwać emocje przekazywane przez dzieło sztuki; – umie właściwie zachować się w restauracji i kawiarni; – potrafi zastosować odpowiednią formę czasownika w zdaniu w zależności od liczby rzeczownika; – potrafi czytać z podziałem na role, nie gubiąc miejsca czytania.	Dziecko: – samodzielnie zauważa jesienne zmiany podczas spaceru po lesie; – stosuje formę opowiadania podczas kontaktów z dorosłymi; – opowiada o wydarzeniach w szkole, o wycieczkach, o swoich emocjach; – samodzielnie pisze opowiadania na wybrany temat; – poszukuje autorytetów i rozmawia o tym z dorosłymi; – potrafi powiedzieć, kogo ceni, kogo zachowanie podoba mu się, kogo chciałby naśladować; – samodzielnie składa życzenia nauczycielowi w Dniu Nauczyciela; – emocjonalnie odbiera oglądane lub słuchane dzieło sztuki; – rozmawia o tych emocjach z dorosłymi; – w czasie wizyty w restauracji lub kawiarni samodzielnie korzysta z menu, potrafi poprosić kelnera o pomoc, stosuje właściwe formy zachowania, nie przeszkadza innym osobom;

PAŹDZIERNIK

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Nazwy: kilometr, metr, centymetr, milimetr jako części całości. Skrócone zapisy nazw jednostek długości. Dokonywanie pomiaru długości, szerokości, wysokości i odległości. Dokonywanie obliczeń związanych z pomiarami bez zamiany jednostek i wyrażen dwumianowanych. Rozwiązywanie zadań tekstowych związanych z jednostkami długości.	Dziecko: – zna nazwy jednostek służących do pomiaru długości i ich skrócony zapis; – potrafi podać nazwy jednostek długości oraz wzajemne zależności między nimi; – umie dokonać pomiaru dowolnego obiektu przy pomocy linijki i metra; – potrafi dokonać prostych obliczeń związanych z długością; – rozwiązuje zadania tekstowe.	Dziecko: – ocenia odległości między miejscowościami bliżej, dalej, najdalej itp.; – mierzy i porównuje wzrost kolegów i członków rodziny; – mierzy przedmioty z najbliższego otoczenia celem porównań z przedmiotami znajomymi; – odczytuje i interpretuje informacje umieszczone na tablicach (na ulicach i w budynkach), dotyczące odległości do jakiegoś punktu.
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Las. Drzewa iglaste. Drzewa liściaste. Las mieszany. Nazwy drzew. Kształty i faktury liści. Dźwięki, kolory lasu. Racjonalne odżywianie. Zasady spożywania posiłków.	Dziecko: – wie, jakie rośliny występują w lesie, – rozpoznaje i nazywa drzewa iglaste i liściaste, – porównuje lasy, – wie, co dzieje się z liśćmi jesienią, – rozpoznaje i nazywa drzewa, które na zimę nie zrzucają liści, – dokonuje obserwacji lasu wszystkimi zmysłami, – wymienia dźwięki dochodzące z lasu, – określa kolory i faktury okazów roślinnych, – omawia smaki zebranych owoców, – wymienia zagrożenia ze strony roślin i zwierząt, – wybiera wartościowe potrawy z kart dań, – wie, jakie ma znaczenie dla organizmu spokojne, wolne jedzenie oraz prawidłowe przeżuwanie kęsów.	Dziecko: – chętnie spaceruje po lesie, – w ciszy i spokoju obserwuje przyrodę, – zbiera rośliny pod kontrolą dorosłego, – nie podchodzi do zwierząt leśnych, – w restauracjach i kawiarni samodzielnie dokonuje wyboru posiłku.

PAŹDZIERNIK			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Nazwy pojazdów (samochód, autobus, rower, samolot). Pytanie – <i>czym jedziesz?</i>	Dziecko: – potrafi nazwać i podpisać pojazdy, – zadaje pytanie: <i>czym jedziesz?</i>, – odpowiada pisemnie i ustnie.	Słuchając rodzimych użytkowników języka potrafi wychwycić słowa dotyczące pojazdów.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Collage. Liście, kwiaty, trawy. Farby plakatowe. Barwy podstawowe i pochodne. Symbolika barw – kolorów. Aranżacja wnętrza.	Dziecko: – wykonuje jesienną kompozycję z różnych materiałów; – maluje krajobraz jesienny farbami plakatowymi; – rozpoznaje, nazywa, analizuje i omawia znaczenie kolorów; – wyraża nastrój wybranymi kolorami; – analizuje i opisuje wystrój restauracji; – zwraca uwagę na aranżację określającą kulturę, rodzaj posiłków; – zwraca uwagę na estetykę podawanych posiłków.	Dziecko: – podziwia jesiennie kolory w przyrodzie, – wybiera kolory w zależności od nastroju i okoliczności, – czerpie radość w związku z przebywaniem w pięknych wnętrzach.
EDUKACJA MUZYCZNA	Pismo muzyczne. Wspólne elementy w sztuce (muzyka, plastyka, poezja). Rozwój głosu. Gra na instrumencie.	Dziecko: – zapisuje na pięciolinii i odczytuje nuty, – śpiewa solmizacją proste melodie z zastosowaniem wartości rytmicznych, – określa wspólne elementy w sztuce, podaje przykłady, – realizuje ruchem akcenty na mocnej części taktu, – przedstawia za pomocą ruchu, gestu zmiany tempa, dynamiki, – ruchem realizuje nastrój i treść utworu muzycznego, – doskonali grę na instrumencie.	Dziecko: – czyta pismo muzyczne, – dostrzega wspólne elementy w sztuce.

PAŹDZIERNIK

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHNICZNE	Mapa swojego osiedla. Przygotowanie planu makiety. Wykonanie makiety.	Dziecko: – umie oddać schematycznie układ budynków swojego osiedla/ulicy, – potrafi wykonać plan i projekt makiety.	Dziecko: – samodzielnie wykonuje makietę swojego osiedla, – uczy się sztuki planowania i projektowania terenu.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Podstawy działania przeglądarki internetowej. Adres strony internetowej. Wyszukiwanie informacji. Otwieranie stron internetowych.	Dziecko: – zna zasady działania przeglądarki internetowej, – potrafi wpisać adres internetowy, – zna różne sposoby wyszukiwania informacji, – potrafi otworzyć strony internetowe.	Samodzielnie dociera do strony, której adres jest mu znany.

LISTOPAD		
TEMATY: Dowody pamięci (kronika). Nasz kraj – hymn, godło, flaga, kultura. Rozmowa – codzienna, telefoniczna, komunikatory. Wywiad – zadajemy pytania.		
WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA Forma kroniki. Cel przekazów historycznych. Pamięć o zmarłych – element naszej kultury. Polska – kraj niepodległy (flaga, hymn, godło). Polska – kraj Unii Europejskiej (flaga i hymn Unii). Różne formy rozmów. Zasady prowadzenia dialogu. Wywiad jako rozmowa. Sztuka prowadzenia wywiadu. Określanie rodzaju rzeczowników. Pytania: <i>kto? co? kogo? czego?</i>	Dziecko: – zna przeznaczenie zapisów kronikarskich; – potrafi napisać krótki tekst do kroniki; – umie wyjaśnić pojęcie <i>historia</i>, zna synonimy tego słowa; – umie właściwie dbać o pamiątki po zmarłych przodkach; – potrafi zidentyfikować pamięć o zmarłych jako element naszej kultury; – umie podać kulturowe elementy pamięci o zmarłych; – zna znaki państwowe (flagę, hymn, godło) i potrafi okazać im właściwy szacunek; – identyfikuje Polskę jako członka Unii Europejskiej; – rozpoznaje hymn i flagę Unii Europejskiej; – potrafi rozmawiać z inną osobą, w codziennych sytuacjach, przez telefon, przez komunikator; – zna zasady budowania dialogu; – zna zasady przeprowadzania wywiadu; – umie przeprowadzić wywiad na wybrany przez siebie temat; – potrafi dokonać kategoryzacji rodzajowej rzeczowników; – potrafi zastosować opozycję pytań <i>kto? co? – kogo? czego?</i> i prawidłowo na nie odpowiedzieć.	Dziecko: – chętnie dowiadyuje się o przeszłości; – potrafi zauważać związki pomiędzy niektórymi faktami i wydarzeniami; – samodzielnie pisze kartkę w kronice swojej rodziny lub klasy; – potrafi i chce rozmawiać o zmarłych; – interesuje się przeszłością rodziny; – buduje poczucie tożsamości i własnej wartości; – w czasie wizyt na cmentarzach okazuje szacunek zmarłym właściwym zachowaniem; – pomaga dorosłym zadbać o groby przed Świętem Zmarłych, samodzielnie dba o opuszczone groby; – rozpoznaje państwowe znaki Polski i Unii Europejskiej, okazuje im właściwy szacunek; – podczas uroczystości państwowych śpiewa hymn; – potrafi i chce rozmawiać z dorosłymi; – chętnie rozmawia z rodzicami, prowadzi codzienne rozmowy z rówieśnikami, potrafi rozmawiać podczas uroczystości rodzinnych;

LISTOPAD

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA C.D.			– samodzielnie odbiera telefon i prowadzi rozmowę telefoniczną; – w prawidłowy sposób posługuje się komunikatorami, zna zasady bezpiecznej rozmowy przez Internet; – nie przekazuje informacji o sobie i rodzinie obcym osobom; – podczas przygotowywania szkolnej gazetki potrafi przeprowadzić wywiad z wybraną osobą; – samodzielnie czyta wywiady.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Nazwy liczebników w zakresie 1000. Zapisywanie liczb do 1000 cyframi. Odczytywanie liczb zapisanych cyframi – w zakresie do 1000. Porównywanie liczb w zakresie 1000. Podawanie poprzedniej i następnej liczby do danej w zakresie 1000.	Dziecko: – zna nazwy liczebników do 1000, – potrafi zapisać wypowiedzianą liczbę przy pomocy cyfr – do 1000, – umie odczytać i zapisać słowami dowolną liczbę do 1000, – potrafi podać kolejne i poprzednie liczby od danej w zakresie 1000.	Dziecko: – ocenia odległość podczas podróży, odczytując informacje na tablicach, – porównuje ceny droższych produktów i ocenia możliwości nabywcze.
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Jak zmienia się przyroda? Przyroda dawno temu i dzisiaj. Przyroda na zdjęciach, ilustracjach. Czynniki wpływające na zmianę środowiska przyrodniczego. Zwierzęta żyjące dawniej. Zmiany klimatyczne i ich wpływ na organizmy żywe.	Dziecko: – zbiera informacje od starszych osób na temat przyrody w dawnych czasach; – porównuje najbliższy teren na podstawie informacji, zdjęć i ilustracji; – określa cechy wspólne i różniące wybrany teren; – określa czynniki wpływające na zmianę środowiska na danym terenie;	Dziecko: – rozmawia z dziadkami i innymi osobami starszymi na temat ich życia, – chętnie ogląda zdjęcia, ilustracje, – interesuje się prehistorią.

LISTOPAD			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
E. PRZYRODNICZA C.D.		– rozpoznaje i nazywa zwierzęta, które wyginęły, określa przyczyny ich wymarcia; – rozpoznaje i nazywa ginące gatunki zwierząt, ma świadomość ich ochrony i utrzymania przy życiu.	
JĘZYK OBCY NOWOŻ.	Zwroty grzecznościowe w listach, pozdrowienia.	Dziecko: – rozumie treść pocztówki z pozdrowieniami, – potrafi napisać adres i pozdrowienia na pocztówce.	Potrafi wysłać kartkę do kolegi za granicą.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Karty z historii. Malarstwo. Jan Matejko. Symbole narodowe. Grafika komputerowa. Obrazki komunikatorów. Emoty, emotikony, emonitki, gify.	Dziecko: – poznaje sylwetkę Jana Matejki, ogląda jego dzieła; – wie, że pewne wydarzenia można zarejestrować za pomocą obrazów, rysunków; – wykonuje flagę Polski za pomocą różnych technik plastycznych; – opisuje barwę, fakturę symboli narodowych; – wyszukuje graficzne obrazki w Internecie; – potrafi posłużyć się grafiką komunikatorów w celu wyrażenia swoich emocji, myśli; – projektuje i rysuje obrazki, które mogą wyrazić emocje i myśli.	Dziecko: – poszukuje i podziwia dzieła Jana Matejki, – okazuje szacunek symbolom narodowym, – prowadzi kulturalne rozmowy za pomocą komunikatorów internetowych.
EDUKACJA MUZYCZNA	Nastrój w muzyce. Hymn narodowy. Poprawna artykulacja. Gra na instrumencie.	Dziecko: – określa nastrój w muzyce, – wybiera adekwatne utwory do sytuacji, – przedstawia ruchem nastrój i treść utworu muzycznego, – śpiewa hymn narodowy,	Dziecko: – z szacunkiem odnosi się do symboli narodowych, – kulturalnie zachowuje się w czasie słuchania i śpiewania hymnu narodowego.

LISTOPAD

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
E. MUZYCZNA C.D.		– poprawnie artykułuje swoje wypowiedzi z zastosowaniem regulacji oddechu, – poprawnie śpiewa piosenki, – doskonali grę na instrumencie.	
ZAJĘCIA PRAKT.-TECH.	Historia symboli narodowych. Znaczenie symboli narodowych. Sposób wykonania symboli narodowych.	Dziecko: – umie rozpoznać symbole narodowe. – potrafi określić znaczenie symboli narodowych – zna zasady poszanowania godła i flagi.	Samodzielnie wykonuje godło lub flagę i wykorzystuje je z należytych poszanowaniem z okazji ważnych świąt państwowych.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Wyszukiwanie informacji o hymnie i godle Polski. Wyszukiwanie informacji o Unii Europejskiej. Działanie i przeznaczenie komunikatorów Bezpieczeństwo korzystania z komunikatorów. Prowadzenie rozmowy z wykorzystaniem komunikatora.	Dziecko: – umie wyszukać informacje o hymnie i godle polski oraz Unii Europejskiej, – zna zasady działania wybranego komunikatora, – zna zasady bezpiecznego korzystania z komunikatorów, – zna zasady prowadzenia rozmowy z wykorzystaniem komunikatora.	Samodzielnie zdobywa informacje o symbolach Polski i Unii Europejskiej.

GRUDZIEŃ			
TEMATY: Zawody naszych rodziców. Zimowe krajobrazy – muzyka, słowo, obraz. Święta Bożego Narodzenia – w Polsce i za granicą			
WIEDZA		UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Nazwy zawodów. Forma opisu. Elementy zimowego krajobrazu. Sztuka o zimie – sposoby wyrażania zimowego nastroju w różnych rodzajach sztuki. Sztuka jako narzędzie wyrażania emocji. Zwyczaje świąteczne jako element kultury. Zwyczaje świąteczne w Polsce. Zwyczaje świąteczne w wybranych krajach europejskich. Zwyczaje świąteczne w wybranych krajach o odmiennej kulturze. Stopniowanie przymiotników Pytania: <i>kogo? czego? kim? czym?</i> Recytacja.	Dziecko: – potrafi nazwać zawody i scharakteryzować je, – zna atrybuty wybranych zawodów, – umie opisać osobę, – potrafi wyróżnić elementy zimowego krajobrazu, – rozpoznaje elementy zimowego nastroju w wybranych dziełach sztuki, – potrafi opisać zimowy krajobraz, – potrafi opisać zimowy nastrój, scharakteryzować go na podstawie wybranych dzieł sztuki, – umie rozpoznać emocje przekazywane w dziełach sztuki, – potrafi oddać swoje emocje poprzez próbę twórczości (wiersz, obraz, opowiadanie), – kojarzy świąteczne zwyczaje jako element kulturowy, – umie wymienić i scharakteryzować świąteczne polskie zwyczaje, – umie wymienić i scharakteryzować świąteczne zwyczaje w wybranych krajach europejskich, – umie wymienić i scharakteryzować świąteczne zwyczaje w wybranych krajach pozaeuropejskich, – potrafi prawidłowo stopniować przymiotniki, – potrafi zastosować opozycję pytań kogo? czego? – kim? czym? i prawidłowo na nie odpowiedzieć.	Dziecko: – wie, czym zajmują się różne osoby w jego otoczeniu, – potrafi rozmawiać z rodzicami o ich pracy, – umie nazwać zawody swoich najbliższych, – rozpoznaje przedstawicieli zawodów po niektórych atrybutach, – opisuje zimowy krajobraz – potrafi zastosować opis w czasie opowiadania o wycieczce, – chętnie odwiedza muzea i filharmonię, – opowiada o swoich przeżyciach, potrafi kojarzyć nastrój dzieła z porą roku, którą dzieło przedstawia, – pomaga rodzicom w przygotowaniu do Świąt Bożego Narodzenia, – potrafi rozmawiać o świątecznych zwyczajach i uczestniczy w rodzinnych spotkaniach, – w czasie pobytu za granicą w czasie Świąt zauważa i akceptuje odmienne zwyczaje.

GRUDZIEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
E. POLONISTYCZNA C.D.		– umie recytować wiersz, zachowując prawidłową intonację, – używa elementów prozodycznych do interpretacji tekstu.	
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Nazwy: kilogram, pół kilograma, dekagram – jako część pewnej całości. Skrócone zapisy nazw jednostek ciężaru. Porównywanie ciężaru. Dokonywanie pomiaru ciężaru przy pomocy wagi. Dokonywanie obliczeń bez zamiany jednostek i wyrażeń dwumianowanych. Rozwiązywanie zadań tekstowych związanych z ciężarem.	Dziecko: – zna nazwy jednostek ciężaru i ich skrócony zapis, – umie ważyć przedmioty i odczytywać wskazania wagi, – potrafi obliczać ciężar, – rozwiązuje zadania tekstowe dotyczące ciężaru,	Dziecko: – podczas zakupów ocenia ciężar produktów, – porównuje ciężar ciała swojego i znajomych, – odczytuje informacje na wagach sklepowych, – nabiera doświadczeń w ocenie ciężaru różnych przedmiotów, – rozwiązuje problemy z życia dokonując obliczeń – <i>ile osób może jechać windą?</i>
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Lodowce. Lód. Warunki niezbędne do tworzenia się lodu. Zamarzanie. Topnienie. Topnienie wielkich lodowców. Sople lodowe. Stalagmity i stalaktyty. Zasady bezpieczeństwa. Rzeźby lodowe. Lód w codziennym użytku. Zabawy na śniegu.	Dziecko: – ogląda zdjęcia, filmy przedstawiające lodowce, – wie, jakie warunki są niezbędne do tworzenia się lodowców, – wie, jakie czynniki niszczącej działalności człowieka doprowadzają do topnienia lodowców, – obserwuje i analizuje proces zamarzania wody i topnienia lodu, – wie, w jaki sposób tworzą się sople, – posiada wiedzę na temat zagrożenia spowodowanego spadającymi soplami, – tworzy rzeźby ze śniegu.	Dziecko: – w razie potrzeby stosuje okłady z lodu, – używa kostek lodu do ochładzania potraw, – spaceruje w miejscach bezpiecznych, – bawi się śniegiem.

GRUDZIEŃ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Sporty zimowe. Rzeczowniki: <i>narty, sanki, łyżwy, snowboard</i> oraz ich połączenia z czasownikiem.	Dziecko: – rozumie wypowiedzi dotyczące sportów zimowych, – potrafi zbudować wypowiedź o sobie, dotyczącą aktywności w zimie.	Będąc za granicą potrafi wypożyczyć sprzęt zimowy.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Rysunek lawowany. Zestawienie plam białych, czarnych, szarych. Zimowe krajobrazy – obraz, fotografia. Fotografie „National Geographic”. Ozdoby świąteczne. Kształt i faktura papieru.	Dziecko: – wykonuje prace tuszem, – umiejętnie zestawia barwy, – wyszukuje obrazy i fotografie przedstawiające krajobraz zimowy, – zna proste zasady wykonywania zdjęć, – potrafi wykonać zdjęcia przegłądać w komputerze, – zna programy komputerowe do obróbki zdjęć, – ogląda zdjęcia w czasopiśmie.	Dziecko: – zwraca uwagę na sztukę przedstawiającą krajobraz zimowy, – robi zdjęcia, – bierze udział w konkursach fotograficznych.
EDUKACJA MUZYCZNA	Śpiewanie solmizacją z zastosowaniem wartości rytmicznych. Gra na instrumencie. Kolędy i pastorałki.	Dziecko: – odczytuje i zapisuje dźwięki, – śpiewa solmizacją z zastosowaniem wartości rytmicznych, – poprawnie śpiewa piosenki, kolędy, – doskonalą grę na instrumencie.	Śpiewa znane kolędy i pastorałki.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHN.	Znaczenie świątecznych podarunków. Pomysły na świąteczne prezenty. Wykonanie świątecznych upominków.	Dziecko: – pamięta o przygotowaniu świątecznych podarunków, – umie zaplanować świąteczne upominki dla rodziny.	Samodzielnie wykonuje prezenty świąteczne dla najbliższych.

GRUDZIEŃ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Sposoby wyszukiwania informacji o zwyczajach świątecznych w Polsce. Sposoby wyszukiwania informacji o zwyczajach świątecznych za granicą. Przygotowanie i wysłanie internetowej kartki świątecznej.	Dziecko: – potrafi znaleźć w Internecie informacje o zwyczajach świątecznych w Polsce, – potrafi znaleźć w Internecie informacje o zwyczajach świątecznych za granicą, – umie przygotować świąteczną kartkę internetową i wysłać ją.	Dziecko: – samodzielnie zdobywa informacje o elementach kultury Polski, – wysyła internetowe kartki świąteczne do rodziny i znajomych.

STYCZEŃ

TEMATY: Zimowe zwyczaje zwierząt. Zima w mieście, na wsi, nad morzem i w górach. Rodzinne wspomnienia – Babcia i Dziadek. Wizyta w obserwatorium astronomicznym.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Zimowe zwyczaje zwierząt. Elementy zróżnicowanych krajo- brazów zimowych. Wpływ zimy na funkcjonowanie ludzi w mieście i na wsi. Bezpieczeństwo podczas zimo- wych spacerów w górach. Forma wspomnień. Pojęcie: pokolenie. Konflikty pokoleniowe i sposoby ich rozwiązywania. Zmiana obyczajów. Układ Słoneczny – wybrane elementy. Obserwacja nieba Opozycja pytań kto? co? – kogo? czego?	Dziecko: – zna i charakteryzuje zimowe zwyczaje zwierząt, – potrafi opisać różnice między krajobrazem zimowym nadmorskim i górskim, – umie dostrzec różnice życia w zimie ludzi na wsi i w mieście, – zna zasady bezpiecznego korzystania z górskich szlaków w zimie, – umie zbudować tekst mający formę wspomnień, – potrafi przywołać wspomnienia z wczesnego dzieciństwa, – potrafi docenić znaczenie wspomnień starszych osób, – zna znaczenie słowa: pokolenie, – umie charakteryzować główne różnice pokoleniowe między sobą, rodzicami i dziadkami, – potrafi rozmawiać o wybranych konfliktach pokoleniowych, – umie dostrzec zmianę obyczajów pokolenia swojego, rodziców i dziadków, – umie szanować odmienne obyczaje pokoleń i kultur, – zna pojęcie: Układ Słoneczny, – umie nazwać wybrane planety, – umie obserwować niebo, rozpoznaje niektóre gwiazdy, – potrafi zastosować opozycję pytań kto? co? – kogo? czego? i prawidłowo na nie odpowiedzieć.	Dziecko: – aktywnie obserwuje i zauważa zimowe zwyczaje zwierząt; – pomaga zwierzętom przetrwać zimą; – samodzielnie buduje karmnik i pilnuje, aby było w nim pożywienie dla ptaków; – potrafi przygotować się właściwie do zimowego pobytu nad morzem lub w górach; – stosuje zasady bezpieczeństwa podczas zimowych spacerów po górskich szlakach; – podczas rozmów z dorosłymi buduje tekst będący wspomnieniami; – chętnie słucha wspomnień dorosłych, zachęca ich do wspominania; – pyta o wydarzenia ze swojego dzieciństwa, buduje swoją tożsamość; – w czasie rozmowy z dorosłymi potrafi podawać własne opinie; – zdaje sobie sprawę z różnic pokoleniowych i chętnie pomaga dziadkom w obsłudze nowoczesnych urządzeń; – samodzielnie obserwuje niebo; – rozwija swoje zainteresowania, korzystając z albumów, map nieba, książek.

STYCZEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Nazwy – litr, pół litra, ćwierć litra jako części pewnej całości. Skrócone zapisy nazw jednostek objętości. Odmierzanie płynów różnymi miarkami. Ocenianie pojemności naczyń – porównywanie. Dokonywanie prostych obliczeń, dotyczących pojemności. Rozwiązywanie zadań tekstowych.	Dziecko: – zna nazwy jednostek pomiaru objętości i ich skrócony zapis, – potrafi odmierzyć określoną ilość płynu wskazaną miarką, – potrafi porównać objętości, – umie dokonać prostych obliczeń dotyczących pojemności, – rozwiązuje zadania tekstowe dotyczące pojemności.	Dziecko: – odczytuje zapisy pojemności naczyń i opakowań będących w sprzedaży, – nabywa umiejętności oceny pojemności większych zbiorników płynów, – ocenia ilość zużytej wody.
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Życie zwierząt zimą. Zwierzęta aktywne i nieaktywne w okresie zimy. Poszukiwanie pokarmu. Dokarmianie zwierząt. Warunki atmosferyczne zimą w mieście, na wsi, nad morzem, w górach. Planety. Gwiazdy. Satelity. Układ Słoneczny. Globus. Pośtać Mikołaja Kopernika. Noc i dzień. Pory roku. Słońce w życiu człowieka, zwierząt i roślin.	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa zwierzęta, które zapadły w sen zimowy i te, które są aktywne w zimie, – ma świadomość, iż zwierzęta, które przesypiają zimę czasem budzą się, – zachowuje bezpieczeństwo w lesie zimą, – poznaje zwyczaje zwierząt zimą, – ma świadomość, iż zwierzęta zimą mają trudne warunki bytowania, – określa warunki atmosferyczne w różnych regionach Polski, – rozpoznaje i nazywa planety Układu Słonecznego, – wie, na czym polega wędrówka planet dookoła Słońca, – rozumie, w jaki sposób Ziemia obiega Słońce, – wie, że kręci się wokół własnej osi, – wie, jaką rolę pełni Słońce dla człowieka, zwierząt i roślin.	Dziecko: – dokarmia zwierzęta, – rozpoznaje warunki atmosferyczne w swoim miejscu zamieszkania i dostosowuje do nich ubiór, – korzysta z kąpeli słonecznych w sposób bezpieczny.

STYCZEŃ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Rozumie znaczenie wybranych czasowników w czasie przeszłym prostym.	Potrafi opowiedzieć prostą historijkę obrazkową z użyciem form czasu przeszłego.	Potrafi opowiedzieć o swoich działaniach w przeszłości.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Zwierzęta. Odbijanie gazą. Kształty płatków śniegowych. Symetria. Upominek dla Babci i Dziadka. Układ Słoneczny. Makieta.	Dziecko: – wykonuje zwierzęta układając sylwetki z gazy zanurzonej w tuszu, – maluje świecą i farbami płatki śniegowe, wycina z papieru płatki śniegowe, – wykonuje upominek dla babci i dziadka różnymi technikami, – wykonuje makietę Układu Słonecznego różnymi technikami.	Dziecko: – obserwuje i podziwia kształty płatków śniegowych, – wykonuje samodzielnie upominki dla najbliższych.
EDUKACJA MUZYCZNA	Rytmy i rymy. Tańce towarzyskie i współczesne. Muzyka ilustracyjna. Gra na instrumencie.	Dziecko: – rytmicznie recytuje teksty z zastosowaniem zmian tempa, rytmu, środków dynamiki, – rozpoznaje i określa charakterystyczne cechy tańców towarzyskich i współczesnych, zna podstawowe kroki i figury, – określa nastrój i treść w słuchanych utworach, – poprawnie śpiewa piosenki. – doskonali grę na instrumencie.	Chętnie wyraża swoje emocje, tańcząc.

STYCZEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
ZAJĘCIA PRAKTYCZNE	Przeznaczenie mapy nieba. Sposoby odczytywania mapy nieba. Wykonanie fragmentu mapy nieba.	Dziecko: – potrafi odczytać uproszczoną mapę nieba, – umie nazwać główne gwiazdy i planety, – wykonuje mapę nieba, zaznaczając odległość między gwiazdami i ich temperaturę (jasność gwiazd).	Dziecko: – poszerza swoją wiedzę, samodzielnie poszukując informacji o gwiazdach i planetach, – z zainteresowaniem obserwuje niebo.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Sposoby wyszukiwania informacji o pogodzie – portale pogodowe. Odczytywanie informacji pogodowych Sposoby wyszukiwania informacji o Układzie Słonecznym.	Dziecko: – potrafi skorzystać z wybranego portalu meteorologicznego, – umie odczytać podstawowe wskazania pogodowe, – potrafi znaleźć w Internecie informacje o Układzie Słonecznym.	Dziecko: – sprawdza, jaka pogoda będzie w dniu, np. wycieczki szkolnej i dostosowuje do tego swoje przygotowania. – rozszerza swoje zainteresowania na temat Układu Słonecznego.

LUTY			
TEMATY: Dbamy o zdrowie w zimie – zimowy wypoczynek. Piszemy listy i ślemy kartki.			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Rodzaje zimowego wypoczynku. Bezpieczeństwo podczas ferii. Sporty zimowe – rekreacyjne i wyczynowe uprawianie sportu. Zimowa olimpiada. Forma listu. Forma pozdrowień. Zasady korespondencji. Forma wołacza.	Dziecko: – zna sposoby zimowego odpoczynku, – umie bezpiecznie zachować się podczas zimowego odpoczynku, – umie rozpoznać sporty zimowe. – umie rozróżnić sport rekreacyjny od wyczynowego, – rozpoznaje główne zimowe dyscypliny olimpijskie, – potrafi napisać list, – potrafi napisać kartkę z pozdrowieniami, – zna i stosuje zasady korespondencji, – stosuje w mowie i piśmie formę wołacza.	Dziecko: – podczas pobytu na feriach korzysta z różnych form aktywności, – chętnie uczy się nowych sportów, – zachowuje bezpieczeństwo w czasie uprawiania zimowych aktywności, – ogląda w telewizji wybrane relacje z zawodów sportowych, – uprawia sport rekreacyjnie lub wyczynowo, – rozpoznaje wybrane dyscypliny olimpijskie, – zna zasady stosowane w tych dyscyplinach, – kibicuje wybranym zawodnikom, – podczas pobytu na feriach pisze list do najbliższych, – samodzielnie wysyła pocztówki z pozdrowieniami.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Nazwy – godzina, pół godziny i kwadrans jako część całości. Skrócone nazwy pomiaru czasu. Pojęcie: doba. Zegary – wskazówkowy i elektroniczny.	Dziecko: – zna nazwy określeń czasowych oraz ich skrócony zapis, – potrafi odczytać czas na dowolnym zegarze, – umie przeliczać doby na godziny i odwrotnie (dzielenie bez reszty).	Uczeń: – wyznacza godziny spotkań i dostosowuje się do wyznaczonych godzin, – ocenia czas trwania określonej czynności, – zdaje sobie sprawę z określeń – zdążę, nie zdążę, – zna zastosowanie określenia doba hotelowa.

LUTY			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Wirusy, bakterie. Choroby. Mikroskop. Zapobieganie chorobom. Zalecenia lekarza. Mięśnie – ciężka fizyczna. Aktywny wypoczynek.	Dziecko: – opisuje wirusy i bakterie, – wie, co wywołuje choroby, – potrafi zapobiegać chorobom, – dba o profilaktykę zdrowia, – dba o czystość i higienę, – dostosowuje ubiór do warunków atmosferycznych, – w razie konieczności przestrzega zaleceń lekarskich, – wie, w jaki sposób można wzmocnić mięśnie, – rozwija ciężką fizyczną głównie przez aktywność na świeżym powietrzu, – współorganizuje wypoczynek zimowy.	Dziecko: – systematycznie myje zęby i ciało, – dba o porządek wokół siebie, – spożywa potrawy zawierające witaminy i minerały, – pije zioła, soki, – spożywa czosnek, miód, – w razie konieczności zażywa leków.
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Pytanie <i>dlaczego?</i> Konstrukcja zdania ze spójnikiem <i>bo</i>.	Dziecko: – rozumie pytanie o przyczynę, – potrafi zbudować poprawnie gramatyczną odpowiedź.	Dziecko: – w kontaktach z rodzimym użytkownikiem języka rozumie pytanie o przyczynę, – udziela odpowiedzi, – potrafi sam zapytać.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Kolorowa zima. Biel i inne kolory. Wycinanie, składanie papieru.	Dziecko: – przedstawia krajobraz zimowy różnymi technikami plastycznymi, – szuka i wyodrębnia kolory w zimowym krajobrazie, – wycina i składa papier, – tworzy samodzielnie kartki pocztowe, – wykonuje proste obrazy za pomocą programów komputerowych, – korzysta z wytworów internetowych, pamiętając o prawach autorskich, – wysyła kartki internetowe.	Dziecko: – wyraża emocje i myśli w pracy plastycznej, – wykonuje kartki pocztowe i elektroniczne.

LUTY			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MUZYCZNA	Ilustracje muzyczne. Formy muzyczne AB, ABA. Gra na instrumencie.	Dziecko: – tworzy ilustracje muzyczne do opowiadań i wierszy, – rozpoznaje formy AB, ABA, – poprawnie śpiewa piosenki, – doskonali grę na instrumencie.	Wyraża swoje emocje i myśli za pomocą muzyki.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHN.	Zasady kibicowania. Cechy dobrego kibica. Projekt i wykonanie transpa-rentu dla kibica.	Dziecko: – potrafi właściwie kibicować, – zna zasady sportowego kibicowania, – potrafi przygotować sobie rekwizyty kibica.	Samodzielnie wykonuje transparent do kibicowania swojej drużynie lub zawodnikowi.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Zasady działania poczty internetowej. Zasady pisania maila. Wysyłanie i odbieranie maili. Sposoby wyszukiwania informacji o repertuarze teatrów i kin.	Dziecko: – zna przeznaczenie i sposób działania poczty internetowej, – potrafi napisać maila, – potrafi wysłać i odebrać maila, – umie znaleźć informacje o repertuarze teatrów lub kin.	Dziecko: – koresponduje mailowo z rodziną i znajomymi, – stosuje prawidłowe zasady korespondencji, – samodzielnie sprawdza repertuar kina lub teatru.

MARZEC

TEMATY: Zapraszamy gości – zaproszenie i zawiadomienie. Wiosna za oknem. Gazetka szkolna. Święta Wielkanocne w Polsce i za granicą.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Forma zaproszenia i zawiadomienia. Zasady przyjmowania gości. Uroczystości rodzinne. Wiosna w sztuce. Środki wyrazu wiosennego nastroju i zmian w przyrodzie. Wiosenne obserwacje zwierząt. Zwyczaje wielkanocne dawniej i dziś. Święta Wielkanocne w innych kulturach. Pytanie: <i>co robi? co robisz?</i>	Dziecko: – potrafi napisać zaproszenie i zawiadomienie, – umie zastosować ustną formę zaproszenia, – zna zasady przyjmowania gości, – umie właściwie zachować się podczas uroczystości rodzinnych, – potrafi rozpoznać elementy krajobrazu i nastroju wiosennego w wybranych dziełach sztuki, – umie zastosować odpowiednie środki językowe dla wyrażenia wiosennego nastroju podczas obserwacji zmian w przyrodzie, – umie opisać wiosenne zachowania i zwyczaje zwierząt, – umie wyróżnić i kultywować wielkanocne zwyczaje, – potrafi podać przykłady dawnych zwyczajów świątecznych, – umie scharakteryzować zwyczaje świąteczne w innych kulturach, – umie odpowiedzieć prawidłową formą gramatyczną czasownika na pytanie <i>co robi? co robisz?</i> (i pozostałe pytania czasu teraźniejszego).	Dziecko: – samodzielnie zaprasza gości na swoje urodziny; – potrafi zaprosić zarówno ustnie, jak i pisemnie; – uczestniczy w rodzinnych uroczystościach; – na miarę swoich możliwości zajmuje się dziećmi gości rodziców, zaprasza do swojego pokoju, udostępnia zabawki, organizuje zabawy; – rozwija swoje zainteresowania i swoją wrażliwość poprzez wizyty w muzeach i rozmowy o dziełach sztuki; – próbuje wyrażać swoje opinie na temat dzieł sztuki poprzez formułowanie prostych opinii <i>podoba mi się/nie podoba mi się; ładne/nieładne</i>; – stara się znaleźć argument dla tych opinii; – samodzielnie zauważa wiosenne zmiany w przyrodzie; – buduje związki przyczynowo-skutkowe, uwzględniające wpływ zmiany pory roku na funkcjonowanie zwierząt i ludzi;

MARZEC		
WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA C.D.		– pomaga w przygotowaniach do Świąt, samodzielnie wykonuje ozdoby świąteczne; – rozmawia z rodzicami o zwyczajach świątecznych; – zadaje pytania rodzicom i dziadkom o wcześniejsze zwyczaje świąteczne; – w czasie pobytu za granicą w czasie Świąt zauważa i akceptuje odmienne zwyczaje.
EDUKACJA MATEMATYCZNA Historia pomiaru czasu – rodzaje czasomierzy. Obliczenia czasowe. Rozwiązywanie zadań tekstowych dotyczących czasu.	Dziecko: – zna najważniejsze przyrządy do pomiaru – od najdawniejszych do współczesnych, – potrafi obliczyć czas trwania czynności oraz terminy od wyznaczonego czasu, – rozwiązuje zadania dotyczące czasu z prawidłowym zapisem.	Dziecko: – korzysta w sposób świadomy z programu telewizyjnego, – orientuje się w rozkładach jazdy.
EDUKACJA PRZYRODNICZA Zmiany zachodzące w przyrodzie wiosną. Tęcza. Burza. Pierwszy wiosenny deszcz. Opieka zwierząt nad potomstwem.	Dziecko: – obserwuje i analizuje zmiany zachodzące w przyrodzie, – określa warunki pogodowe wczesną wiosną, – obserwuje tęcze, zna warunki powstania tęczy, – wie, jaką rolę spełnia woda w przyrodzie, – rozpoznaje i nazywa zwierzęta żyjące w naturalnym środowisku, – zna wiosenne zwyczaje zwierząt.	Dziecko: – oszczędza wodę, – dba o jej czystość, – podziwia zjawiska atmosferyczne.

MARZEC

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
JĘZYK OBCEJ NOWOŻYTNY	Przymiotniki opisujące: – ludzi (miły, wesoły, smutny, chory, zdrowy); – rzeczy (duży, mały, brzydki, ładny, dobry niedobry). Pytanie <i>jaki?</i>	Dziecko: – rozumie znaczenie przymiotników, – potrafi opisać przymioty osób i rzeczy, – buduje rozbudowane zdanie.	W kontakcie z obcokrajowcem, w sklepie, w restauracji potrafi zastosować przymiotniki.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Zaproszenia. Programy komputerowe. Kolory wiosny. Architektura miast. Zieleń towarzysząca zabudowie. Architektura Hundertwassera. Sztuka ludowa w Polsce i za granicą.	Dziecko: – wykorzystuje programy komputerowe do tworzenia zaproszeń, – drukuje swoje prace, – ozdabia wybranymi technikami plastycznymi, – rozpoznaje architekturę zabudowy w swoim najbliższym otoczeniu, – przygląda się zieleni towarzyszącej zabudowie wiosną, – poznaje dzieła Friedensreina Hundertwassera, – analizuje i opisuje dom Hundertwassera oraz Waldspirale, – dostrzega kolorowe plamy oraz kontrast z czernią i bielą, – zwraca uwagę na połączenie zabudowy z przyrodą, – poznaje wyroby ludowe swojego regionu i innych rejonów Polski, – poznaje obyczaje ludowe za granicą, – wykonuje ozdoby świąteczne charakterystyczne dla rejonu, który zamieszkuje.	Dziecko: – tworzy zaproszenia i zawiadomienia, – dba o zieleń w swoim miejscu zamieszkania, – podziwia dzieła Friedensreina Hundertwassera, – wykonuje ozdoby świąteczne.
EDUKACJA	Instrumenty – flet. Wartości dźwięków. Tematy rytmiczne. Gra na instrumencie.	Dziecko: – rozpoznaje dźwięk fletu; – słucha fragmentów utworów: Preludium do „Popołudnia Fauna” K. Debussy, „Badinerie” J. S. Bacha;	Kultywuje tradycje.

MARZEC			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
MUZYCZNA		– realizuje tematy rytmiczne złożone z poznanych wartości nut, pauz i grup rytmicznych; – poprawnie śpiewa piosenki; – doskonali grę na instrumencie; – słucha utworów muzycznych o tematyce świątecznej.	
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECHN.	Sposoby świętowania Wielkanocy w Polsce i za granicą. Wielkanocne zwyczaje. Przygotowanie świątecznych ozdób. Projekt świątecznego koszyczka.	Dziecko: – umie odszukać informacje o zwyczajach świątecznych, – potrafi zaplanować świąteczne ozdoby, – umie zaprojektować wygląd świątecznego koszyczka.	Dziecko: – samodzielnie wykonuje świąteczne stroiki, – przygotowuje koszyczek świąteczny i ozdabia go.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Sposoby wyszukiwania informacji o malarstwie. Sposoby wyszukiwania informacji o zwyczajach świątecznych w Polsce. Sposoby wyszukiwania informacji o zwyczajach świątecznych za granicą.	Dziecko: – umie wyszukać informacje o wybranym malarzu lub tematyce malarstwa, – potrafi znaleźć w Internecie informacje o zwyczajach świątecznych w Polsce, – potrafi znaleźć w Internecie informacje o zwyczajach świątecznych za granicą.	Dziecko: – ogląda reprodukcje, szuka informacji o malarzach, – samodzielnie dowiadyduje się, jak obchodzą święta znajomi lub rodzina za granicą.

KWIECIEŃ

TEMATY: Wiosenny koncert. Zdrowe odżywianie – nowalijki. Egzotyczne kuchnie. Sprzątanie świata.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Pojęcie: koncert. Motyw wiosny w muzyce. Wiosenne dźwięki otoczenia – koncert ptaków. Wiosenne warzywa i owoce. Urozmaicanie diety. Zwyczaje kulinarne w innych kulturach. Egzotyczne potrawy (sushi, owoce morza, paella, ...). Egzotyczne owoce i przyprawy. Surowce wtórne. Ponowne wykorzystanie odpadów. Zasady dbania o najbliższe środowisko. Segregowanie śmieci w innych krajach Europy. Pytanie: <i>co robił? co robiłeś?</i> (i pozostałe pytania czasu przeszłego).	Dziecko: – potrafi wyjaśnić i właściwie użyć słowa <i>koncert</i>, – potrafi scharakteryzować nastrój w motywach muzycznych dotyczących wiosny, – umie odczytać analogię pomiędzy koncertem muzycznym, a koncertem ptaków, – umie nazwać wiosenne warzywa i owoce, – potrafi wyjaśnić słowo <i>nowalijki</i>, – zna zasady wprowadzania nowalijek do diety, – potrafi zauważyć różnice kulinarne pomiędzy różnymi kulturami, – zna nazwy dań innych kuchni, także egzotycznych, – zna nazwy egzotycznych owoców i przypraw, – zna przeznaczenie surowców wtórnych, – umie segregować śmieci, – wie, jakie są zasady segregowania śmieci w wybranych krajach europejskich, – potrafi zadbać o swoje najbliższe otoczenie, – potrafi odpowiedzieć prawidłową formą gramatyczną czasownika na pytanie <i>co robił?</i>	Dziecko: – chętnie uczestniczy w różnego rodzaju koncertach; – słucha muzyki z płyt i radia, rozróżnia podstawowe rodzaje muzyki; – aktywnie słucha odgłosów przyrody, prawidłowo nazywa te odgłosy; – chętnie zjada warzywa i owoce. Potrafi nazwać i rozpoznać je w sklepie i w domu; – bezpiecznie urozmaica swoją dietę o nowalijki; – samodzielnie przygotowuje proste sałatki; – chętnie bywa w restauracjach o odmiennych tradycjach kulinarnych; – podejmuje próby smakowania innych kuchni, także egzotycznych; – samodzielnie dba o swoje najbliższe otoczenie, sprząta swój pokój, segreguje śmieci, wypełnia powierzone mu obowiązki domowe; – dba o otoczenie w szkole, nie niszczy urządzeń, nie śmieci w klasie i na boisku.

KWIECIEŃ		
WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MATEMATYCZNA Pojęcie obwodu figury. Obliczanie obwodów podstawowych figur. Obliczanie obwodów różnych figur złożonych z odcinków. Rozwiązywanie zadań tekstowych.	Dziecko: – zna i rozumie pojęcie obwodu figury, – potrafi zmierzyć długości boków figury, – umie dokonać obliczeń zmierzających do obliczenia obwodu figury, – rozwiązuje zadania tekstowe.	Dziecko: – wylicza, ile potrzeba określonego materiału aby okleić, obszyć, ogrodzić dany element; – w trakcie działań nabywa doświadczenia w ocenie wielkości terenu; – wyszukuje w rzeczywistości obiekty, których obwody można policzyć.
EDUKACJA PRZYRODNICZA Odgłosy wiosny. Zwierzęta żyjące w lesie i na łące. Witaminy i minerały. Powietrze wokół nas. Płuca, oskrzela. Używki i ich zagrożenie dla życia. Propagowanie zdrowego stylu życia wśród dorosłych. Spaliny, smog.	Dziecko: – rozpoznaje i nazywa zwierzęta żyjące w lesie i na łące; – słucha odgłosów przyrody; – określa odgłosy; – rozpoznaje i nazywa rośliny wzrastające wczesną wiosną; – włącza do swojej diety nowalijki; ma świadomość ich wartości odżywczych; – ma świadomość roli czystego powietrza w życiu człowieka, zwierząt i roślin; – wie, jak pracuje układ oddechowy; – rozpoznaje używki; wie, że używki szkodzą zdrowiu; – zachęca dorosłych do zaprzestania palenia tytoniu; – jest świadome, że w jego obecności nie powinno się palić tytoniu; – wie, jakim zagrożeniem dla środowiska są spaliny, dym; – propaguje ekologiczne środki komunikacji.	Dziecko: – chętnie je nowalijki, – spaceruje po lesie, łące, – spędza wolny czas z dala od dymu, spalin, – chętnie jeździ na rowerze, – w przyszłości nie sięga po papierosy i inne używki.

KWIECIEŃ

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
J. OBCE NOWOŻYT.	Nazwy przysłówków (szybko, powoli, brzydko, ładnie, głośno, cicho). Pytanie: <i>jak?</i>	Dziecko: – rozumie znaczenia przysłówków, – potrafi odpowiedzieć pisemnie i ustnie na pytanie o cechy czynności, – zadaje pytanie o cechy czynności.	W rozmowie z obcokrajowcem używa przysłówków.
EDUKACJA PLASTYCZNA	Elementy wspólne dla plastyki i muzyki. Plastyczne ilustracje muzyki. Gwasz.	Dziecko: – realizuje tematy muzyczne w pracach plastycznych, – wyraża nastrój muzyki za pomocą barw, kształtów, – określa wspólne elementy plastyki i muzyki, – wykonuje prace nową techniką.	Wyraża emocje i przeżycia związane ze słuchanymi utworami muzycznymi.
EDUKACJA MUZYCZNA	Koncert muzyki poważnej, rockowej, jazzowej. Instrumenty – gitara. Słuchanie utworów muzycznych. Gra na instrumencie.	Dziecko: – rozpoznaje dźwięk gitary, – Słucha fragmentu „Etiudy” Fernando Sor, „Lagami” Francisco Tarrega, „Suite de los Mita” Jorge Cardoso, – uważnie słucha utworów muzycznych, – poprawnie śpiewa piosenki, – doskonalą grę na instrumencie.	Słucha koncertów w radiu i telewizji.
ZAJĘCIA PRAKT.-TECH.	Zasady zdrowego odżywiania na wiosnę. Przepis na sałatkę wiosenną. Wykonanie sałatki.	Dziecko: – umie odczytać przepis kulinarny, – potrafi wybrać właściwe produkty według przepisu.	Samodzielnie przygotowuje sałatkę wiosenną.
PRACOWNIA KOMP.	Zasady pisania blogu. Internetowe przepisy kulinarne.	Dziecko: – potrafi odnaleźć blog w Internecie, – umie dokonać wpisu w blogu, – potrafi znaleźć stronę z przepisami kulinarnymi.	Dziecko: – prowadzi blog z zachowaniem zasad bezpieczeństwa, – szuka w Internecie prostych przepisów kulinarnych i pomaga w ich wykonaniu.

MAJ			
TEMATY: Słowniki i encyklopedie. Rodzice – Dzień Matki i Ojca. Rodzinne zdjęcia – upływ czasu. Moje hobby.			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Przeznaczenie słowników i encyklopedii. Sposób posługiwania się słownikami i encyklopedią. Rodzaje słowników. Opis mamy i taty. Życzenia dla rodziców. Rodzinne wspomnienia – dzieciństwo rodziców. Pojęcie: hobby. Rodzaje zainteresowań. Opowiadanie o swoim hobby. Pytania: <i>Co będzie robił? Co będziesz robił?</i> (i pozostałe pytania czasu przyszłego).	Dziecko: – umie posługiwać się słownikami i encyklopedią, – zna przeznaczenie słowników i encyklopedii, – zna podstawowe rodzaje słowników, – umie opisać wygląd rodziców, – umie napisać życzenia, – zna wartość rodzinnych wspomnień, – zna wydarzenia z dzieciństwa rodziców, – umie wyjaśnić i poprawnie zastosować słowo <i>hobby</i>, – umie wymienić różne rodzaje hobby, – potrafi opowiedzieć o swoim hobby, – potrafi odpowiedzieć prawidłową formą gramatyczną czasownika na pytanie: <i>Co będziesz robił?</i> – właściwie stosuje w wypowiedziach opozycję czasu wraz z określeniami czasu (teraz, wczoraj, jutro).	Dziecko: – wie, jakie informacje może znaleźć w słownikach i encyklopedii. Potrafi korzystać z tych źródeł; – razem z dorosłymi rozwiązuje krzyżówki; – opisuje osoby, z którymi się kontaktuje, zapamiętuje ich wygląd; – potrafi opisać rodziców, jeśli zgubi się w sklepie, obcym mieście lub innym miejscu; – samodzielnie przygotowuje kartkę okolicznościową dla rodziców. Układa i zapisuje życzenia; – rozmawia z rodzicami o ich dzieciństwie; – zauważa podobieństwa i różnice zachowań, reakcji, zainteresowań. Buduje na tej podstawie swoją tożsamość; – rozmawia z dorosłymi i rówieśnikami o swoim hobby; – interesuje się zainteresowaniami innych osób; – rozbudowuje swoją wiedzę, potrafi samodzielnie, kreatywnie zorganizować sobie czas.

MAJ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Wyszukiwanie w otaczającym świecie obiektów o kształtach znanych figur geometrycznych. Rysowanie prowizorycznych planów. Nanoszenie wymiarów. Obliczanie obwodów tych obiektów. Rozwiązywanie zadań tekstowych.	Dziecko: – zna nazwy figur geometrycznych, – potrafi dokonać porównania rzeczywistego obiektu do znanej figury, – umie obliczyć obwód rzeczywistego obiektu na podstawie narysowanego schematu, – rozwiązuje zadania tekstowe.	Dziecko: – potrafi opowiedzieć o danym obiekcie poprzez porównania do figur geometrycznych, – wykształca wyobraźnię przestrzenną, – uczy się odczytywać mapy i plany.
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Przyroda dzisiaj i jutro. Parki narodowe i krajobrazowe. Rezerваты przyrody. Walory przyrodnicze, kulturowe i edukacyjne. Historia, ciekawe obiekty, flora i fauna.	Dziecko: – obserwuje przyrodę w najbliższym otoczeniu; – zastanawia się, jak będzie wyglądała w przyszłości. Ma świadomość, że przetrwa jedynie wtedy, gdy o nią zadba; – nazywa parki narodowe i krajobrazowe; – określa walory przyrodnicze, kulturowe i edukacyjne parków; – poznaje park narodowy lub krajobrazowy w swojej okolicy. Wie, jakie gatunki roślin i zwierząt w nim występują; – rozpoznaje ciekawe obiekty; – poznaje historię parku; – ma świadomość, iż tworzenie takich obiektów przyrodniczych może środowisko uratować przed niszczącymi działaniami człowieka.	Dziecko: – zwiedza parki narodowe lub krajobrazowe. – dba o przyrodę, – zachowuje się w parkach według określonych reguł, – poszerza wiedzę na temat obiektów przyrodniczych objętych ochroną.
JĘZYK OBCY NOWOŻYTNY	Formy liczby mnogiej rzeczowników poznanych w klasach I-III.	Potrafi utworzyć liczbę mnogą poznanych rzeczowników używając form regularnych i nieregularnych.	Dziecko: – rozumie znaczenie nieregularnych form liczby mnogiej rzeczowników, – potrafi w rozmowie prawidłowo używać form regularnych i nieregularnych.

MAJ			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PLASTYCZNA	Ilustracje, reprodukcje, fotografie. Frotaż. Grafika użytkowa – znaczki, plakaty, kolorowe karty.	Dziecko: – wyszukuje, analizuje ilustracje, reprodukcje, fotografie w encyklopediach, słownikach; – poznaje informacje na temat znanych osób; – wyjaśnia pojęcia plastyczne; – wykonuje upominek dla rodziców metodą frotaż; – ogląda i analizuje znaczki pocztowe. Segreguje je ze względu na różne kategorie; – zbiera znaczki, plakaty, kolorowe karty; – poznaje historię powstania, autora grafiki.	Dziecko: – chętnie korzysta z encyklopedii, słowników, – kolekcjonuje przedmioty.
EDUKACJA MUZYCZNA	Chór – męski, żeński, chłopięcy. Ilustracje dźwiękowe do tekstów. Gra na instrumencie.	Dziecko: – słucha nagrań chóralnych, – rozpoznaje rodzaj chóru pod względem barwy głosu, – tworzy ilustracje do tekstów, – poprawnie śpiewa piosenki, – doskonalą grę na instrumencie.	Śpiewa podczas wycieczek i przy ognisku.
ZAJĘCIA PRAKT-TECH.	Historia rodziny. Młodość dziadków. Ważne wydarzenia z dzieciństwa rodziców. Projekt i przygotowanie rodzinnego albumu.	Dziecko: – potrafi rozmawiać o historii rodziny, – stara się poznać przeszłość dziadków i rodziców, – umie zaplanować album rodzinny.	Samodzielnie zbiera informacje i wykonuje rodzinny album, wykorzystując różne elementy techniczne (rysunki, zdjęcia, tekst, wyklejanie plasteliną, kolorowym papierem itp.).
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Zasady tworzenia i korzystania z Wikipedii. Sposoby poszukiwania informacji w Wikipedii. Poszukiwanie informacji o swoim hobby.	Dziecko: – umie odnaleźć stronę Wikipedii, – potrafi znaleźć określone informacje w Wikipedii, – umie znaleźć za pomocą przeglądarki informacje o swoim hobby.	Dziecko: – samodzielnie korzysta z Wikipedii, – szuka informacji o przedmiocie swojego hobby.

CZERWIEC

TEMATY: Dzień Dziecka – zabawy i pomoc chorym kolegom. Podróże. Legendy – noc świętojańska.

	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA POLONISTYCZNA	Zabawy z okazji Dnia Dziecka. Dzień Dziecka – święto między-narodowe. Dzieci niepełnosprawne. Zasady bezpiecznego podróżowania. Zasady zachowania na dworcu, na lotnisku, w hotelu, na kempingu. Legenda o nocy świętojańskiej. Świętojańskie zwyczaje. Określenia czasu typu: za miesiąc, za rok, po wakacjach. Zdanie – prawidłowe wypełnienie schematu.	Dziecko: – zna różne rodzaje zabaw grupowych, – potrafi stosować zasady zabaw grupowych, – potrafi bawić się w grupie, – zna termin: Dzień Dziecka, – potrafi zaopiekować się niepełnosprawnym kolegą, – zna zasady zachowania bezpieczeństwa w czasie podróży różnymi środkami komunikacji, – zna zasady zachowania na dworcu, na lotnisku, w hotelu, na kempingu, – potrafi opowiedzieć legendę o nocy świętojańskiej, – umie rozpoznać świętojańskie zwyczaje, – potrafi wziąć udział w świętojańskich zabawach, – posługuje się określeniami czasu wraz z właściwymi formami gramatycznymi czasownika, – prawidłowo buduje zdania.	Dziecko: – bierze aktywny udział w zabawach z okazji Dnia Dziecka. Potrafi włączyć do zabawy niepełnosprawnego kolegę; – stosuje zasady bezpieczeństwa podczas podróży, np. samodzielnie zapina pasy w samochodzie; – stosuje zasady bezpieczeństwa na dworcu, na lotnisku, w hotelu, na kempingu; – w razie zaginięcia potrafi poprosić osobę dorosłą o pomoc i podać, także w obcym języku, podstawowe informacje o sobie; – czyta legendy, rozpoznaje ich motywy w polskich zwyczajach, świętach; – interesuje się przeszłością i historią; – potrafi mówić zarówno o tym, co było, jak i mówić o planach.
EDUKACJA MATEMATYCZNA	Pojęcie niewiadomej. Symbol – pusty kwadrat – jako dana nieznaną. Wykorzystanie znajomości odwrotności działań do obliczania niewiadomej. Sprawdzanie rozwiązania. Zapisywanie równości z niewiadomą do zadania tekstowego.	Dziecko: – zna pojęcie niewiadomej i rozumie jej sens, – potrafi rozwiązać zadanie z niewiadomą wykorzystując poznane działania, – umie zapisać zadanie w postaci nierówności z niewiadomą oraz rozwiązać ją,	Dziecko: – nabywa świadomość, że nie wszystko musi być dane, ale można to obliczyć, – pobudza do konstruowania zagadek dla kolegów i rodziny.

CZERWIEC			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
E. MATEMATYCZNA C.D.	Układanie zadań do równości z niewiadomą.	– potrafi sprawdzić rozwiązanie, – potrafi ułożyć zadanie tekstowe do podanej równości z niewiadomą oraz rozwiązać je.	
EDUKACJA PRZYRODNICZA	Cztery strony Świata. Mapy. Przyrządy miernicze. Wskazówki przyrodnicze. Podróżnik, wędrowiec. Bezludna wyspa. Sposoby przetrwania. Samotność – przyjaźń. Poszukiwanie skarbów. Podchody.	Dziecko: – nazywa i wskazuje cztery strony Świata, – czyta mapy, – rozpoznaje przyrządy miernicze, np. takie jak kompas, – rozpoznaje strony Świata bacznie obserwując przyrodę, – poznaje znanych podróżników i odkrywców, – poznaje życie i dokonania Krzysztofa Kolumba, – ma świadomość, iż baczne obserwowanie przyrody dostarcza wiedzy o świecie i pomaga przetrwać na Ziemi, – określa skarb nie tylko w zakresie materialnym, ale też mentalnym, – dostrzega wartość przyjaźni.	Dziecko: – orientuje się w kierunkach, – przygląda się przyrodzie, – chętnie podróżuje i wędruje, – bawi się w podchody, – dba o zachowanie przyjaźni.
JĘZYK OBCY NOWOŻYT.	Forma czasu przyszłego czasownika <i>jechać, być</i> .	Dziecko: – rozumie pytania: <i>Co będziesz robić? Dokąd pojedziesz?</i> – potrafi zbudować zdania <i>Ja pojadę...; Ja będę...;</i> – umie zadać pytanie rówieśnikowi.	Potrafi opowiedzieć o swoich planach wakacyjnych i weekendowych.

CZERWIEC			
	WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
EDUKACJA PLASTYCZNA	Farby plakatowe. Plastyczne ilustracje literatury. Elementy wspólne dla plastyki i literatury.	Dziecko: – maluje farbami plakatowymi obraz dla kolegi, – ilustruje utwór literacki, – określa elementy wspólne dla plastyki i literatury.	Dziecko: – wyraża emocje i wrażenia za pomocą różnych technik plastycznych, – wykonuje samodzielnie upominki dla bliskich.
EDUKACJA MUZYCZNA	Instrumenty – trąbka. Gra na instrumencie.	Dziecko: – rozpoznaje dźwięk trąbki, – słucha fragmentu utworu aria „The trumpet shall sound” z oratorium „Mesjasz”, – poprawnie śpiewa piosenki, – doskonalą grę na instrumencie.	Gra podczas uroczystości rodzinnych i świąt.
ZAJĘCIA PRAKTYCZNO-TECH.	Wakacyjne plany. Przygotowanie i wykonanie pudełka na pamiątki z wakacji.	Dziecko: – umie zaprojektować wykonanie pudełka na pamiątki z wakacji, – potrafi zaplanować etapy wykonania pudełka.	Samodzielnie projektuje i wykonuje pudełko do przechowywania pamiątek z wakacji.
PRACOWNIA KOMPUTEROWA	Sposoby poszukiwania informacji o innym kraju. Informacje turystyczne. Korzystanie z internetowych rozkładów jazdy (PKP, PKS). Ogólne informacje o mapach internetowych.	Dziecko: – potrafi znaleźć w Internecie informacje o innym kraju, – potrafi skorzystać z informacji turystycznych, – umie odnaleźć internetowy rozkład jazdy, – potrafi odnaleźć mapę internetową Polski lub kraju, którym się interesuje.	Dziecko: – samodzielnie odszukuje informacje o innych krajach, korzysta w podstawowym zakresie z informacji turystycznych; – korzysta z informacji typu rozkład jazdy; – ogląda mapy internetowe.

WYCHOWANIE FIZYCZNE I KULTURA OSOBISTA

WIEDZA	UMIEJĘTNOŚCI	ZASTOSOWANIE W ŻYCIU
W sferze Ćwiczenia indywidualne: – Elementy gimnastyki artystycznej, – Elementy ćwiczeń jogi (oddech, koncentracja, kontrola postawy). W sferze Ćwiczenia w parach: – Gry paletkowe dwójkami (badminton, paletki plażowe z miękką piłeczką lub ping-pong); – Szachy lub warcaby. W sferze Gry zespołowe: – Piłka ręczna (szczypiorniak), – Elementy gry w koszykówkę.	W sferze Ćwiczenia indywidualne, uczeń: – potrafi wykonać układ kroków z piłką lub szarfą, – umie utrzymać prawidłową postawę, idąc po zaznaczonej linii, – potrafi uspokoić oddech i mięśnie po ćwiczeniach lub biegu, – umie wykonać ćwiczenia koncentracji. W sferze Ćwiczenia w parach, uczeń: – potrafi zrozumieć i zapamiętać zasady gry w parach, – rozumie, że przyjemność płynie z samej gry, a nie z wygranej, – potrafi wybrać jako partnera słabszego lub niepełnosprawnego kolegę, – zapamiętuje ruchy pionków w grze w warcaby lub szachy, – potrafi skoncentrować się na zadaniu, – przewiduje ruchy pionków swoje i przeciwnika. W sferze Gry zespołowe, uczeń: – potrafi podczas biegu złapać podaną piłkę, – umie skoordynować pracę rąk i oczu podczas rzutów do kosza i jednocześnie obserwować pozostałych zawodników, – dostosowuje siłę rzutu do odległości od bramki.	Dziecko: – wykazuje zainteresowanie różnymi dyscyplinami sportu, – rozpoznaje sylwety oznaczające poszczególne dyscypliny, – rozumie symbolikę sportową, – potrafi przewidzieć skutki nierozważnych zachowań na boisku, w plenerze i na sali gimnastycznej, – uczy się konsekwencji w podejmowaniu ćwiczeń i realnie ocenia swoje możliwości fizyczne.

VI. KRYTERIA OCENIANIA

Zakres oceniania dotyczy:

A. Wiedzy; w tym obszarze mieszczą się informacje na temat:

- najbliższego otoczenia,
- rodzinnego kraju,
- krajów sąsiadujących z Polską i innych
- zjawisk przyrodniczych,
- liczenia i dokonywania obliczeń matematycznych,
- tworzenia i odtwarzania muzyki,
- czytania i pisania,
- reguł społecznych.

B. Umiejętności; ten obszar obejmuje:

- słuchanie i rozumienie wypowiedzi nauczyciela;
- samodzielne wypowiadanie się;
- wypełnianie poleceń nauczyciela;
- słuchanie czytanego przez nauczyciela tekstu;
- czytanie sylab, tekstów sylabowych, wyrazów, zdań;
- czytanie tekstów ze zrozumieniem;
- pisanie liter, sylab, wyrazów;
- pisanie zdań;
- liczenie;
- muzyka – słuchanie, powtarzanie melodii, śpiewanie;
- rozwiązywanie zadań matematycznych;
- obserwowanie i wyciąganie wniosków;
- wykonywanie prac estetycznie i z zaangażowaniem;
- opanowanie fragmentu wiersza na pamięć;
- samodzielne wykonywanie prac, zadań;
- sumienne przygotowanie się do zajęć;
- wykonywanie prac na rzecz klasy;
- tworzenie prawidłowych relacji w grupie rówieśniczej;
- prawidłowe formułowanie zwrotów grzecznościowych oraz okolicznościowych;
- współpracowanie i rozwiązywanie problemów w grupie.

Nauczyciel stosuje

1. Ocenę ustną,
2. Ocenę obrazkową,
3. Ocenę pisemną.

Nauczyciel prowadzi obserwację postępów dziecka w oparciu o wytwory plastyczno-techniczne, zadania sprawdzające, testy, prace pisemne, wypowiedzi ustne. Obserwuje postawy i zachowania.

Wyniki obserwacji przedstawia opisowo raz w semestrze (ocena semestralna i roczna).

Dziecko oceniane jest na podstawie kryteriów opracowanych według poziomów. Poziom VI charakteryzuje umiejętności i wiedzę opanowane w najwyższym stopniu, poziom I – w stopniu najniższym.

Takie gradualne podejście daje nauczycielowi możliwość dostosowania metod oceny do rzeczywistych możliwości dziecka oraz uwzględnienia nie tylko ilościowych wyników, ale także wkładu pracy oraz zaangażowania i postawy ucznia.

Oceniając ucznia, nauczyciel weźmie pod uwagę indywidualne możliwości uczniów, wkład pracy, osiągnięcia oraz zalecenia Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej lub innej poradni specjalistycznej w stosunku do uczniów mających specjalne potrzeby edukacyjne.

Podczas oceny postępów edukacyjnych dzieci z różnymi trudnościami rozwojowymi nauczyciel uwzględnia przedstawione przez poradnię ograniczenia możliwości edukacyjnych dzieci i wyjaśnia (w sposób dostosowany do percepcji dzieci) te zasady grupie klasowej oraz rodzicom podczas ogólnego spotkania.

WIEDZA I UMIEJĘTNOŚCI JĘZYKOWE	WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI MATEMATYCZNE	WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI PRZYRODNICZE	WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI TWÓRCZE	UMIEJĘTNOŚCI MOTORYCZNE
POZIOM VI				
Dziecko: • posiada wiedzę i umiejętności znacznie wykraczające poza program nauczania, • czyta płynnie, • rozumie tekst, • pisze bezbłędnie, • zna reguły, • biegle posługuje się wiedzą w rozwijaniu problemów, • proponuje własne rozwiązania, • uzasadnia wypowiedzi, • wypowiada się płynnie i poprawnie, • jest zainteresowane czytelnictwem, • samodzielnie i chętnie czyta książki i czasopisma dziecięce, • kreatywnie rozwija uzdolnienia.	Dziecko na tym poziomie: • tworzy i samodzielnie rozwija swoje uzdolnienia, • biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, • na sprawdzianach rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności, • wykazuje łatwość matematycznego myślenia, • biegle liczy, • biegle wykonuje obliczenia w pamięci, • stosuje umiejętności matematyczne w codziennym działaniu.	Dziecko na tym poziomie: • potrafi kojarzyć i łączyć wiadomości z różnych dziedzin życia, • tworzy i samodzielnie rozwija swoje zainteresowania, • wykorzystuje zdobyte wiadomości w rozwiązywaniu problemów praktycznych, • wie, gdzie znajdują się miejsca pamięci narodowej w jego najbliższej okolicy, • z własnej inicjatywy przeprowadza obserwacje i doświadczenia, • wykazuje szacunek do przyrody, właściwie traktuje zwierzęta, • ma wiadomości z zakresu ekologii, potrafi stosować zasady ekologicznego zachowania w codziennym działaniu, • bierze czynny udział w inicjatywach ekologicznych, • potrafi wyjaśnić innym zasady żywienia.	Dziecko na tym poziomie: • samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia, • osiąga sukcesy w szkolnych konkursach, • sprawnie posługuje się zdobytymi wiadomościami i umiejętnościami w praktyce, • samodzielnie wykonuje prace, stosując ciekawe i nietypowe rozwiązania, • chętnie podejmuje wszelką działalność techniczną, plastyczną i muzyczną, • rozpoznaje różne materiały, • aktywnie współdziała w grupie, • interesuje się sztuką, jest wrażliwe na dzieła sztuki, • potrafi wyrazić opinię na temat dzieła sztuki, • twórczo podchodzi do prac plastycznych i technicznych.	Dziecko na tym poziomie: • spełnia wszystkie wymagania na ocenę bardzo dobrą, • jest sprawnie fizyczne, interesuje się sportem, • samodzielnie rozwija własne uzdolnienia i doskonali swoją sprawność, • na zajęciach przejawia aktywność, zaangażowanie i wytrzymłość, • zna dyscypliny sportu, • aktywnie uprawia sport.

POZIOM V

Na tym poziomie dziecko: • opanowało pełny zakres wiedzy i umiejętności określony programem nauczania; • czyta płynnie, poprawnie i wyrażnie, stosuje intonację dla wyrażania czytanych treści; • znajduje w różnych źródłach potrzebne informacje, potrafi je adekwatnie wykorzystać; • ma bogate słownictwo; • buduje poprawne wypowiedzi ustne na tematy związane z własnymi doświadczeniami i najbliższym otoczeniem; • potrafi prowadzić rozmowę na tematy związane z własnymi przeżyciami i zainteresowaniami; • formułuje opinie; • prawidłowo dostosowuje formę wypowiedzi do sytuacji i rozmówcy; • bezbłędnie pisze z pamięci wyrazy, zdania i krótkie teksty w zakresie poznanego słownictwa; • potrafi opanować fragment wiersza na pamięć; • samodzielnie i chętnie czyta lektury i czasopisma dziecięce.	Dziecko na tym poziomie: • opanowało pełny zakres wiedzy i umiejętności określony programem nauczania; • sprawnie i błyskawicznie rozwiązuje cztery działania matematyczne; • rozumie i stosuje własności czterech działań matematycznych; • sprawnie rozwiązuje zadania tekstowe z użyciem jednego lub dwóch działań; • poprawnie rozwiązuje i układa zadania tekstowe; • potrafi rozwiązać zadanie przedstawione na grafie, osi, drzewku; • rozumie praktycznie dziesiętny system pozycyjny; • układa zadania do podanej sytuacji, rysunku i formuły matematycznej; • potrafi dokonać obliczeń w pamięci.	Dziecko na tym poziomie: • opanował pełny zakres wiedzy i umiejętności określony programem nauczania; • formułuje własne opinie i sądy; • wyraża własny stosunek do wypowiedzi innych; • określa zjawiska towarzyszące poszczególnym porom roku; • wykazuje umiejętności stosowania w praktyce poszczególnych znaków drogowych oraz zasad przechodzenia przez jezdnię; • dba o najbliższe otoczenie; • dba o własne rzeczy, z szacunkiem odnosi się do cudzej własności; • zwraca uwagę na zachowania proekologiczne.	Dziecko na tym poziomie: • opanowało pełny zakres wiedzy i umiejętności określony programem nauczania; • samodzielnie rozwiązuje zadania i problemy w sposób twórczy; • potrafi oszczędnie gospodarować materiałem; • wykonywane prace są wyróżniane ze względu na estetykę i pomysłowość wykonania; • wyraża ruchem muzykę, zauważa cechy utworów muzycznych; • chętnie śpiewa piosenki zbiorowo i indywidualnie; • potrafi określić dziedziny sztuk plastycznych; • uwzględnia kształt, wielkość, proporcje, barwę, położenie, fakturę; • starannie wykonuje prace plastyczne i techniczne.	Dziecko na tym poziomie: • jest sprawne fizycznie; • starannie i prawidłowo wykonuje ćwiczenia; • wykazuje się właściwą postawą społeczną i zaangażowaniem na lekcjach; • zna i stosuje przepisy gier i zabaw ruchowych; • prawidłowo stosuje zasady gier zespołowych.
---	--	---	--	---

WIEDZA I UMIEJĘTNOŚCI JĘZYKOWE	WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI MATEMATYCZNE	WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI PRZYRODNICZE	WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI TWÓRCZE	UMIEJĘTNOŚCI MOTORYCZNE
POZIOM IV				
Na tym poziomie dziecko: - wystarczająco opanowało pełny zakres programowy; - czyta biegło i poprawnie krótkie teksty literackie wykorzystywane podczas lekcji; - chętnie i prawidłowo wypowiada się na temat znane, związane z własnymi przeżyciami; - rozwiązuje typowe zadania z elementami problemowymi wyjaśnione przez nauczyciela; - wyróżnia postaci i zdarzenia w utworach pod kierunkiem nauczyciela; - omawia treść ilustracji i historyjek obrazkowych, dostrzega powiązania przyczynowo-skutkowe między wydarzeniami; - potrafi linearnie uporządkować wydarzenia, rozumie zasadę następstwa czasowego; - poprawia błędy w pisowni wyrazów z trudnościami ortograficznymi; - układa zdania z rozsypanki wyrazowej;	Dziecko na tym poziomie: - opanowało materiał programowy; - rozwiązuje proste jednodziałalnościowe zadania tekstowe; - układa proste zadania tekstowe do ilustracji lub działania; - rozumie pojęcie „działania wzajemnie odwrotne” i stosuje je w praktyce; - wykonuje obliczenia dotyczące mierzenia, ważenia, płacenia, zegara i kalendarza; - potrafi współpracować w grupie, objaśnia wyniki pracy, logicznie je uporządkowuje.	Dziecko na tym poziomie: - rozwiązuje typowe zadania z elementami problemowymi; - potrafi różnicować istotność informacji; - zna swój adres zamieszkania; - zna niektóre znaki drogowe; - przestrzega zasad poruszania się po drogach i przechodzenia przez jezdnię; - umie się odpowiednio ubrać w zależności od pory roku; - wie, co powinien jeść, aby być zdrowym; - wie, jak bezpiecznie wypoczywać w lesie, nad wodą, w górach, w mieście, na wsi; - rozumie konieczność ochrony przyrody; - zna zwyczaje zwierząt, potrafi je szanować; - zachowuje właściwą postawę wobec środowiska naturalnego.	Dziecko na tym poziomie: - chętnie podejmuje działalność plastyczną, techniczną i muzyczną; - stosuje poznaną technikę wykonania prac, wykonuje prace według wzoru; - wykonuje i projektuje płaskie formy użytkowe; - rozpoznaje materiały, z których wykonuje prace; - poprawnie śpiewa piosenki zbiorowo i indywidualnie; - wyraża ruchem muzykę; - uwzględnia kształt, wielkość, proporcje, barwę.	Dziecko na tym poziomie: - w zasadzie opanowało materiał programowy; - ćwiczenia wykonuje prawidłowo, lecz nie dość sprawnie i dokładnie, z małymi błędami technicznymi; - zna zasady gier sportowych; - potrafi bawić się w grupie i grać w zespole; - nie potrzebuje większych bodźców do pracy nad osobistym usprawnianiem, wykazuje stałe i dość dobre postępy w tym zakresie.

• prawidłowo odpowiada na podstawowe pytania o osoby, przedmioty, czynności, cechy.				
POZIOM III				
Na tym poziomie dziecko: • opanowało podstawowe treści programowe w zakresie umożliwiający osiągnięcie postępów w dalszej edukacji; • wykazuje małą samodzielność, większość poleceń wykonuje pod kierunkiem nauczyciela; • czyta poprawnie, ale powoli; • układa krótkie zdania z rozsypanki wyrazowej; • buduje krótkie, najczęściej jednozdaniowe, wypowiedzi; • uczestniczy w dyskusji, wyraża intencję uczestnictwa; • poprawnie układa proste zdania z wykorzystaniem podstawowego słownictwa; • popełnia błędy w pisowni wyrazów z trudnościami ortograficznymi w zakresie wyrazów opracowanych na lekcji; • prawidłowo odpowiada na pytania; • ma kłopoty z dopasowaniem pytań do podstawowych części mowy.	Dziecko na tym poziomie: • opanowało podstawowe treści programowe w zakresie umożliwiający osiągnięcie postępów w dalszych etapach nauki; • wykonuje poznane działania matematyczne, popełnia błędy w obliczeniach; • nie potrafi wykorzystywać w praktyce posiadanych wiadomości; • z pomocą nauczyciela rozwiązuje proste zadania tekstowe; • nie zawsze odrabia pracę domową; • zna podstawowe działania.	Dziecko na tym poziomie: • realizuje wymagania konieczne, dające mu wiedzę i umiejętności niezbędne w dalszym życiu; • uczestniczy w dyskusji; • potrafi wypowiedzieć się na dany temat; • zna pojęcia: miejscowość, miasto, wieś, dzielnica; • zna nazwy pór roku; • zna przydatność znaczków odbaskowych i jest w nie wyposażony; • zna niektóre ptaki i ssaki hodowane w Polsce; • zna podstawowe zwyczaje zwierząt, np. odloty ptaków na zimę, zapadanie zwierząt w zimowy sen.	Dziecko na tym poziomie: • opanowało podstawowe treści programowe w zakresie umożliwiający osiągnięcie postępów w dalszej edukacji; • potrafi współpracować w grupie; • wymaga zachęty i dokładnego wyjaśnienia sposobu wykonania pracy; • nie potrafi rozplanować pracy; • uwzględnia kształt, barwę, wielkość; • odwzorowuje w podstawowym zakresie; • rozpoznaje niektóre materiały; • śpiewa piosenki jednogłosowe; • potrafi określić nastrój w prostym wysłuchanym utworze.	Dziecko na tym poziomie: • dysponuje przeciętną sprawnością fizyczną; • ćwiczenia wykonuje niepewnie, zdarzają się większe błędy techniczne; • stale oczekuje pomocy ze strony nauczyciela; • nie zna zasad gier zespołowych; • nie interesuje się żadną dyscypliną sportu.

WIEDZA I UMIEJĘTNOŚCI JĘZYKOWE	WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI MATEMATYCZNE	WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI PRZYRODNICZE	WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI TWÓRCZE	UMIEJĘTNOŚCI MOTORYCZNE
POZIOM II				
Dziecko na tym poziomie: - nie opanowało podstawowych treści programowych, ale zrealizowało wymagania konieczne, dające mu wiedzę i umiejętności niezbędne w dalszym kształceniu; - rozumie proste zagadnienia w sposób jednoznaczny; - potrafi współpracować w grupie; - czyta słabo, powoli, sylabizując, ale nie literując; - wypowiada się najczęściej pojedynczymi wyrazami lub prostymi zdaniami nie zawsze poprawnymi pod względem logicznym; - robi błędy ortograficzne, nie zapamiętuje prawidłowego zapisu wyrazów wielokrotnie używanych, nie stosuje poznanych reguł ortograficznych; - często nie odrabia prac domowych.	Dziecko na tym poziomie: - ma braki w opanowaniu podstawowych treści programowych, ale zrealizował wymagania konieczne, dające mu wiedzę i umiejętności niezbędne w dalszym życiu; - ma trudności w działaniach matematycznych, posługuje się w większości konkretnymi, często popełnia błędy w obliczeniach; - nie rozwiązuje samodzielnie zadań tekstowych; - nie potrafi ułożyć zadania z treścią; - myli działania matematyczne i ich językowe określenia.	Dziecko na tym poziomie: - ma braki w opanowaniu podstawowych treści programowych; - rozwiązuje proste zadania praktyczne przy pomocy nauczyciela; - rozumie proste zagadnienia w sposób jednoznaczny; - potrafi słuchać dyskusji; - nie dokonuje samodzielnych uogólnień, słabo wnioskuje; - nie dostrzega zależności w przyrodzie.	Dziecko na tym poziomie: - potrafi współpracować w grupie; - nie potrafi wykorzystywać w praktyce posiadanych wiadomości; - prace są mało estetyczne i pomysłowe; - ma kłopoty z samodzielnym wykonaniem prac; - nie przynosi potrzebnych materiałów; - ma problemy z samodzielnym zaśpiewaniem piosenki.	Dziecko na tym poziomie: - ma braki w opanowaniu podstawowych treści programowych; - wykazuje małe postępy w usprawnianiu własnego ciała; - często jest nieprzygotowany do zajęć; - rozumie proste zadania wyrażone w sposób prosty i jednoznaczny; - nie rozumie zasad gier i ćwiczeń; - nie wykonuje prawidłowo podstawowych ćwiczeń.

WIEDZA I UMIEJĘTNOŚCI JĘZYKOWE	WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI MATEMATYCZNE	WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI PRZYRODNICZE	WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI TWÓRCZE	UMIEJĘTNOŚCI MOTORYCZNE
POZIOM I				
Dziecko na tym poziomie: • posiada duże braki w wiadomościach i umiejętnościach, które uniemożliwiają dalsze zdobywanie wiedzy; • nie rozumie podstawowych pytań; • nie spełnia wymagań stawianych przez program, nie opanowało podstawowych wymagań programowych potrzebnych do dalszej edukacji; • nie potrafi rozwiązać zadań o elementarnym stopniu trudności nawet przy pomocy nauczyciela; • regularnie nie przygotowuje się do lekcji; • ma lekceważący stosunek do przedmiotu; • nie chce korzystać z pomocy nauczyciela; • celowo łamie zasady ćwiczeń i gier zespołowych.	Dziecko na tym poziomie: • posiada duże braki w wiadomościach i umiejętnościach, które uniemożliwiają dalsze zdobywanie wiedzy; • nie potrafi rozwiązać zadań o elementarnym stopniu trudności nawet przy pomocy nauczyciela; • nie liczy samodzielnie nawet przy pomocy liczmanów; • nie potrafi rozwiązywać prostych zadań tekstowych; • ciągle nie przygotowuje się do lekcji; • ma lekceważący stosunek do przedmiotu; • nie potrafi zastosować żądanych pojęć matematycznych w codziennym działaniu.	Dziecko na tym poziomie: • posiada duże braki w wiadomościach i umiejętnościach; • nie potrafi rozwiązać i nie rozumie zadań o elementarnym stopniu trudności, nawet przy pomocy nauczyciela; • regularnie nie przygotowuje się do lekcji; • nie wykazuje żadnych postępów w nauce; • nie dba o najbliższe otoczenie; • wykazuje lekceważący stosunek do przyrody i zwierząt.	Dziecko na tym poziomie: • posiada duże braki w wiadomościach i umiejętnościach, które uniemożliwiają dalsze zdobywanie wiedzy; • nie przygotowuje się do lekcji; • nie chce korzystać z pomocy nauczyciela, kolegów; • nie kończy rozpoczętej pracy, nie podejmuje próby śpiewania; • odmawia wykonania prac plastycznych i technicznych.	Dziecko na tym poziomie: • posiada duże braki w wiadomościach i umiejętnościach; • jest daleki od spełnienia wymagań stawianych przez program; • regularnie jest nieprzygotowany do zajęć; • ma lekceważący stosunek do przedmiotu; • nie chce korzystać z pomocy nauczyciela; • celowo łamie zasady ćwiczeń i gier zespołowych.

Prof. dr hab. Jadwiga Cieszyńska

Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie

Psycholog, logopeda, językoznawca. Prowadzi badania naukowe obejmujące zagadnienia dotyczące wczesnej nauki czytania, problemów związanych z dysleksją, dwujęzycznością i dyglosją, nabywania i rozwoju systemu językowego dzieci niesłyszących, metod diagnozowania dzieci z zaburzeniami komunikacji językowej (autystycznych, z alalią, z afazją, z zespołem Aspergera, z porażeniem mózgowym oraz obniżeniem sprawności intelektualnej) i metod badania rozwoju funkcji poznawczych u dzieci w wieku niemowlęcym, ponimowlęcym i przedszkolnym.

Jest członkiem: Rady Naukowej Polskiego Towarzystwa Logopedycznego, Stowarzyszenia Rodziców i Przyjaciół Dzieci Niesłyszących i Autystycznych „Effatha” oraz jego opiekunem merytorycznym, Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.

Pełni funkcje Zastępcy przewodniczącego Komisji Zaburzeń Mowy przy Polskim Komitecie Językoznawczym PAN oraz Członka Zarządu Polskiego Towarzystwa Logopedycznego.

dr Marta Korendo

Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie

Filolog polski, logopeda, terapeuta dzieci z zaburzeniami komunikacji, w tym z zespołem Aspergera, autyzmem, niedosłuchem, dysleksją, upośledzeniem. Była nauczycielem języka polskiego. Pracowała jako terapeuta w Zespole Diagnostyki i Terapii w Krakowie. Od wielu lat stosuje z powodzeniem wczesną naukę czytania prof. Jagody Cieszyńskiej podczas zajęć z dziećmi z różnymi zaburzeniami rozwojowymi, w tym dyslektycznymi i zagrożonymi dysleksją. Jest współautorką książki **Wczesna interwencja terapeutyczna** oraz autorką pomocy dydaktycznych serii **Stymulacja i terapia** (wyd. WIR). Przygotowuje studentów Uniwersytetu Pedagogicznego do pracy z dziećmi z zaburzeniami rozwoju, prowadzi szkolenia dla nauczycieli i terapeutów z zakresu m.in. stymulacji rozwoju, wczesnej interwencji, nauki czytania oraz zapobiegania i terapii dysleksji.

Agnieszka Bala

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Rabce-Zdroju

Logopeda, specjalista surdologopedii, pedagog specjalny, terapeuta, nauczyciel wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego, metodyk symultaniczno-sekwencyjnej metody wczesnej nauki czytania Jagody Cieszyńskiej. Przez 16 lat zajmowała się dziećmi z zaburzeniami rozwojowymi. Prowadziła zajęcia z grupą dzieci w wieku przedszkolnym, uczyła w klasie zerowej oraz w klasach I-III. W Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Rabce-Zdroju prowadzi Gabinet Wczesnego Wspomagania Rozwoju Dziecka. Prowadzi konsultacje i szkolenia dla terapeutów, nauczycieli i rodziców. Zajmuje się terapią dzieci z wadą słuchu, autyzmem, alalią oraz dziećmi z trudnościami w czytaniu i pisaniu. Współpracuje z Zespołem Diagnostyki i Terapii Języka w Krakowie. Przygotowuje studentów Wydziału Humanistycznego (kierunek polonistyka z logopedią) Uniwersytetu Pedagogicznego do pracy z dziećmi z zaburzeniami językowymi i rozwojowymi, prowadzi ćwiczenia na kierunku Wczesna interwencja terapeutyczna.

WIR

WYDAWNICTWO WIR

30-686 Kraków

ul. Podedworze 20

tel./fax 12 658 66 85

e-mail: wir@wir-wydawnictwo.com

www.wir-sklep.pl

www.wir-wydawnictwo.com

ISBN 978-83-62739-00-4

